

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Άδειας
100

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη
τιμή 2 ευρώ

εργατική

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

1 Ιουλίου 2015

www.sekonline.gr

No 1180

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙΚΑ
ΟΧΙ
ΣΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΠΙΣΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ:

- ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ
- ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΕΥΡΩ-ΕΕ
- ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΜΕ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ

Εθνική Έργασις Καρπο εργατική αλληλεγγύη

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙΚΑ

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΕΚΒΙΑΣΤΕΣ ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΟΥΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥΣ

ΟΧΙ

Σύνταγμα, 29/6

Μεγαλειώδες συλλαλητήριο στο Σύνταγμα

Μεγαλειώδες αποδείχτηκε το συλλαλητήριο υπέρ του “ΟΧΙ” που πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της Δευτέρας 29/6, στην πλατεία Συντάγματος. Την ίδια ώρα χιλιάδες συγκεντρώθηκαν στο Λευκό Πύργο, ενώ συγκεντρώσεις έγιναν και σε άλλα σημεία.

Στο Σύνταγμα, πολλές δεκάδες χιλιάδες έβγαιναν για ώρες από το Μετρό, φωνάζοντας “ΟΧΙ” και γέμιζαν την πλατεία, δίνοντας εικόνες παρόμοιες με τότε που οι πλατείες ενώθηκαν με τις γενικές απεργίες, τον Ιούνιο του 2011.

Η απόρριψη της συμφωνίας ήταν στα στόματα όλων, αλλά η διεκδίκηση δεν έμενε εκεί. “Ψηφίζω ΟΧΙ αλλά δεν μου αρκεί αυτό. Για να γίνουμε καλά σαν λαός πρέπει να διαλέξουμε φάρμακο κι όχι παυσίπονο. Παυσίπονα είναι οι συμφωνίες και το φάρμακο είναι η ρήξη”, μας λέει η **Άννα Τσινίκα**, εργαζόμενη στην ΕΡΤ.

Σε αυτό το επίπεδο η παρουσία της αντικαπιταλιστικής αριστεράς έδινε τον τόνο.

Στο κέντρο της Βασ. Αμαλίας βρισκόταν ένα παλιό πανό του ΣΕΚ, που έγραφε το πιο επίκαιρο ίσως σύνθημα των ημερών: “Κρατικοποιήστε τις τράπεζες”. Δίπλα, της Εργατικής Αλληλεγγύης, με το “Διαγραφή του χρέους – έξω από ΕΕ, ΔΝΤ”. Απέναντί του το αντίστοιχο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με ένα μεγάλο κόκκινο ΟΧΙ γραμμένο.

Κι όσο πέραγε η ώρα, ανάμεσα στον κόσμο, ανοίγαν κι άλλα. Ανυπόγραφα με ένα ΟΧΙ επάνω, πανό φεμινιστικών και lgbtq ομάδων, της νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ, του ΕΠΑΜ, κομματιών του αντιεξουσιαστικού χώρου που τάσσονται υπέρ του ΟΧΙ.

Αξιοσημείωτη ήταν η παρουσία όσων σωματείων έκαναν την επιλογή να συμμετέχουν οργανωμένα, στέλνοντας το μήνυμα ότι είναι μια

Σύνταγμα, 29/6

μάχη που τη δίνουμε σαν τάξη κι όχι σαν μονάδες. “Είμαστε πιστοί στο αντιμνημονιακό ραντεβού μας κάθε φορά. Θεωρούμε χρέος μας να σταθούμε στην πλευρά του ΟΧΙ. Στο ΝΑΙ ξέρουμε τι μας περιμένει. Το χουμε ζήσει ήδη και προφανώς αυτή τη φορά θα είναι πολλαπλάσιο. Είμαστε λοιπόν στο δρόμο, αλληλέγγυοι στον κόσμο που αγωνιά. Υπάρχει πάρα πολύς κόσμος στο Σύνταγμα, αυτό σημαίνει ότι ξεπερνάει τον όποιο φόβο και στέκεται γενναία να διατρανώσει αυτό που νιώθει. Φτάνει πια λοιπόν! Ως εδώ!” δήλωσε στην ΕΑ ο **Βασίλης Μπακάλης**, εργαζόμενος στο Βυζαντινό Μουσείο, που διαδήλωσε μαζί με τους συναδέλφους του από το σωματείο του υπουργείου Πολιτισμού.

ΟΧΙ σε παλιά και νέα μνημόνια

Σε καμία περίπτωση αυτή η λαοθάλασσα του ΟΧΙ δεν έδινε εν λευκώ επιταγή στην κυβέρνηση για να πάει σε διαπραγμάτευση με δικές της μνημονιακές προτάσεις.

“Προφανώς υποστηρίζω το ΟΧΙ” τονίζει ο μουσικός **Χρήστος Κωνσταντόπουλος**. “Αλλά πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι. Με το ΟΧΙ αυτό σε καμία περίπτωση δεν λέμε ΝΑΙ στην πρόταση της κυβέρνησης αφενός, το δικό μας ΟΧΙ δεν έχει σχέση με το ΟΧΙ της Χρυσής Αυγής αφετέρου. Διαφωνώ με την αποχή και το άκυρο, μας πέφτει λόγος κι αυτό που πρέπει να πούμε είναι όχι νέα μνημόνια”. “Θα ψηφίσω ΟΧΙ την Κυριακή, αλλά μετά έχουμε πολύ δουλειά να κάνουμε”, συμπληρώνει η **Νανά** από

την ίδια παρέα, δασκάλα στο επάγγελμα. “Θα πρέπει να παλέψουμε για να μείνουμε σταθεροί ενάντια σε όλα τα μνημόνια. Το θέμα δεν είναι να πάμε σε κάποια μεσοβέζικη λύση, αλλά να απορρίψουμε τα νέα και να ξηλώσουμε και τα παλιά μνημόνια”.

Ο **Γιώργος Αποστολόπουλος**, εργάτης σε εργοστάσιο της Θήβας, ήρθε την ίδια μέρα για το συλλαλητήριο. “Η αίσθησή μου είναι ότι ο κόσμος δεν έχει φοβηθεί. Οι εκβιασμοί και τα τελεσίγραφα έδειξαν τι επιδιώκουν οι άνθρωποι αυτοί, που είναι υπεύθυνοι μαζί με την ντόπια τρόικα για αυτά που συμβαίνουν τα τελευταία χρόνια στη χώρα. Ο κόσμος αντέδρασε κι αυτό που συμβαίνει σήμερα στο Σύνταγμα είναι η απάντηση. Αυτή την απάντηση τη συναντάς σε κάθε μέρος της Ελλάδας. Σήμερα μπαίνοντας το πρωί στο εργοστάσιο που δουλεύω στη Θήβα, οι συνάδελφοι σήκωναν τα χέρια τους και φώναζαν ΟΧΙ! Στο φούρνο, στο μανάβικο της γειτονιάς παντού ο κόσμος έδινε αποφασιστικά αυτή τη γραμμή”, τονίζει συνεχίζοντας με μια σημαντική καταγγελία.

“Γνωρίζουμε ότι σε μικρά εργοστάσια κι επιχειρήσεις, όπου υπάρχει μια πιο άμεση επαφή της διοίκησης με τους εργαζόμενους, τα αφεντικά οργανώνουν λεωφορεία για να κατέβουν στη συγκέντρωση του ΝΑΙ, Μένουμε Ευρώπη ή όπως λέγεται κι απειλούν τους εργαζόμενους ότι αν δεν μπουκ στα λεωφορεία θα απολυθούν. Ένας από τους φίλους που δέχτηκαν τέτοιες απειλές, δεν μάσησε κι έχουμε κατέβει μαζί στη συγκέντρωση σήμερα. Μια άλλη φίλη έλεγε ότι θα ψηφίσει ΟΧΙ, αλλά υπό το φόβο της απόλυσης μπορεί και να μπει στο λεωφορείο του αφεντικού”.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Από το πρωί του Σαββάτου, λίγες μόλις ώρες μετά την ανακοίνωση του δημοψηφίσματος, συνεργεία της Εργατικής Αλληλεγγύης σε δεκάδες γειτονιές ρίχτηκαν στη μάχη για ένα αντικαπιταλιστικό ΟΧΙ στα μνημόνια, παλιά και νέα.

“Στο **Παγκράτι** λέγαμε ΟΧΙ από το πρωί του Σαββάτου 27/6” μεταφέρει ο **Πάνος Γ.** “Πραγματοποιήσαμε εξόρμηση απέναντι από το συντριβάνι της οδού Υμηττού, για πάνω από 3,5 ώρες και μιλήσαμε με εκατοντάδες ανθρώπους. Το ΟΧΙ είναι συντριπτικό. Από όλους αυτούς μόλις τρεις δήλωσαν υπέρ του ΝΑΙ. Πολύς κόσμος ενδιαφερόταν για το τι προτείνει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αλλά και για την εκδήλωση που κάνουμε για τα Ιουλιανά στις 16/7. Χαρακτηριστικό είναι ότι πουλήθηκαν περισσότερα από 20 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης, κόπηκαν προσκλήσεις για την εκδήλωση και συγκεντρώθηκε και οικονομική ενίσχυση για την καμπάνια”.

Ταυτόχρονα γινόταν εξόρμηση στο **Περιστέρι**. Σύμφωνα με τον **Βα-**

Εξορμήσεις παντού

σίλη Μ. που συμμετείχε, “υπήρχε ένα πλειοψηφικό ΟΧΙ και η αίσθηση της μάχης στον κόσμο. Χαρακτηριστικό είναι ότι όταν ένα – δύο άτομα πήγαν να ψελίσουν κάτι υπέρ του ΝΑΙ, περαστικοί έμπαιναν στην αντιπαράθεση και τους απαντούσαν. 19 άτομα αγόρασαν την Εργατική Αλληλεγγύη κι άλλοι δύο το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω”.

Μοναδική επιλογή

“Διαπιστώνουμε ότι το ΟΧΙ είναι μαζικό στη **Θεσσαλονίκη**. Από το πρωί του Σαββάτου που εξορμήσαμε στη Λαμπράκη, μέχρι τους εργατικούς χώρους που πραγματοποιούμε περιοδείες από τη Δευτέρα, το ΟΧΙ είναι σχεδόν η μοναδική επιλογή του κόσμου”, επισημαίνει η **Φύλλια Π.**

“Το πρωί του Σαββάτου 27/6 κάναμε εξόρμηση στην πλατεία Γεωργίου στην **Πάτρα**”, λέει η **Ιουλία**. “Παρά την σχετική αμηχανία που υπήρχε στον κόσμο, 9 στους 10 ήταν με το ΟΧΙ. Θα παλέψουμε πάντως η τρο-

μοκρατία των μνημονιακών να μετατραπεί σε οργή του κόσμου απέναντί τους κι όχι σε φόβο”.

“Στην **Καισαριανή** εξορμήσαμε το πρωί του Σαββάτου, έξω από σουπερ μάρκετ” συνεχίζει ο **Γιώργος Τ.** “Υπήρχε πολύ συζήτηση, καθολικά υπέρ του ΟΧΙ. Εμείς ανοίγαμε από την πλευρά μας τα ζητήματα ότι πλάι στο ΟΧΙ πάει η διαγραφή του χρέους, η ρήξη με το ευρώ και την ΕΕ, η κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο. Μιλήσαμε με κόσμο που πρόσκειται στο ΚΚΕ, ήδη είχαν αρχίσει να ακούγονται τα περί άκυρου, αποχής κλπ και κατέκρινε τέτοιου είδους επιλογές επιχειρηματολογώντας υπέρ του ΟΧΙ.

Την επόμενη μέρα πήγαμε πόρτα – πόρτα σε πολυκατοικίες στα **Ιλίσια** όπου υπήρχε παρόμοια εικόνα, με κόσμο να μας ανοίγει την πόρτα του και να προτείνει ο ίδιος δράσεις, όπως το να κρεμάσουν πανό υπέρ του ΟΧΙ στα μπαλκόνια τους”.

“Το απόγευμα του Σαββάτου,

αφού κάναμε μια καλή συζήτηση στην πλατεία Μερκούρη για τις έκτακτες εξελίξεις, γύρω στους 20 συντρόφους και συντρόφισσες κάναμε πικετοφορία υπέρ του ΟΧΙ σε **Άνω και Κάτω Πετράλωνα**, με εντυπωσιακή ανταπόκριση από τον κό-

σμο”, επισημαίνει ο **Δημήτρης Τ.** “Έτσι καταλήξαμε, 24 άνθρωποι να αγοράσουν την Εργατική Αλληλεγγύη και να μαζέψουμε και 19 ευρώ ενίσχυση. Το ίδιο κάναμε και την επόμενη μέρα με παρόμοια ανταπόκριση. Χαρακτηριστικές ήταν οι αντιδράσεις μελών του ΚΚΕ που ασκούσαν κριτική στη θέση της ηγεσίας και δήλωναν ότι θα ψηφίσουν το ΟΧΙ”.

“Εξορμήσαμε για ένα δώρο την Κυριακή 28/6, στην πλατεία Ελευθερίας στον **Κορυδαλλό**. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην παίρνει θέση για το δημοψήφισμα και το σημαντικό είναι ότι ο κόσμος έχει διάθεση να παλέψει υπέρ του ΟΧΙ στους δρόμους και τις πλατείες”, τονίζει η **Ευγενία Β.**

“Στην **Ν. Ιωνία** κάναμε εξορμήσεις υπέρ του ΟΧΙ, το πρωί και το απόγευμα της Κυριακής”, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Βαγγέλης Μ.** “Η αλήθεια είναι ότι δεν διήρκεσαν πολύ, καθώς ο κόσμος στα καφενεία που περιοδεύαμε, γρήγορα μας πήρε όλες τις εφημερίδες και τις προκηρύξεις”.

Σύνταγμα, Δευτέρα 29/6

Το δημοψήφισμα της Κυριακής είναι μια μεγάλη μάχη αλλά και ένα μεγάλο βήμα μπροστά για τους αγώνες που δώσαμε και συνεχίζουμε ενάντια σε μνημόνια παλιά και νέα.

Είναι ήδη ένα τεράστιο χτύπημα στους εκβιαστές της ΕΕ και του ΔΝΤ που έχουν λυσάξει επειδή σκόνταψαν τα σχέδιά τους για συνέχιση των μνημονίων. Γιούνκερ, Μέρκελ, Λαγκάρντ, Ολάντ, Ρέντσι, Ντάισελμπλουμ βγαίνουν ο ένας μετά τον άλλο να απαιτήσουν τη ματαίωση του δημοψηφίσματος και, από τη στιγμή που δεν το καταφέρνουν, τρέχουν να στηρίξουν τους Ναϊναίικους φίλους τους εδώ με τη μεγαλύτερη καμπάνια καταστροφολογίας όλων των εποχών.

Η μαζική νίκη του ΟΧΙ την Κυριακή μπορεί να κάνει αυτό το χτύπημα πιο σκληρό ενάντια σε όλους αυτούς. Κάθε ψήφος υπέρ του ΟΧΙ είναι μια επιβεβαίωση για το μίσος που αισθάνονται εκατομμύρια εργάτες και εργάτριες στην Ελλάδα (και σε όλη την Ευρώπη) για τους πραξικοπηματίες της ΕΕ της λιτότητας και του ρατσισμού. Και σίγουρα θα είναι συντριπτικό πλήγμα για τη ρεβάνς που ονειρεύονται ο Σαμαράς και το στρατόπεδο των πλουσίων του Ναι.

Ταυτόχρονα, μια σαρωτική νίκη του ΟΧΙ θα είναι ενίσχυση για τη ριζοσπαστικοποίηση και την αυτοπεποίθηση της εργατικής τάξης. Η ίδια η προκήρυξη του δημοψηφίσματος είναι μια ομο-

Ψηφίζουμε ΟΧΙ και συνεχίζουμε

λογία από τη μεριά της κυβέρνησης, ότι δεν μπορεί να επιβάλει μια μνημονιακή συμφωνία κόντρα στη λαϊκή αντίσταση. Η πεντάμηνη πορεία των συνεχών υποχωρήσεων και συμβιβασμών απέναντι στις πιέσεις ΕΕ-ΔΝΤ-ΕΚΤ δεν κατάφερε να ολοκληρωθεί, επειδή τα πιο δυνατά κομμάτια της εργατικής τάξης άρχισαν ήδη να παλεύουν με απεργίες και συλλαλητήρια όπως το έδειξαν οι εργαζόμενοι στα λιμάνια, στα νοσοκομεία, στην ΕΡΤ και όλοι μαζί στο Σύνταγμα. Και κάθε νέα απόπειρα να συνεχιστεί η πορεία των συμβιβασμών θα βρει μπροστά της μεγαλύτερες αντιστάσεις μετά από μια νίκη του ΟΧΙ.

Ταξική πόλωση

Οι γέφυρες που έστηνε ο Αλέξης Τσίπρας προς τα δεξιά (με την εκλογή του Προκόπη Παυλόπουλου στην Προεδρία της Δημοκρατίας και τις αναζητήσεις για «εθνική συνεννόηση» με τα Ποτάμια, τη Ντόρα Μπακογιάννη και τους Καραμανλικούς της ΝΔ) έχουν δώσει τη θέση τους

στην πιο σκληρή ταξική πόλωση. Την Κυριακή, η Ελλάδα των από κάτω συγκρούεται με το ΟΧΙ ενάντια στην Ελλάδα του πλούτου και του Ναι.

Γι' αυτό, η Εργατική Αλληλεγγύη και το ΣΕΚ μαζί με όλες τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της επαναστατικής αριστεράς εξορμούμε παντού για την πιο μαζική νίκη του ΟΧΙ. Και ταυτόχρονα προτείνουμε τους τρόπους για να συνεχίσουμε και να ολοκληρώσουμε τη νίκη ενάντια στις δυνάμεις του κεφάλαιου παίρνοντας τον έλεγχο των τραπεζών, σπάζοντας με το ευρώ και την ΕΕ και διαγράφοντας το χρέος. Καλούμε κάθε αγωνιστή και αγωνίστρια από το ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ να παλέψουμε μαζί. Η θέση τους είναι σε αυτή τη μάχη, όσους συμβιβασμούς κι αν προτείνει η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, όσα σεχαριστικά λάθη κι αν κάνει η ηγεσία του ΚΚΕ. Οργανώνοντας το μαζικό ρεύμα του ΟΧΙ χτίζουμε τη χειροπιαστή δύναμη που μπορεί να προχωρήσει στην αντικαπιταλιστική ανατροπή χωρίς ταλαντεύσεις και υποχωρήσεις.

Στηρίξτε τη δική σας εφημερίδα

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ
Στόχος 120.000€

Άλλα 6.200 ευρώ συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα ανεβάζοντας τον δείκτη της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης στα 91.815 ευρώ.

Μπορεί οι τράπεζες να είναι κλειστές, όμως σε όλους τους χώρους και τις γειτονιές ο κόσμος βράζει και θέλει να ενισχύσει τους αντικαπιταλιστές που οργανώνουν συγκεκριμένα την καμπάνια του ΟΧΙ αλλά και τη συνέχεια. Τριακόσια τριάντα ευρώ συγκεντρώθηκαν στη συγκέντρωση που οργανώθηκε για το ΟΧΙ στο Σύνταγμα τη Δευτέρα 29/6, 28 ευρώ σε εξόρμηση στο Θριάσιο, 22 στο Αγλαΐα Κυριακού, 20 στο Κρατικό Αθήνας, 13 ευρώ στο Αττικό, από 8 στον Ερυθρό και στον Άγιο Σάββα, 15 ευρώ στην Εφορία της Κυψέλης, 19 στην πλατεία Μερκούρη στα Πετράλωνα, 45 ευρώ στην Πάτρα και άλλα τόσα στο Περιστέρι.

Ευχαριστούμε όσες και όσους γράφτηκαν συνδρομητές στην εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη και στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω: Μαρίνος Τ., Μυρτώ Μ., Γιάννης Κ., Γιάννης Μ., Διονύσης Π., Νίκος Δ., Θανάσης Δ., Ντίνα Κ., Νίκος Σ., Παρασκευάς Ψ., Σμαραγδή Μ. και Έρση Π. Ευχαριστούμε επιπλέον για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: από 100 ευρώ Γιωργάνης Π., Μαρία Ν., Κώστας Β., Τάκης Ζ. 50, από 20 ευρώ Μάριος Τ., Ηλίας Κ., από 10 Γιάννης Κ., Νίκος Κ., Όλγα Χ., από 5 ευρώ Χρήστος Ζ., Χρήστος Κ., και Ελένη Δ.

Εκδηλώσεις

ΑΘΗΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7 ΑΣΟΕΕ (Πατισίων 76) 7μμ

Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

ΧΑΝΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7 Εργατικό Κέντρο 7μμ

Ομιλητής: Σεραφείμ Ρίζος

ΒΟΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7 Θόλος (Πανεπιστήμιο) 7μμ

Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΞΑΝΘΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7 θεατράκι (έναντι ΟΤΕ) – κεντρική πλατεία 7μμ

Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΕΜΠΤΗ 2/7 Εργατικό Κέντρο 7μμ

Ομιλητής: Πέτρος Κωνσταντίνου

ΠΑΤΡΑ ΠΕΜΠΤΗ 2/7 Εργατικό Κέντρο Πάτρας 7μμ

Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 2/7

Ομιλητής: Σεραφείμ Ρίζος

Σύμφωνα με ανακοίνωση της Κεντρικής Συντονιστικής Επιτροπής "Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και όλες δυνάμεις συσπειρώνονται στη μάχη για τη νίκη του ΟΧΙ με το τριπλό περιεχόμενο της παρέμβασής μας θα δώσουν συνέντευξη τύπου την Πέμπτη 2/7".

Φτάνει πια με τους εκβιασμούς!

Το δημοψήφισμα ήταν ένας «απόλυτος αιφνιδιασμός» για τη Λαγκάρντ μετέδιδαν τα διεθνή Μέσα, λίγες ώρες μετά την ανακοίνωση της διεξαγωγής δημοψηφίσματος το βράδυ της Παρασκευής 26/6. «Έχω εκπλαγεί αρνητικά από την απόφαση της ελληνικής κυβέρνησης» δήλωνε ο Ντάισελμπλουμ.

Δεν θα έπρεπε να το παίζουν έκπληκτοι οι ιεράκεις της ΕΕ και του ΔΝΤ. «Το δημοψήφισμα είναι το τελευταίο όπλο της κυβέρνησης απέναντι στους δανειστές» είχε δηλώσει ο Νίκος Φίλης στις αρχές του Μαΐου. Ο Σόμπλε είχε δηλώσει τις ίδιες μέρες ότι δεν θα είχε πρόβλημα με ένα δημοψήφισμα. Τώρα, δήλωσε ότι είναι μία «θλιβερή απόφαση» και κατήγγειλε την ελληνική κυβέρνηση ότι «έληξε μονομερώς τη διαπραγμάτευση».

Υπουργοί Οικονομικών της ευρωζώνης και ηγέτες της ΕΕ που μέχρι την Παρασκευή προέβαιναν σε τελεσίγραφα στις κάμερες, τώρα παριστάνουν τις οσίες, παρουσιάζοντας κάτι μπουτσορόχαρτα για να αποδείξουν την αγνότητά τους. Η Λαγκάρντ ζητάει «ισορροπημένη προσέγγιση». «Εταίροι» και ανταγωνιστές τρέχουν να μαζέψουν τα ασυμμάζευτα. Το ευρώ και τα χρηματιστήρια της Ασίας, της Ευρώπης και των ΗΠΑ πέφτουν και οι «αγορές» απαιτούν παρεμβάσεις για «διορθώσεις». Η γαλλική κυβέρνηση ζήτησε Σύνοδο Κορυφής. Ο υπ. Οικονομικών των ΗΠΑ, Λιού, ζήτησε να ξεκινήσουν ξανά οι διαπραγματεύσεις - και για «πιθανή ελάφρυνση του χρέους» - μέχρι το δημοψήφισμα.

Η ανησυχία στις αίθουσες βασιανιστηρίων του Γιούρογκρουπ, της Ευρωζώνης και της ΕΕ, καθώς και η γενικότερη αναστάτωση των «αγορών» είναι το αποτέλεσμα της πρώτης (έστω και υποχρεωτικής λόγω της άκαμπτης στάσης της τρόικας) μονομερούς ενέργειας εκ μέρους της κυβέρνησης. Πάνω στον παροξυσμό της κορύφωσης πηγαίνοντας προς τη συμφωνία, το «λίγο ακόμη» ρετσινόλαδο λιτότητας και ο λίγο παραπάνω παραδειγματικός εξευτελισμός είχε αντίθετα αποτελέσματα. Ο δεσμώτης αντί να ομολογήσει «συμφωνία!», τελικά ξέρασε στη μούρη της τρόικας.

Πώς φτάσαμε στο δημοψήφισμα

Μόλις πριν από λίγες μέρες η ελληνική κυβέρνηση, σε μια από τις αλλεπάλληλες κινήσεις «καλής θέλησης» του τελευταίου τετραμήνου, είχε προτείνει στην τρόικα ένα μνημόνιο μέτρων που περιλάμβανε 7,9 δις ευρώ από περικοπές σε δημόσιο-

Η έκφραση στο πρόσωπο του Σόμπλε τα λέει όλα.

συντάξεις και φορολογία και 5,1 δις από ιδιωτικοποιήσεις μέσα στην επόμενη διετία. Να θυμίσουμε εδώ ότι στις αρχές του Ιούνη είχε αρνηθεί να προχωρήσει σε συμφωνία 5,8 δις ευρώ, που της είχε προτείνει η τρόικα.

Το σχέδιο της ελληνικής κυβέρνησης ήταν να ζητήσει σαν αντάλλαγμα για το αναθεωρημένο προς τα πάνω μνημόνιο που προσέφερε, μια μικρή αναδιάρθρωση χρέους με τη μορφή επιμήκυνσης μετακυλώντας την λήξη ομολόγων αξίας 27 δις ευρώ για μετά το 2022. Επίσης συμμετοχή στην «ποσοτική χαλάρωση» του Ντράγκι και στο «αναπτυξιακό» πακέτο Γιούνκερ (που υποσχόταν 35 δις ευρώ μέχρι το 2020). Στις 22 Ιούνη ο Τσίπρας μετά το τέλος της έκτακτης Συνόδου Κορυφής δήλωσε: «Στόχος είναι να εξασφαλίσουμε τις χρηματοδοτικές ανάγκες της χώρας. Κριτήριο η κοινωνική δικαιοσύνη, η βιωσιμότητα του χρέους. Δεν επιθυμούμε μια αποσπασματική συμφωνία, αλλά μία συνολική και βιώσιμη λύση που θα συνοδεύεται από ένα αναπτυξιακό πακέτο».

Η κυβέρνηση εκτιμούσε ότι θα μπορούσε με τα μέτρα που περιλάμβαναν οι «47+» σελίδες της δικής της πρότασης, να κερδίσει την υποστήριξη των εκπροσώπων του ΔΝΤ που κατά καιρούς έκαναν δηλώσεις για αναδιάρθρωση του χρέους, δίνοντας ταυτόχρονα σαν αντάλλαγμα στα θιγόμενα (από μια αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους) κράτη της ΕΕ, πλούσια «ισοδύναμα».

Η πρόταση των «47+» σελίδων είναι μια άθλια πρόταση. Ένα άγριο μνημόνιο γεμάτο φόρους, περικοπές και ιδιωτικοποιήσεις, που δεν ελαφραίνει (αντίθετα διαιωνίζει) το δημόσιο χρέος των 330 δις ευρώ. Και παίρνει πολλά από τους εργαζόμενους και το λαό ενώ υπόσχεται πολ-

λά στον ΣΕΒ που από τον Απρίλη καταθέτει σχέδια και πιέζει για «αξιοποίηση» του πακέτου Γιούνκερ (και ξέρουμε πολύ καλά σε ποιες τσέπες κατέληξαν τα προηγούμενα αντίστοιχα «πακέτα»).

Σπρίντ

Αρχικά η τρόικα απάντησε στην κυβέρνηση μιλώντας για «βάση συμφωνίας». Αλλά αμέσως μετά, κατά την γνώριμη διαπραγματευτική τους τακτική, και τα τρία της άλογα ξεχύθηκαν σε ένα τελικό σπρίντ στην αντίθετη κατεύθυνση: Ο Γιούνκερ, ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δήλωσε ρητά ότι «δεν είναι η ώρα για να συζητήσουμε για ελάφρυνση χρέους».

Ο εκπρόσωπος του ΔΝΤ, Τζέρι Ράις, δήλωσε ότι «η πρόταση που έχουν καταθέσει οι τρεις θεσμοί είναι ομόφωνη» και οι όποιες «κινήσεις για βιωσιμότητα του χρέους να πάνε για αργότερα και «εφόσον η χώρα προχωρήσει στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις». Επιπλέον η Λαγκάρντ απέρριψε τα «ισοδύναμα» της ελληνικής κυβέρνησης ως «μη αναπτυξιακά».

Η ΕΚΤ συνέχισε, μέρα τη μέρα και αναπνοή την αναπνοή, να παρέχει μέσω ELA «οξυγόνο», προκειμένου η αιχμάλωτη -στους εκβιασμούς των τρούικανών και στη δική της στρατηγική των «αμοιβαίων συμβιβασμών»- κυβέρνηση έστω και σε κατάσταση φυτού, τελικά να υπογράψει.

Ετσι φτάσαμε την Παρασκευή 26/6, ο Αλέξης Τσίπρας και το επιτελείο του, αντί για έντιμο συμβιβασμό, να παραλαμβάνουν από την τρόικα ένα τελευταίο τελεσίγραφο, μέχρι το βράδυ της Κυριακής να έχουν υπογράψει μια συμφωνία, με τους «εταίρους» να τα παίρνουν όλα.

Ακόμα και ο πιο ανεγκέφαλος διο-

κτητής διμοιρίας των ΜΑΤ γνωρίζει ότι όταν διαλύεις μια διαδήλωση αφήνεις τουλάχιστον ένα δρόμο διαφυγής σε αυτόν που καταδιώκεις. Ο Τσίπρας γνωρίζει πολύ καλά τι τον περίμενε πίσω στην Αθήνα αν είχε υπογράψει το Σάββατο αυτή τη συμφωνία στις Βρυξέλλες.

Τέσσερις κυβερνήσεις έχουν ανατραπεί μέσα σε μια τετραετία από την δύναμη ενός κινήματος που πέτυχε να εξαφανίσει από τον πολιτικό χάρτη το ΠΑΣΟΚ και έχει κάνει τη Νέα Δημοκρατία να παραπαίει. Από τη δύναμη της εργατικής τάξης - που μέσα στο πεντάμηνο της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν «κάθισε», αλλά συνέχισε αδιάκοπα τις διεκδικήσεις της.

Οι απολυμένοι, οι διαθέσιμοι, οι εργαζόμενοι στην ΕΡΤ διεκδίκησαν την επιστροφή στις δουλειές τους - και πολλοί ακόμα συνεχίζουν μέχρι να δικαιωθούν. Μόνο τις τελευταίες μέρες να κοιτάξει κανείς, η εργατική τάξη έστειλε πολλαπλά μηνύματα. Είπε όχι στην ιδιωτικοποίηση των λιμανιών, όχι στις περικοπές στην Υγεία και την Παιδεία, όχι στις απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα.

Την ώρα που συζητούσε η κυβέρνηση στις Βρυξέλλες, στον Πειραιά οι ναυτεργάτες αποφάσισαν τριήμερη απεργία, η ΑΔΕΔΥ προσανατολιζόταν σε 24ωρη απεργία - ακόμα και οι μετανάστες εργάτες γης διαδήλωναν στον Μαραθώνα. Επιπλέον, οι πρόσφατες κινητοποιήσεις στο Σύνταγμα, όπως και τα γκάλοπ και οι τοπικές συνελεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ (όπου έγιναν), δείχνουν ξεκάθαρα ότι ένα ολοένα και μεγαλύτερο κομμάτι του κόσμου που ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ, λέει «ως εδώ» με τους συμβιβασμούς. Το σύνολο της εργατικής τάξης, ακόμα και τα πιο αδύναμα ανοργάνωτα κομμάτια του ιδιωτικού τομέα, αισθάνον-

ται σήμερα πολύ μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση από αυτήν που είχαν το 2010 όταν ξεκινούσαν τα μνημόνια. Στα αποτελέσματα των εκλογών των σωματείων η Αριστερά εκτινάσσεται.

Εξελίξεις

Η τρόικα, αντί να διευκολύνει την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, να πλασάρει έναν τάχα «αμοιβαίο συμβιβασμό» στους ψηφοφόρους του και στο εργατικό κίνημα, της προσέφερε ένα «πακέτο» τόσο σκληρό που δεν μπορούσε να διαχειριστεί. Ετσι, αντί για εμπέδωση και αυστηρή εφαρμογή των κανόνων του νεοφιλελευθερισμού, αντί για βίβια πολιτική «ωρίμανση» του ΣΥΡΙΖΑ, η τρόικα «πέτυχε» να βρίσκεται τώρα χωρίς συμφωνία και αντιμέτωπη με: Οικονομικές εξελίξεις που απειλούν την εύθραυστη παγκόσμια οικονομική ισορροπία και πολιτικές εξελίξεις που αντί να οδηγούν σε πολιτική τιμωρία της Αριστεράς απειλούν να πυροδοτήσουν περαιτέρω ριζοσπαστικοποίηση.

Γιατί, είναι προφανές ότι ο στόχος της τρόικας δεν ήταν μόνο οικονομικός. Στόχος της ήταν το μικρόβιο των αγώνων και της Αριστεράς να εξοντωθεί πριν απλωθεί στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Όπως γράφαμε στην εργατική αλληλεγγύη την Τετάρτη 17 Ιουνίου: «Θα δούμε μέχρι ποιο βαθμό οι «εταίροι» είναι διατεθειμένοι να κλιμακώσουν το σχέδιο άγριας τιμωρίας που επιβάλλουν στο εργατικό κίνημα στην Ελλάδα, σαν παράδειγμα για τους υπόλοιπους λαούς της Ευρώπης -ριψοκινδυνεύοντας, ίσως, και ένα «ατύχημα» στο μέχρι τώρα πετυχημένο γι' αυτούς παιχνίδι των εκβιασμών».

Σήμερα, το «ΟΧΙ στη συμφωνία» στο επερχόμενο δημοψήφισμα ανοίγει τη δυνατότητα η Ελλάδα να γίνει το αντίστροφο παράδειγμα - αυτό της εξάπλωσης του «ατυχήματος» σε όλη την Ευρώπη.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δηλώνει ήδη έτοιμη να σπαταλήσει αυτό το ΟΧΙ, για να ξαναμπει σε ένα φαύλο κύκλο διαπραγμάτευσης που θα καταλήγει σε ένα πιο «ανθρώπινο» μνημόνιο, αν οι «εταίροι» αποφασίσουν να κουνήσουν το δαχτυλάκι τους.

Είναι στο χέρι του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς, ιδιαίτερα της αντικαπιταλιστικής, να πάρουν τη μπάλα στα δικά τους πόδια, να αξιοποιήσουν τη δυναμική που διαμορφώνεται και να μετατρέψουν το «ΟΧΙ στη συμφωνία» σε ένα ΟΧΙ σε όλες τις συμφωνίες, σε όλα τα μνημόνια, στην ΕΕ, το ευρώ, την πληρωμή του χρέους, σε ένα ΟΧΙ στους τραπεζίτες και τους βιομήχανους ντόπιους και ξένους.

Γιώργος Πίπτας

Κλειστές τράπεζες αυτοί Εργατικό έλεγχο εμείς

Τις τράπεζες δεν τις έκλεισε η “ελληνική αδιλλαξία”. Ούτε η “μισοκομμουνιστική” (για να θυμηθούμε μια πρόσφατη δήλωση του Σίγκμαρ Γκάμπριελ, του αντικαγκελάρου της Γερμανίας) κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Τις τράπεζες τις έκλεισε η Τρόικα. Για αυτό κανένας δεν πρέπει να έχει την παραμικρή αμφιβολία.

Λάδι στη φωτιά

Τις τράπεζες τις έκλεισε, πρώτα και κύρια, ο Μάριο Ντράγκι, ο διοικητής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ). Το απόγευμα της Κυριακής το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ αποφάσισε, ύστερα από μια σύντομη τηλεδιάσκεψη, “να αφήσει αμετάβλητο το ανώτατο όριο δανεισμού των ελληνικών τραπεζών μέσω του Μηχανισμού Έκτακτης Ρευστότητας (ΕΛΑ)”. Με άλλα λόγια η ΕΚΤ αρνήθηκε να προστατέψει το ελληνικό τραπεζικό σύστημα από το κύμα των αναλήψεων που είχε μόλις ξεσπάσει.

Οι εμπορικές τράπεζες κρατάνε ένα μικρό κομμάτι μόνο από τις καταθέσεις στα ταμεία τους. Το μεγαλύτερο κομμάτι το δανείζουν - στο δημόσιο, στις ιδιωτικές επιχειρήσεις, τα νοικοκυριά κλπ. Καμιά τράπεζα στον κόσμο δεν μπορεί να αντέξει από μόνη της την πίεση ενός “bank run”, ενός πανικού που στέλνει μαζικά τους καταθέτες στα ΑΤΜ και τα ταμεία για να “σηκώσουν” τις οικονομίες τους. Οι κεντρικές τράπεζες έχουν την υποχρέωση, σε αυτές τις περιπτώσεις, να λειτουργούν σαν “δανειστές έσχατης προσφυγής”: να “βάζουν μπροστά τα πιεστήρια” και να τροφοδοτούν με έκτακτη ρευστότητα (κατά κανόνα με τη μορφή βραχυπρόθεσμων δανείων) τις τράπεζες που κινδυνεύουν να ξεμείνουν από χρήματα - μέχρις ότου κοπάσει ο πανικός και οι καταθέσεις αρχίσουν να επιστρέφουν στους λογαριασμούς τους.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έκανε ακριβώς το αντίθετο: αντί να προσπαθήσει να σταματήσει το κύμα των αναλήψεων, έτρεξε να ρίξει λάδι στη φωτιά. Τον Φλεβάρη, λίγες μέρες μετά την ορκωμοσία της νέας κυβέρνησης η ΕΚΤ είχε πάψει, αιφνιδιαστικά, να δέχεται τα ελληνικά ομόλογα σαν εγγυήσεις για την παροχή ρευστότητας, παραδίδοντας με αυτόν τον τρόπο το τραπεζικό σύστημα της χώρας μας στην λειτουργία του ΕΛΑ. Μέσα στους μήνες των διαπραγματεύσεων που ακολούθησαν ο Ντράγκι χρησιμοποίησε συστηματικά τα όρια του ΕΛΑ (που τα αύξησε με το σταγονόμετρο) για να εκβιάζει την κυβέρνηση. Τώρα πέρασε τον Ρουβίκωνα.

Εξίσου υπεύθυνοι, όμως, για το αναγκαστικό κλείσιμο των τραπεζών είναι και οι “εταίροι” μας, η Κομισιόν, το Eurogroup και τα άλλα όργανα της “Ενωμένης Ευρώπης”. Από την αρχή των διαπραγματεύσεων είχαν έναν και μοναδικό στόχο: να ακυρώσουν τα αποτελέσματα των εκλογών, που ανέδειξαν την αριστερά σε πρώτη δύναμη στην Ελλάδα. Να σπρώξουν την κυβέρνηση σε μια ταπεινωτική συμφωνία, που δεν θα της άφηνε ούτε ένα “φύλο συκής” για να κρυφτεί. Και η ταχτική αυτή των εκβιασμών δεν σταμάτησε ούτε όταν η κυβέρνηση αποχώρησε από τις διαπραγματεύσεις και ο Τσίπρας ανακοίνωσε την προσφυγή στο δημοψήφισμα. Η αντίδραση των “θεσμών” ήταν ένα άλμα προς τα μπρος: πέταξαν τον Βαρουφάκη έξω από το Eurogroup και ανακοίνωσαν μονομερώς τη λήξη του “προγράμματος” τα μεσάνυχτα της Τρίτης.

Σύνταγμα, 29/6

Έλεγχος κεφαλαίων

Οι φωτογραφίες από τις ουρές μπροστά στα ΑΤΜ των τραπεζών έκαναν το σαββατοκύριακο τον γύρο του κόσμου. Και η κυβέρνηση βρέθηκε στο στόχαστρο όλων των συντηρητικών μέσων μαζικής ενημέρωσης -εγχώριων και μη- για το κλείσιμο των τραπεζών και την επιβολή ελέγχου στην κίνηση κεφαλαίων. Οι εργάτες, οι συνταξιούχοι, οι άνεργοι και οι φτωχοί, όμως, δεν έχουν να χάσουν τίποτα από τους περιορισμούς αυτούς. Οι οικονομίες τους είναι ελάχιστες (αν όχι μηδενικές), για ένα πολύ μεγάλο κομμάτι από αυτούς ο μισθός ή η σύνταξη δεν φτάνει ούτε καν για να βγάλουν το μήνα ενώ πολλοί είναι βυθισμένοι μέχρι το λαιμό στα χρέη.

Η κυβέρνηση όρισε στα 60 ευρώ ανά κάρτα το ημερήσιο όριο ανάληψης από τα ΑΤΜ. Με βάση τα επίσημα στοιχεία του Δεκέμβρη του 2013, τα 3/4 των εργαζομένων στην Ελλάδα έχουν μεικτές μηνιαίες αποδοχές κάτω από 750 ευρώ. Με απλά μαθηματικά, το καθαρό ποσό που μπορούν να διαθέσουν κάθε μέρα δεν ξεπερνάει τα 20 ευρώ. Και η κατάσταση είναι πολύ χειρότερη για τους συνταξιούχους και τους άνεργους. Το όριο των 60 ευρώ ούτε τους αγγίζει, ούτε τους αφορά.

Περιτό να το πει κανείς, δεν ισχύει καθόλου το ίδιο για την “υψηλή κοινωνία”. Παρά τις μεταβιβάσεις στην Ελβετία (συνήα δέκα-δέκα χιλιάδες κάθε μέρα για να μην εντοπιστούν από την εφορία, όπως έκανε ο Χαρδούβελης) το σύνολο των καταθέσεων κυμαίνεται γύρω στα 130 δις αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα. Ο κύριος όγκος αυτών των καταθέσεων ανήκει σε μια ελάχιστη μειοψηφία “ολιγαρχών” -στους τραπεζίτες, τους εφοπλιστές, τους βιομηχάνους, τους μεγαλεμπόρους και τους κάθε λογής κερδοσκόπους. Αυτοί έχουν πολλά, πάρα πολλά να χάσουν. Για αυτό ωρύνονται τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Φυσικά υπάρχουν και εξαιρέσεις: οικογένειες με παιδιά που σπουδάζουν στο εξωτερικό που δεν μπορούν να τους στείλουν λεφτά, μικροεπιχειρήσεις που αδυνατούν ειλικρινά να πληρώσουν τους μισθούς των υπαλλήλων τους γιατί οι τράπεζες είναι κλειστές, άνθρωποι που βρίσκονται σε ανάγκη και αδυνατούν να σηκώσουν τις λιγοστές τους οικονομίες. Το πρωί της Δευτέρας πολλοί από αυτούς βρέθηκαν αντιμέτωποι με την αστυνομία, να διαμαρτύρονται μπροστά στα κατεβασμένα ρολά των τραπεζών.

Οι μόνοι που μπορούν να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά αυτές τις εξαιρέσεις είναι οι ίδιοι οι τραπεζοϋπάλληλοι. Δυστυχώς η κυβέρνηση τους απέκλεισε, με την αργία, από αυτή τη λειτουργία. Οι τραπεζοϋπάλληλοι -και τα σωματεία τους- μπορούν να διακρίνουν πολύ εύκολα αν αυτός που ζητάει την εξαίρεση έχει πραγματικά ανάγκη τα χρήματα που ζητάει ή θέλει απλά να τα στείλει στην Ελβετία. Και για τους γονείς που αγωνιούν για το παιδί τους που έχει ξεμείνει από λεφτά στο εξωτερικό θα ήταν πολύ πιο χρήσιμη μια συνάντηση με έναν ταμιά στο γκισέ της τράπεζας παρά με έναν μπάτσο μπροστά από τα κλεισμένα ρολά. Αυτό που χρειάζεται είναι ένα “προσωπικό ασφαλείας” στις τράπεζες που θα χειρίζεται τις επείγουσες υποθέσεις, όπως ακριβώς χειρίζεται και το προσωπικό ασφαλείας τα επείγοντα περιστατικά στις απεργίες στα νοσοκομεία. Φυσικά ο έλεγχος αυτού του “προσωπικού ασφαλείας” δεν πρέπει να βρίσκεται στα χέρια των διεφθαρμένων διευθυντών αλλά στα χέρια των συλλόγων των ίδιων των εργαζομένων.

Δωρεάν υπηρεσίες για τους εργάτες και τους φτωχούς

Το πρωί της Δευτέρας 29/6 η κυβέρνηση ανακοίνωσε την κατάργηση του εισιτηρίου στα δημόσια μέσα μεταφοράς της Αθήνας μέχρι

την άλλη Δευτέρα. Τα δικαστήρια θα παραμείνουν όλη την εβδομάδα κλειστά. Οι πλειστηριασμοί και οι εξώσεις αναστέλλονται. Τα μέτρα αυτά θα σημάνουν μια -έστω και προσωρινή- ανακούφιση για εκατοντάδες χιλιάδες φτωχές οικογένειες. Αλλά δεν είναι αρκετά.

Υπάρχουν τρία πράγματα που πρέπει να γίνουν. Πρώτον, η κατάργηση του εισιτηρίου δεν πρέπει να περιοριστεί στις συγκοινωνίες. Οι κυβερνήσεις των μνημονίων έχουν αποκλείσει -μέσα από την ανεργία, τα χρέη στα ταμεία, τις αυξημένες συμμετοχές στα φάρμακα και τα εισιτήρια στα δημόσια νοσοκομεία- εκατοντάδες χιλιάδες από τις δημόσιες υπηρεσίες υγείας. Τώρα έχει έρθει η στιγμή να το αντιστρέψουμε. Να ανοίξουν τα νοσοκομεία για όλους. Να μη μείνει κανείς χωρίς φάρμακα -ανεξάρτητα αν ο λόγος που δεν μπορεί να τα αγοράσει είναι το όριο των 60 ευρώ ή η προσωπική του απόλυτη φτώχεια (το γεγονός ότι δεν έχει ούτε ένα ευρώ στο λογαριασμό του ή δεν διαθέτει καν τραπεζικό λογαριασμό).

Δεύτερον, τα μέτρα αυτά δεν πρέπει να περιοριστούν στον δημόσιο τομέα. Οι επιχειρηματίες έχουν ήδη αρχίσει να εκμεταλλεύονται το κλείσιμο των τραπεζών για να καθυστερήσουν τις καταβολές των μισθών στους υπαλλήλους και τους εργάτες τους. Κάποιοι έχουν αρχίσει ήδη να εκβιάζουν ότι θα κλείσουν τις επιχειρήσεις τους και θα απολύσουν το προσωπικό τους. Τα αφεντικά αξιοποιούν τη θέση τους για να κηρύξουν στάση πληρωμών απέναντι στους εργάτες -με στόχους τόσο οικονομικούς όσο και πολιτικούς. Το ίδιο πρέπει να κάνουμε και εμείς. Τα διόδια είναι ένα προφανές παράδειγμα: χιλιάδες άνθρωποι αναγκάζονται κάθε μέρα να περνούν από διόδια στη διαδρομή σπίτι-δουλειά-σπίτι. Μαζί με τα καύσιμα το τίμημα θα “τρώνει” ένα μεγάλο τμήμα των 60 ευρώ.

Τρίτον, αυτά τα μέτρα δεν θα πρέπει να είναι απλά προσωρινά. Η κυβέρνηση μας καλεί σε μια μάχη ενάντια στην Τρόικα και τα μνημόνια. Αλλά οι μάχες μπορούν να κερδηθούν μόνο με αποφασιστικότητα. Ο Αντώνης Σαμαράς, η Φώφη Γεννηματά, ο Σταύρος Θεοδωράκης -όλα τα φαντάσματα του χθες- έχουν βγει από τις τρύπες τους και προσπαθούν να μας τρομοκρατήσουν ότι το όχι ισοδυναμεί με βιβλική Αποκάλυψη. Αυτός που μπορεί να σπάσει αυτή την κινδυνολογία είναι το κίνημα. Κανένας, όμως, δεν πρόκειται να κινητοποιηθεί απλά και μόνο για να εξασφαλίσει στον Βαρουφάκη και τον Τσακαλώτο έναν ακόμα “πόντο” σε ένα νέο μαραθώνιο διαπραγμάτευσης με τον Σόμιπλε και την Λαγκάρντ, όπου θα παζαρεύουν ξανά αν οι περικοπές θα είναι 8, 9 ή 10 δις.

Δεν χρειάζεται να περιμένουμε να πάρει η κυβέρνηση τις πρωτοβουλίες. Μπορούμε να τις πάρουμε μόνοι μας. Και να αναγκάσουμε με αυτόν τον τρόπο την κυβέρνηση να μας ακολουθήσει. Με τις πρωτοβουλίες των «από κάτω» διώξαμε τους Σαμαροβενιζέλους, με τον ίδιο τρόπο φτάσαμε στο δημοψήφισμα, έτσι θα συνεχίσουμε.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

Όχι στους συμβιβασμούς

Στη συνέντευξη τύπου την Κυριακή 28 Ιουνίου ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Σακελλαρίδης ήταν σαφής για το ρόλο του δημοψηφίσματος: «*Το περήφανο "Όχι" του ελληνικού λαού θα σηματοδοτήσει τη συνέχιση των διαπραγματεύσεων με σκοπό την επίτευξη πραγματικής και ουσιαστικής λύσης.*»

Για την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, το δημοψήφισμα δεν αποτελεί μια ευκαιρία ρήξης με τη λιτότητα και τα μνημόνια, αλλά μια εξ ανάγκης πρωτοβουλία απέναντι στην αδιεξέλιξη των «εταίρων», στην κατεύθυνση της υπογραφής ενός νέου ευνοϊκότερου μνημονίου.

Αυτή η εμμονή του ΣΥΡΙΖΑ στη στρατηγική του να «υπάρξει οπωσδήποτε συμφωνία», αποδυναμώνει την πρόταση του ΟΧΙ ενάντια στο μνημόνιο.

Επιπλέον, την ίδια στιγμή που η τρόικα εξωτερικού (και η νέα τρόικα εσωτερικού Σαμαρά - Θεοδωράκη - Γεννηματά με τα τσικό της) παίζουν άγρια το χαρτί της κινδυνολογίας για την καταστροφή που θα μας βρει αν υπάρξει ρήξη με τους «δανειστές» και έξοδος από την ΕΕ και την ευρωζώνη, οι εκπρόσωποι του ΣΥΡΙΖΑ εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν τους «θεσμούς» σαν θέσφατα που το μόνο που μπορούμε να ελπίζουμε είναι ένα καλύτερο μνημόνιο στα πλαίσιά τους.

Πρόκειται για μια θέση που λειτουργεί επίσης αποκαρδιωτικά στην κινητοποίηση του κόσμου. Αντί να του εξηγούν ότι Ευρώ και ΕΕ είναι συνυφασμένα με τη λιτότητα, τον αφήνουν έρμαιο στην κινδυνολογία.

Ούτε η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ ούτε η Αριστερή Πλατφόρμα απαντάνε αποφασιστικά στο επιτακτικό ερώτημα αν υπάρχει συνολική εναλλακτική λύση στους εκβιασμούς των «εταίρων». Αντίθετα, στο νέο αίτημα που υπέβαλε για «σύντομη παράταση της χρηματοδότησης στις 28 Ιουνίου ο Αλέξης Τσίπρας δεσμεύτηκε ότι «*οι διαπραγματεύσεις θα επαναρχίσουν στις 6 Ιουλίου 2015, με προοπτική επίτευξης μίας συμφωνίας αμέσως μετά, σε εναρμόνιση με την απόφαση των Ελλήνων.*»

Αν ο Αλέξης Τσίπρας εκτιμά ότι ένα ΟΧΙ στο δημοψήφισμα θα σημάνει εξουσιοδότηση στον ίδιο να εφαρμόσει τις απαράδεκτες ρυθμίσεις των 47+8 σελίδων που έστειλε στους «θεσμούς», είναι γελασμένος.

Κατακτήσεις

Για τον κόσμο που μάτωσε στους δρόμους ενάντια στα μνημόνια, ένα μαζικό ΟΧΙ τη Δευτέρα μετά το δημοψήφισμα θα σημάνει αγώνα για να μετατρέψουμε αυτό το ΟΧΙ σε κατακτήσεις για την εργατική τάξη, με αγώνες, με απεργίες, με μεγα-

λύτερη αυτοπεποίθηση για το εργατικό κίνημα.

Δεν θα μπορούσε να υπάρξει πιο ειλικρινής τοποθέτηση για τις ρεαλιστικές δυνατότητες που υπάρχουν να πετύχουμε κάτι τέτοιο, αλλά και για την ανάγκη να στηρίξουμε τον αντικαπιταλιστικό δρόμο στην ανικανότητα της ρεφορμιστικής αριστεράς να δώσει πραγματικές απαντήσεις, από την ομολογία που έκανε ο Βαρουφάκης μέσα στο Γιούρογκρουπ που τον απέβαλε:

«*Αν η κυβέρνησή μας αποδεχόταν σήμερα την πρόταση των θεσμών, υποσχόμενη να την προωθήσει στο κοινοβούλιο μέχρι αύριο, θα χάναμε στο κοινοβούλιο με αποτέλεσμα να διενεργηθούν νέες εκλογές μέσα σε ένα μήνα και τότε η καθυστέρηση, η αβεβαιότητα και οι προοπτικές μιας επιτυχούς επίλυσης θα ήταν πολύ, πολύ, μικρές. Αλλά ακόμα και αν καταφέραμε να περάσουμε την πρόταση των θεσμών μέσα από το κοινοβούλιο, θα αντιμετωπίζαμε ένα μεγάλο πρόβλημα ιδιοκτησίας και εφαρμογής. Με απλά λόγια, όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις που πέρασαν πολιτικές τις οποίες είχαν επιβάλλει οι θεσμοί δεν κατάφεραν να κάνουν τον λαό να τις ακολουθήσει, με τον ίδιο τρόπο θα αποτυχήναμε και εμείς.*»

“**Η** ΑΝΤΑΡΣΙΑ καλεί τον λαό και την νεολαία να αντιπάρουν ένα περήφανο, ανυπότακτο «Όχι» πρώτα απ’ όλα στο δρόμο με τους μαζικούς κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες ανατροπής της επίθεσης και των παλιών και νέων μνημονίων, αλλά και στην όποια κάλπη όπου και όταν στηθεί. Είναι ανάγκη τώρα το εργατικό κίνημα, ο λαός με τους αγώνες και τις κινητοποιήσεις του να δώσει «χρώμα» στο ΟΧΙ στην πορεία προς το δημοψήφισμα.

Για την απειλή του κινήματος, για το μεγάλο «Ναι» στον άλλο δρόμο της συνειδητής ρήξης με ΕΕ - ΔΝΤ, της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης του μαύρου μετώπου. Για ένα νέο γύρο αγώνων, για την νίκη των κοινωνικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων του λαού μας, ένα διεθνοιστικό μήνυμα αντίστασης, αξιοπρέπειας και απελευθέρωσης προς όλους τους λαούς της Ευρώπης και του κόσμου” αναφέρει ανάμεσα σε άλλα στην ανακοίνωσή της η ΑΝΤΑΡΣΙΑ.

Στη συνεδρίαση της Βουλής για το επερχόμενο δημοψήφισμα το ΚΚΕ πρότεινε τα ζητήματα που θα τεθούν στην κρίση του λαού για να ψηφίσει να είναι τα εξής: «*ΟΧΙ στις προτάσεις για συμφωνία των ΕΕ-ΔΝΤ-ΕΚΤ αλλά και της Ελληνικής Κυβέρνησης. Αποδέσμευση από την ΕΕ - Κατάργηση των μνημονίων και όλων των αντιλαϊκών εφαρμοστικών τους νόμων.*»

Ηταν μια πρόταση στη σωστή κατεύθυνση γιατί αναδείκνυε ότι το μήνυμα της κάλπης πρέπει να είναι ενάντια σε κάθε είδους μνημόνια. Όμως η πρότασή του απορρίφθηκε από τα υπόλοιπα κόμματα και από τον ΣΥΡΙΖΑ, του οποίου πλήθος στελεχών και ο ίδιος ο πρωθυπουργός δεν κρύβουν ότι αντιμετωπίζουν το δημοψήφισμα σαν μια κίνηση στο πλαίσιο της διαπραγματεύσεως για μια άλλη συμφωνία.

Πλέον το πραγματικό και όχι φανταστικό ερώτημα που θα κληθεί να απαντήσει ο λαός την Κυριακή 6 Ιουλίου είναι το ερώτημα ΝΑΙ ή ΟΧΙ στο μνημόνιο της τρόικας που θέτουν οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Ένα ΝΑΙ σε αυτό το ερώτημα αποτελεί απλά και καθαρά μια κίνηση υποταγής από ένα λαό που έχει πολεμήσει ενάντια στα μνημόνια.

Όχι στους σεχταρισμούς

Όπως αναφέρει το ΚΚΕ: «*Το ΝΑΙ θα μεταφραστεί ως συγκατάθεση στα βάρβαρα μέτρα της τρόικας*» και «*παραμονή στην ΕΕ με κάθε θυσία.*»

Σε αυτό δεν χωράει καμιά αμφιβολία. Θα ξεσπαθώσουν οι Σόιμπλε, Γεωργιάδηδες, Βενιζέλοι και Μητσοτάκηδες αν ο λαός πει ΝΑΙ. Για την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, πάλι, μπορεί να μεταφραστεί σε εκλογές. Αλλά μπορεί και να μεταφραστεί σε αυτό που είπε στο τελευταίο Eurogroup ο Βαρουφάκης: «*εάν οι πολίτες μας δώσουν ξεκάθαρη εντολή να υπογράψουμε τις προτάσεις των θεσμών, θα κάνουμε ό, τι χρειαστεί για να το κάνουμε, ακόμη και εάν αυτό σημαίνει κυβερνητικό ανασχηματισμό.*»

Δεν χωράει βέβαια καμιά αμφιβολία ότι ένα ΝΑΙ θα μεταφραστεί πάνω απ’ όλα σε χτύπημα του ηθικού της εργατικής τάξης που θα αποκαλείται «μειοψηφίες» και θα καλείται πλέον να το βουλώσει γιατί «ο λαός αποφάσισε».

Σε τι μεταφράζεται τώρα ένα ΟΧΙ; «*Το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα θα μεταφραστεί από την ελ-*

ληνική κυβέρνηση ως έγκριση της δικής της αντιλαϊκής πρότασης των 47+8 σελίδων» γράφει η ανακοίνωση του ΚΚΕ.

Εκτίμηση

Πρόκειται για μια σωστή εκτίμηση, μόνο που είναι μισή -και μισή αλήθεια είναι καθόλου αλήθεια. Το ΚΚΕ εξηγεί σε τι θα μεταφραστεί ένα ΟΧΙ για την ελληνική κυβέρνηση αλλά δεν εξηγεί σε τι θα μεταφραστεί για τους τρωϊκάνους. Σίγουρα όχι σε μια επιτυχία - αλλιώς θα είχαν υπογράψει από την αρχή τις 47 σελίδες του ΣΥΡΙΖΑ και θα πανηγυρίζαν τώρα όλοι μαζί.

Το χειρότερο απ’ όλα είναι ότι το ΚΚΕ αγνοεί τελείως τη θετική επίπτωση που θα έχει το αποτέλεσμα ενός ΟΧΙ στην αυτοπεποίθηση της εργατικής τάξης.

Έχοντας πει ένα πετυχημένο ΟΧΙ στο μνημόνιο των δανειστών η εργατική τάξη θα μπορεί να υψώσει με πολύ μεγαλύτερη δύναμη το ΟΧΙ σε ένα επερχόμενο μνημόνιο του ΣΥΡΙΖΑ. Να τα βάλει δίπλα-δίπλα και έχοντας πετύχει ήδη

να απορρίψει το πρώτο, να απορρίψει και το δεύτερο, σε μια διαδικασία που οδηγεί σε ακόμα μεγαλύτερη ριζοσπαστικοποίησή της.

Το ΚΚΕ μέσα από αυτή την ταύτιση του ΝΑΙ με το ΟΧΙ, όχι μόνο υποτιμά την εργατική τάξη και τη δυνατότητά της να μαθαίνει νικώντας, αλλά καταλήγει και σε ένα απαράδεκτο δια ταύτα: Καλεί τον κόσμο να ρίξει άκυρο γιατί «*και οι δύο απαντήσεις οδηγούν στο ΝΑΙ στην ΕΕ και την καπιταλιστική βαρβαρότητα. Ο λαός να μην επιλέξει ανάμεσα στη Σκύλλα και τη Χάρυβδη... Να «ακυρώσει» αυτό το δίλημμα, ψηφίζοντας στην κάλπη την πρόταση του ΚΚΕ*» υποστηρίζει.

Το μόνο που θα πετύχει να ακυρώσει με αυτόν τον τρόπο το ΚΚΕ είναι την αυτοπεποίθηση της εργατικής τάξης, αν τελικά το δημοψήφισμα βγάλει ΝΑΙ. Πρόκειται για ακόμα μια καταστροφική σεχταριστική γραμμή που δεν θα τη στηρίξουν ούτε τα μέλη του, (όπως συνέβη στο Β’ γύρο των πρόσφατων δημοτικών και περιφερειακών εκλογών εκεί που υποψήφιοι του ΣΥΡΙΖΑ βρέθηκαν αντιμέτωποι με υποψήφιους της τρόικας εσωτερικού). Αλίμονο σε όποιον επενδύει στην ήττα.

Εκτός από την ψήφο, χρειάζονται απεργίες

Κείμενο με υπογραφές συνδικαλιστών που καλούν σε Γενική Απεργία ενάντια σε νέο Μνημόνιο κυκλοφόρησε η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**. Το κείμενο αναφέρει:

«Οι τελευταίες εξελίξεις των διαπραγματεύσεων ανάμεσα στην κυβέρνηση και τους δανειστές δημιουργούν πολύ μεγάλη ανησυχία στους εργαζόμενους.

- Οι προτάσεις των δανειστών, είναι προτάσεις κοινωνικού κανιβαλισμού και συνέχισης της εξαθλίωσης και της λεηλασίας. Δείχνουν την βαθιά περιφρόνηση των λεγόμενων «θεσμών» (ΕΕ, ΕΚΤ, ΔΝΤ) απέναντι στην θέληση του ελληνικού λαού, τον βαθιά αντιλαϊκό τους χαρακτήρα. Η επιμονή όλων, από την Μέρκελ μέχρι τον Ομπάμα και από τον Γιουνκέρ μέχρι τον Ολάντ, στις αντιδραστικές «μεταρρυθμίσεις» δείχνει ότι έχουν μια κοινή, βαθιά ταξική πολιτική για το ξεπέραςμα της κρίσης στις πλάτες των εργαζόμενων και του λαού.

- Όμως και η πρόταση της κυβέρνησης των 47 σελίδων αποτελεί ευθυγράμμιση με

τις απαιτήσεις των «θεσμών» και είναι βαθιά αντιλαϊκή στην κατεύθυνσή της. Αποδέχεται τις βασικές αντιδραστικές απαιτήσεις των δανειστών, περιλαμβάνει σκληρά μέτρα συνέχισης της φοροληλασίας για τον λαό, ιδιωτικοποιήσεις, μέτρα σε όφελος των μεγάλων συμφερόντων, βαριά αντιστασιαστικά μέτρα, ενώ δεν θίγει σε τίποτα τα συμφέροντα του κεφαλαίου, περιέχοντας απαράδεκτες υποχωρήσεις προς τη μνημονιακή λογική. Αυτή η τακτική μπορεί να οδηγήσει σε «συμφωνία» που θα είναι νέο μνημόνιο.

- Από την εμπειρία της 5-μηνιας διαπραγματεύσεως αποδείχτηκε ότι δεν μπορεί να υπάρχει καμιά φιλολαϊκή πολιτική μέσα στα όρια της ευρωζώνης και των συνθηκών της ΕΕ, με αναγνώριση και αποπληρωμή του χρέους. Δεν υπάρχει αλλαγή πολιτικής υπέρ των εργαζόμενων όταν τα κύρια κριτήρια της οποιας διαπραγματεύσεως είναι η «παραγωγικότητα», η «ανταγωνιστικότητα» και η κερδοφορία των επιχειρήσεων, οι

πλεονασματικοί προϋπολογισμοί. Όταν κάθε σκέψη ακόμα και για νομοθέτηση της χαλάρωσης των μνημονιακών μέτρων (ακόμα και των 650 ευρώ βασικού μισθού) θεωρείται μονομερής ενέργεια.

Χρειαζόμαστε έναν «άλλο δρόμο» σε ρήξη με την πολιτική της ΕΕ, του ΔΝΤ, με τη λογική της «ανταγωνιστικότητας», της εξυπηρέτησης των τραπεζιτών και των επιχειρήσεων με κάθε τρόπο.

Παλεύουμε για:

- Να σταματήσει η κυβέρνηση τώρα κάθε διαπραγματεύση με τους εκβιαστές - δανειστές
- Άμεση παύση πληρωμών και διαγραφή του ληστρικού χρέους
- Μονομερή ακύρωση των μνημονιακών νόμων και την πλήρη επαναφορά όλων των εργατικών και λαϊκών δικαιωμάτων
- Το προχώρημα των εθνικοποιήσεων του τραπεζικού συστήματος και των στρατηγικών επιχειρήσεων
- Μέτρα φορολόγησης του κεφαλαίου και

του πλούτου και όχι των εργαζόμενων

• Ρήξη με το ευρώ και την ΕΕ

Ζητάμε από τα συνδικάτα την άμεση κήρυξη 24ωρης πανεργατικής απεργίας σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, και οργάνωση και συντονισμό των αγώνων για την απόκρουση κάθε νέου αντιλαϊκού μέτρου, κάθε νέας μνημονιακής συμφωνίας».

Το κείμενο υπογράφουν πάνω από 220 συνδικαλιστές μέχρι τώρα. 102 συνδικαλιστές και συνδικαλίστριες από τους χώρους της εκπαίδευσης (ΟΛΜΕ, ΔΟΕ, ΟΙΕΛΕ), 13 από τα νοσοκομεία, 10 από τα υπουργεία (ΥΠΠΟ, Οικονομικών κ.ά.), 9 συνδικαλιστές από τα σωματεία των Δήμων, συνδικαλιστές από το χώρο των ΜΜΕ και τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, εκλεγμένοι στην ΑΔΕΔΥ και στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας, από τη ΔΕΗ, συνδικαλιστές από πολλούς ιδιωτικούς χώρους (ΙΝΤΡΑΚΟΜ, Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, ΣΒΕΜΚΟ, Speedex κ.ά.). Δείτε όλες τις υπογραφές στο sekonline.gr

Πώς δεν έβγαλε απεργία η ΑΔΕΔΥ

Μαθήματα για το πως μια πλειοψηφική απεργιακή πρόταση δεν καταλήγει σε απόφαση, δόθηκαν στη συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ, την Παρασκευή 26/6.

Στην πολύωρη συνεδρίαση σχεδόν όλες οι τοποθετήσεις των συνδικαλιστών και παρά τις μεταξύ τους αντεγκλήσεις, συμφωνούσαν στην ανάγκη απεργιακής απάντησης εν όψει της νέας συμφωνίας (ακόμα το δημοψήφισμα δεν είχε ανακοινωθεί). Εξαίρεση η **ΔΑΚΕ** που στο «Μένουμε Ευρώπη» πνεύμα της, τοποθετήθηκε απέναντι στην οποιαδήποτε κινητοποίηση με «αντιευρωπαϊκό» πλαίσιο, στην πραγματικότητα απέναντι στην οποιαδήποτε αντιμνημονιακή κινητοποίηση.

Σε γενικές γραμμές οι τοποθετήσεις των υπολοίπων παρατάξεων είχαν ως εξής:

Οι **Παρεμβάσεις**, η παράταξη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, τοποθετήθηκε ξεκάθαρα απέναντι στη νέα μνημονιακή συμφωνία και πρότεινε συλλαλητήριο το απόγευμα της Κυριακής 28/6, στο Σύνταγμα και γενική απεργία την Τρίτη 30/6, με προοπτική κλιμάκωσης, ημέρα που ήδη είχε εξαγγελθεί απεργία των λιμενεργατών.

Το **ΜΕΤΑ**, παράταξη που πρόσκειται στο ΣΥΡΙΖΑ, τοποθετήθηκε εναντίον μιας νέας μνημονιακής συμφωνίας προτείνοντας συλλαλητήριο Κυριακή 28/6, ή Δευτέρα 19/6 και απεργία Τρίτη 30/6 ή Τετάρτη 1/7.

Η **ΠΑΣΚΕ**, μετά από μια προσπάθεια – φιάσκο να μπλοκάρει την όποια δράση, προκαλώντας τεχνητή κρίση με την πα-

ραίτηση των εκπροσώπων της στην Εκτελεστική Επιτροπή, δήλωσε ότι είναι ανοιχτή σε όλες τις μορφές κινητοποιήσεων, καλώντας έξω από τη Βουλή τη μέρα της ψηφοφορίας.

Το **ΠΑΜΕ** μίλησε για γενική απεργία τη μέρα της ψηφοφορίας στη Βουλή, καταγγέλοντας εξ' ίσου τα συλλαλητήρια του «Μένουμε Ευρώπη», αλλά και τα αντίστοιχα αντιμνημονιακά των συνδικατών.

Η **Συνδικαλιστική Ανατροπή** (διάσπαση της ΠΑΣΚΕ παράταξη, με κύρια δύναμη στους ΟΤΑ), υποστήριξε την πρόταση για απεργιακή κινητοποίηση, προσθέτοντας και την ανάγκη για ακτιβιστικές ενέργειες.

Η **ΕΡΓΑΣ – Ταξική Πορεία** (παράταξη που συνδέεται με τον μ-λ χώρο), έκανε μια γενική τοποθέτηση για την ανάγκη προετοιμασίας και συντονισμού για αγώνες, απεργίες, διαδηλώσεις κλπ, χωρίς να προτείνει συγκεκριμένες ημερομηνίες απεργιακής δράσης.

Την ώρα της ψηφοφορίας, η πρόταση των Παρεμβάσεων για συλλαλητήριο την Κυριακή και απεργία στις 30/6, συσπείρωσε γύρω της τις δυνάμεις του ΜΕΤΑ και της Συνδικαλιστικής Ανατροπής και πλειοψήφισε, συγκεντρώνοντας 29 ψήφους. Δεύτερη ήρθε η... «Μένουμε Ευρώπη» πρόταση της ΔΑΚΕ, συγκεντρώνοντας 13 ψήφους. 11 ψήφους συγκέντρωσε η πρόταση της ΠΑΣΚΕ, να εξουσιοδοτηθεί η Εκτελεστική Επιτροπή για προκήρυξη απεργίας την ημέρα ψηφοφορίας της συμφωνίας στη Βουλή και 7 ψήφους το ΠΑΜΕ που κατέθεσε τη δική του πρόταση για απεργία τη μέρα της ψηφοφορίας. Η πρόταση της

ΕΡΓΑΣ πήρε μία ψήφο.

Σε δεύτερο γύρο ψηφοφορίας οι δύο πρώτες προτάσεις συγκέντρωσαν 28 και 13 ψήφους αντίστοιχα, ενώ 12 συνδικαλιστές ψήφισαν λευκό.

Τότε ήταν που οι συνδικαλιστές της ΔΑΚΕ και του ΠΑΜΕ, «ξεσηκώθηκαν» βρίσκοντας με προσχηματικό τρόπο διάφορα προβλήματα στη διαδικασία, σε μια προσπάθεια να μπλοκαρισθεί η απόφαση. Η μεριά της ΠΑΣΚΕ επανέλαβε την πρότασή της για εξουσιοδότηση της Εκτελεστικής Επιτροπής, «από τη στιγμή που δεν βγαίνει άκρη», μεταποπίζοντας τελευταία στιγμή και το ΜΕΤΑ σε αυτή την επιλογή, η οποία και αποτέλεσε την κατάληξη του γενικού συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ.

Χάθηκε έτσι η ευκαιρία για μια δυνατή απεργιακή απάντηση στη συμφωνία. Μιας απάντησης πολύ πιο δυνατής από το μεγάλο συλλαλητήριο της Κυριακής 21/6, που θα μεγάλωνε την πίεση των εργαζόμενων προς την κυβέρνηση να μην προχωρήσει στον οποιονδήποτε συμβιβασμό. Η αναγγελία του δημοψηφίσματος δεν μειώνει αυτή την ανάγκη, αντίθετα τη διευρύνει. Απέναντι στην τρομοκρατική προπαγάνδα της άρχουσας τάξης, οι εργαζόμενοι έχουν σαν όπλο τη συλλογική τους δράση κι ο καλύτερος τρόπος για να εκφραστεί είναι ο απεργιακός. Για να πάνε οι εργαζόμενοι την Κυριακή στο δημοψήφισμα σαν οργανωμένη τάξη, με αυτοπεποίθηση τσακίζοντας τις προσπάθειες των τραπεζιτών για τρομοκρατία και εξατομίκευση.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Αναστολή ΠΝΟ

Αναστολή της 24ωρης απεργίας που είχε προκηρύξει για την Τρίτη 30/6 αποφάσισε η Πανελλήνια Ναυτική Ομοσπονδία (ΠΝΟ) «λόγω της κρισιμότητας των στιγμών» όπως αναφέρει η ανακοίνωση -απόφαση της αναστολής.

Η ΠΝΟ είχε προχωρήσει στην κήρυξη της απεργίας σαν απάντηση στην απληρωσιά στις περισσότερες ναυτιλιακές εταιρείες, στη μη εφαρμογή των ΣΣΕ, στην ανεργία, τη μαύρη ανασφάλιστη εργασία στο χώρο των ναυτεργατών για τα οποία ούτε οι εφοπλιστές ούτε το υπουργείο Ναυτιλίας δεν προχώρησαν στην παραμικρή κίνηση επίλυσής τους. Και μόνο η προκήρυξη της απεργίας και η προοπτική κλιμάκωσής της ανάγκασε το Σύνδεσμο των Ακτοπλόων ΣΕΕΝ να καλέσει την ΠΝΟ σε συνάντηση για την υπογραφή ΣΣΕ.

Η αναστολή της απεργίας είναι μία λάθος κίνηση, ειδικά λόγω της κρισιμότητας των στιγμών, σε μία περίοδο που η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και οι δανειστές συνεχίζουν τους εκβιασμούς εξαπολύοντας έναν οικονομικό στραγγαλισμό σε βάρος των εργαζόμενων και της νεολαίας.

Η 24ωρη απεργία της ΠΝΟ και η κλιμάκωσή της θα μπορούσε να μπει σφήνα στις πιέσεις των εφοπλιστών που συντάσσονται στο πλευρό των δανειστών κλιμακώνοντας τις πιέσεις απέναντι στην εργατική τάξη. Οι Ναυτεργάτες έχουν τη δύναμη να μην αφήσουν κανένα εφοπλιστικό γραφείο να γίνει κέντρο φυγής κεφαλαίων στο εξωτερικό και αντίθετα να απαιτήσουν να πάρουν πίσω μισθούς, συντάξεις, θέσεις εργασίας και ΣΣΕ.

«Στις συνθήκες αυτές το ταξικό μαχόμενο συνδικαλιστικό κίνημα δεν δικαιούται ούτε να σιωπήσει ούτε να μείνει παθητικός θεατής των εξελίξεων», αναφέρει η ανακοίνωση της ΠΕΝΕΝ στις 29/6. «Τα συνδικάτα και οι πρωτοπόροι αγωνιστές των κινήματων πρέπει να κάνουν δική τους υπόθεση το βροντερό όχι στις επαίσχυντες απαιτήσεις των δανειστών. Πρέπει το συνδικαλιστικό, λαϊκό και εργατικό κίνημα να πάρει θέση στο κρίσιμο δημοψήφισμα, να βάλει την δική του σφραγίδα, να σπρώξει τις εξελίξεις μπροστά σε ριζοσπαστική κατεύθυνση, να αποτρέψει έναν συμβιβασμό της κυβέρνησης ο οποίος όπως η ίδια ομολογεί είναι στην ατζέντα της με τις κυβερνητικές προτάσεις των 47+8 σελίδων το οποίο συνιστά μια πιο ήπια αλλά σαφώς αντιλαϊκή πρόταση».

Διακήρυξη της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης

Όχι στη Συμφωνία!

1. Η νίκη του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου ήταν νίκη για την αριστερά και το εργατικό κίνημα – όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε όλη την Ευρώπη. Σηματοδότησε ένα ρήγμα στον αγώνα εναντίον των μέτρων λιτότητας με τα οποία έχουν αντιμετωπίσει οι άρχουσες τάξεις της Δύσης την παγκόσμια οικονομική κρίση (αφότου ξεπέρασαν τον αρχικό πανικό του χρηματιστηριακού κραχ του 2008)

2. Κατά τους πέντε μήνες που ακολούθησαν, η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα προσπάθησε να πετύχει συμβιβασμό με τις κυρίαρχες δυνάμεις της ΕΕ με τον οποίο θα ανακουφιζόταν ο ελληνικός λαός από την λιτότητα ενώ θα μείωνε το βάρος του χρέους κάτω από το οποίο στενάζει. Ο Τσίπρας και οι σύμμαχοί του συνέχισαν να επιδιώκει έναν τέτοιο συμβιβασμό ακόμα και αφού αναγκάστηκε σε υποχώρηση με τη συμφωνία της 20ης Φεβρουαρίου, όταν και έγινε πλέον καθαρό ότι το Γιούρογκρουπ στοιχισμένο πίσω από τη γερμανική κυβέρνηση ήθελε να επιβάλει ταπεινωτική ήττα στον ΣΥΡΙΖΑ.

3. Την περασμένη εβδομάδα η κυβέρνηση με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι επεδίωκε έναν αδύνατο στόχο. Το Γιούρογκρουπ και οι σύμμαχοί του, οι λεγόμενοι «θεσμοί» (η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο) συνέχισαν να ζητούν ακόμα πιο σκληρή λιτότητα – περικοπές στις συντάξεις, αύξηση του ΦΠΑ και «μεταρρυθμίσεις» στην αγορά εργασίας – ενώ αρνήθηκαν να ελαφρύνουν το χρέος.

4. Ο Τσίπρας απάντησε την Παρασκευή 26 Ιουνίου με την πρόκληση δημοψηφίσματος για την Κυριακή 5 Ιουλίου επί των προτάσεων αυτών. Πρόκειται για νίκη της αριστεράς και του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα, που πίεσαν την κυβέρνηση να απορρίψει το τελεσίγραφο. Έχει γίνει δεκτό (το δημοψήφισμα) με χαρά από την αριστερά σε όλη την Ευρώπη.

5. Το Γιούρογκρουπ και οι σύμμαχοί του αντέδρασαν με οργή. Η όλη λογική του ευρωπαϊκού οικοδομήματος είναι η συγκέντρωση της εξουσίας σε θεσμούς που δεν λογοδοτούν στη λαϊκή ψήφο. Διαδοχικές συνθήκες έχουν υποστεί ήττες μέσω εθνικών δημοψηφισμάτων. Τώρα ο ελληνικός λαός έχει κερδίσει τη δική του ευκαιρία να πει τη γνώμη του για τη λιτότητα. Η ΕΚΤ προσπαθεί να τον τρομοκρατήσει και να τον οδηγήσει στην υποταγή μέσω του κοψίματος της χρηματοδότησης προς τις ελληνικές τράπεζες. Ποτέ στο παρελθόν δεν ήταν πιο προφανής ο αντιδημοκρατικός χαρακτήρας της ΕΕ.

6. Συντασσόμαστε μαζί με τους συντρόφους μας του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος στην Ελλάδα και τους συμμάχους τους στο Αντικαπιταλιστικό Μέτωπο (ΑΝΤΑΡΣΥΑ) που καλούν για ψήφο στο «ΟΧΙ» στο δημοψήφισμα. Η απόρριψη της πρότασης του Γιούρογκρουπ θα δυναμώσει την πάλη ενάντια στη λιτότητα, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην υπόλοιπη Ευρώπη.

7. Καλούμε τους αντικαπιταλιστές και τους σοσιαλιστές όπου και αν βρίσκονται να δείξουν την αλληλεγγύη τους στον αγώνα που δίνουν οι μάζες στην Ελλάδα, με λόγια και αν γίνεται με πράξεις. Ο δικός τους αγώνας είναι και δικός μας.

Το Συντονιστικό της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης
29 Ιουνίου 2015

Λονδίνο, 29/6

Διαδηλώσεις συμπαράστασης παντού

Διαδηλώσεις αλληλεγγύης σε όλη την Ευρώπη, αυτή είναι η απάντηση των από τα κάτω ενάντια στους εκβιασμούς της ΕΚΤ, της ΕΕ και των ευρωπαίων ηγετών.

Το διαφαινόμενο ΟΧΙ που θα βγει από τις κάλπες του δημοψηφίσματος την Κυριακή έχει ξεσηκώσει ενθουσιασμό και κύμα αλληλεγγύης. Κόμματα και οργανώσεις της Αριστεράς όπως τα ΚΚ σε Ισπανία και Γαλλία εκδίδουν ανακοινώσεις αλληλεγγύης, συντάσσονται με το ΟΧΙ, και καλούν τις κυβερνήσεις τους να σταματήσουν να συμμετέχουν στον εκβιασμό. Στο μεταξύ τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έχουν πάρει πραγματικά φωτιά με τα σχετικά hashtags να είναι από τα πιο δημοφι-

λή.

Στο κέντρο του Λονδίνου εκατοντάδες διαδήλωσαν τη Δευτέρα 29/6 ενάντια στην Τρόικα. Όπως είπε στην «ΕΑ» ο **Λούις Νίλσον** που συμμετείχε στην κινητοποίηση: «Εργάτες, φοιτητές και ακτιβιστές φωνάξαμε συνθήματα για τη διαγραφή του χρέους, κρατώντας πικέτες που έγραφαν «σταματήστε τη λεηλασία της Ελλάδας». Όλοι όσοι πήραν το λόγο από το μικρόφωνο αναφέρθηκαν στο γεγονός ότι η αντίσταση ενάντια στη λιτότητα στην Ελλάδα είναι παράδειγμα προς μίμηση ενάντια στην λιτότητα των Τόρηδων».

Χιλιάδες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα αριστερών οργανώσεων και συνδικάτων στο Παρίσι, όπου την Κυριακή 28/6 συγ-

κεντρώθηκαν στην πλατεία Ρεπουμπλικ (Δημοκρατίας) για να φωνάξουν ΟΧΙ στη λιτότητα. Οι συμβολισμοί ήταν τεράστιοι μιας και ήταν η ίδια πλατεία στην οποία οι Γάλλοι είχαν πανηγυρίσει το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα για το Ευρωσύνταγμα πριν από 10 χρόνια.

Κινητοποιήσεις έγιναν και στο Ισπανικό κράτος. Τόσο στη Μαδρίτη όσο και στη Βαρκελώνη χιλιάδες βρέθηκαν στις πλατείες για να φωνάξουν ΟΧΙ το Σάββατο 27/6 και τη Δευτέρα 29/6 αντίστοιχα. Και σε αυτή την περίπτωση το κάλεσμα έγινε από την Αριστερά. Στη Μαδρίτη μάλιστα σε κινητοποίηση του Ποδέμος, χορωδία διαδηλωτών τραγούδησε τραγούδια του Μίκη Θεωδοράκη με τη συνοδεία βιολιών.

Βαρκελώνη, 29/6

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ Δωρεάν Υγεία για το λαό

Συνεδρίασε τη Δευτέρα 29 Ιούνη στο αμφιθέατρο του νοσοκομείου Άγιος Σάββας το Συντονιστικό Πρωτοβάθμιων Σωματείων, Επιτροπών Αγώνα και Εργαζομένων Νοσοκομείων. Συζήτησε τις δράσεις και τις πρωτοβουλίες που χρειάζεται να οργανωθούν μέσα στην κρίσιμη εβδομάδα πριν το δημοψήφισμα με στόχο ένα μαζικό όχι την Κυριακή αλλά και τις πρωτοβουλίες των εργαζομένων στα νοσοκομεία για να μην περάσουν οι εκβιασμοί των δανειστών. Συμμετείχαν μέλη ΔΣ Σωματείων και εργαζόμενοι από τον Άγιο Σάββα, το Αττικό, το Γεννηματάς, το Αγλαΐα Κυριακού, τον Ερυθρό καθώς και από το χώρο της Ιδιωτικής Υγείας.

Κοινή συνισταμένη ήταν ότι αυτή η εβδομάδα είναι πολύ κρίσιμη και ότι χρειάζεται με κάθε δυνατό τρόπο να γίνει εμφανές μέσα στα νοσοκομεία το ρεύμα που υπάρχει υπέρ του ΟΧΙ στη Συμφωνία. Επίσης συζητήθηκε ότι χρειάζεται οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία να προχωρήσουν ένα βήμα παραπέρα, αποφασίζοντας μέσα από γενικές συνελεύσεις ότι για τις επόμενες μέρες τα νοσοκομεία θα παρέ-

χουν δωρεάν ιατρικές υπηρεσίες για όλους τους ασθενείς, άνεργους ανασφάλιστους, μετανάστες, δίνοντας οργανωμένη απάντηση στους εκβιασμούς και τον οικονομικό στραγγαλισμό που προσπαθούν να επιβάλουν οι δανειστές. Το Συντονιστικό θα κυκλοφορήσει σχετική προκήρυξη καλώντας κάθε πρωτοβάθμιο σωματείο να προχωρήσει σε σύγκλιση γενικής συνέλευσης και απευθύνοντας ταυτόχρονα κάλεσμα και στην ΕΙΝΑΠ και στην ΟΕΝΓΕ και ΠΟΕΔΗΝ να πάρει απόφαση υπέρ της δωρεάν παροχής κάθε είδους ιατρικών υπηρεσιών.

Ρεύμα υπέρ του ΟΧΙ

Ήδη ανάλογο κάλεσμα κάνουν οι Ιατρικοί Σύλλογοι Αθηνών και Θεσσαλονίκης, που καλούν τους γιατρούς να παρέχουν κανονικά τις υπηρεσίες τους στους ασθενείς, χωρίς να λαμβάνουν αμοιβή, το επόμενο διάστημα «Κάναμε σήμερα μία πρώτη γύρα στο νοσοκομείο και το ρεύμα υπέρ του ΟΧΙ ήταν συντριπτικό» είπε ο **Κώστας Καταραχιάς**, πρόεδρος του Σωματείου στον Άγιο Σάββα. «Ταυτόχρονα όμως χρειάζε-

ται να ανοίγουμε τη συζήτηση για το τι θα γίνει από Δευτέρα. Να ξηλώσουμε τα μνημόνια να διαγράψουμε το χρέος και να τα πάρουμε όλα πίσω. Ο χρόνος είναι πολύ σύντομος και αυτό που θα γίνει στους χώρους δουλειάς αυτή την εβδομάδα θα καθορίσει το κλίμα.

Αυτή την εβδομάδα χρειάζεται να πάμε σε γενικές συνελεύσεις ή εκδηλώσεις -συσκέψεις για να συζητήσουμε με όλο τον κόσμο και να πάρουμε αποφάσεις υπέρ του ΟΧΙ και υπέρ της δωρεάν παροχής υγείας στα νοσοκομεία. Η ΕΙΝΑΠ σήμερα πήρε απόφαση ότι τα νοσοκομεία θα μείνουν ανοιχτά χωρίς να πληρώνει ο κόσμος. Έτσι μπορούμε να φρενάρουμε τον πανικό που δημιουργούν από τα πάνω και παίρνουμε τα πράγματα στα χέρια μας».

«Δωρεάν υγεία για όλο το λαό. Να γενικεύσουμε το παράδειγμα της δωρεάν μετακίνησης των συγκοινωνιών, για κάθε κοινωνικό αγαθό και υπηρεσία με ευθύνη των συνδικάτων και των εργαζομένων», αναφέρει ανακοίνωση που κυκλοφόρησε το **Νυστέρι**. «Στα νοσοκομεία το υγειονομικό κίνημα έχει δώσει μά-

χες για να μην πληρώνει ο κόσμος, για δωρεάν υγεία, πρόνοια, περίθαλψη. Αυτές τις μέρες να μπούμε μπροστά μαζί με τα συνδικάτα μας να επιβάλουμε ότι ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΕΙ ΚΑΝΕΙΣ για κάθε είδους εξέταση, φάρμακο, απογευματινό ιατρείο κλπ. Ήδη ο ΙΣΑ καλεί τα μέλη του να παρέχουν δωρεάν υπηρεσίες. Οι ομοσπονδίες ΠΟΕΔΗΝ ΟΕΝΓΕ, τα πρωτοβάθμια σωματεία, οι εργαζόμενοι μέσα από τις συνελεύσεις τους, σε δημόσια και ιδιωτική υγεία να πάρουν απόφαση, να διεκδικήσουν και να οργανώσουν: ότι όπως στις συγκοινωνίες έτσι και στην υγεία οι υπηρεσίες θα είναι δωρεάν.

Να αντιπαρατεθούμε με τους εκβιασμούς και να συνεχίσουμε για να τσακίσουμε τους Σαμαράδες και τα Ποτάμια που μένουν πιστοί στην Τρόικα και στα Μνημόνια. Δεν ξεχνάμε ότι το υγειονομικό κίνημα έχει δώσει σκληρούς και επίμονους αγώνες για να αποκρούσει όλες τις επιθέσεις των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων και για να ξεφορτωθεί τους ΣαμαροΒενιζέλους».

Κ.Θ.

Τραπεζοϋπάλληλοι υπέρ του ΟΧΙ

Εντείνεται η εκστρατεία των εκβιασμών από το μνημονιακό στρατόπεδο εν όψει δημοψηφίσματος.

Με την απόφαση τους να σταματήσουν την παροχή ρευστότητας η ΕΚΤ και ο ίδιος ο Ντράγκι επιδίωξαν το κλείσιμο των ελληνικών τραπεζών με στόχο να δημιουργήσουν πανικό και να επηρεάσουν τις πολιτικές εξελίξεις ενόψει δημοψηφίσματος.

Ταυτόχρονα μια σειρά από επιχειρηματίες βρίσκουν αφορμή το κλείσιμο των τραπεζών και δεν πληρώνουν τους εργαζόμενους τους, ενώ άλλοι πρόλαβαν να μεταφέρουν τα κεφάλαιά τους στο εξωτερικό, στα ανοιχτά υποκαταστήματα του Λονδίνου.

Δικαιώνονται μέσα σε ένα τριήμερο, όλοι κι όλες όσες εδώ και χρόνια φωνάζουν για κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο.

Με πολύ πρακτικό τρόπο

Ξεκινημένη είναι μια ολόκληρη προσπάθεια, να δοθεί απάντηση από τη μεριά των εργαζομένων. Ήδη στα κεντρικά υποκαταστήματα τραπεζών, κι όχι μόνο, διακινείται, με πρωτοβουλία τραπεζοϋπαλλήλων, προκήρυξη που βάζει την προοπτική του εργατικού ελέγχου με πολύ πρακτικό τρόπο.

Η εν λόγω πρωτοβουλία με το όνομα **“Τραπεζοϋπάλληλοι για το ΟΧΙ”** αναφέρει μεταξύ άλλων: “Χρειάζεται να κόψουμε με το μαχαίρι αυτήν την προσπάθεια που είναι σε εξέλιξη να τρομοκρατήσουν δηλαδή το λαό, να φορτωθούν τα βάρη οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι και να τη βγάλουν καθαρή οι πλούσιοι.

Τώρα γίνεται ακόμη πιο επίκαιρο ότι οι τράπεζες πρέπει να κρατικοποιηθούν και το πραγματικό έλεγχο να τον έχουν οι εργαζόμενοι στις τράπεζες και τα σωματεία τους και όχι οι κάθε λογής τραπεζίτες που για τα κέρδη τους φτάσαμε στη σημερινή κρίση.

Οι τραπεζοϋπάλληλοι ξέρουν να ελέγχουν τις τράπεζες. Η φωτό είναι από την απεργιακή περιφρούρηση στην Τράπεζα της Ελλάδος τον Μάρτη του 2008

Εργατικός έλεγχος στις τράπεζες σημαίνει: Οι εργαζόμενοι θα ανοίξουν τα καταστήματα για να μπορεί να πάρει ο κάθε συνταξιούχος και εργαζόμενος τα λιγοστά του χρήματα, που τα έχει ανάγκη και να μην τρέχει ψάχνοντας το υποκατάστημα που είναι ανοιχτό. Να ελέγχουν οι εργαζόμενοι τη ροή των κεφαλαίων και τις «κρυφές» συναλλαγές, για μην αφήσουμε κανένα περιθώριο να βγάλουν οι πλούσιοι τα κεφάλαιά τους στο εξωτερικό. Σημαίνει να παγώσουν οι πλειστηριασμοί και το κυνήγι των τραπεζών για τα χρέη.

Πολύ περισσότερο τον εργατικό έλεγχο, χρειάζεται να τον απλώσουμε παντού, σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε δημόσια υπηρεσία που έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι...

Καλούμε τα συνδικάτα των εργαζομένων στις τράπεζες, την ΟΤΟΕ να βρεθούν στο πλευρό των εργαζομένων που δοκιμάζονται από τις μνημονιακές πολιτικές. Να πάρουν την πρωτοβουλία και οι τραπεζοϋπάλληλοι να βρεθούν στα καταστήματα να μιλήσουν με τους εργαζόμενους να βοηθή-

σουν να σπάσει η τρομοκρατία που προσπαθούν να επιβάλλουν οι δανειστές και το πολιτικό τους προσωπικό”.

Θέση για το ζήτημα παίρνει και η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** με ανακοίνωσή της. Μεταξύ άλλων επισημαίνει: “Εδώ και καιρό έπρεπε να έχει σταματήσει η πληρωμή των δόσεων στους τοκογλόφους δανειστές ...και όχι η κυβέρνηση να έχει ήδη καταβάλει 8 δισ και να επικαλείται σήμερα την έλλειψη κεφαλαίων για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Εδώ και καιρό έπρεπε να έχει επιβληθεί έλεγχος στην κίνηση κεφαλαίου, ανεξάρτητα από το τι λέει η ΕΕ και η ΕΚΤ. Αν είχε γίνει δεν θα είχαν προλάβει οι μεγαλοκαταθέτες να αποσύρουν ανενόχλητοι τις καταθέσεις τους ή να τις μετακινήσουν στο εξωτερικό...”

Μόνη λύση η εθνικοποίηση όλου του τραπεζικού συστήματος, το πέρασμα του σε δημόσια ιδιοκτησία και εργατικό-λαϊκό έλεγχο και η λειτουργία του προς όφελος του λαού...”

Σ.Μ.

Ο συρφετός του ΝΑΙ

Το «θα είμαστε όλοι εκεί» είναι το χαρακτηριστικό κάλεσμα πριν από κάθε συλλαλητήριο. Συνήθως, «θα είμαστε όλοι εκεί» ενάντια στη λιτότητα, τις απολύσεις, τον πόλεμο, τον φασισμό ή το ρατσισμό.

Αυτές τις μέρες η άρχουσα τάξη και τα τσιράκια της έχουν επιτέλους το δικό τους «θα είμαστε όλοι εκεί».

Οι Μπόμπολες, οι Αλαφούζοι, οι Κοντομνηάδες, οι Μίχαλοι. Οι Μητσοτάκηδες, οι Σαμαράδες, οι Παπανδρέου, οι Γεωργιάδηδες και οι Τζήμεροι. Οι Ψυχάρηδες, οι Πρετεντέρηδες, οι Παπαδημητρίου, οι Τσίμες, οι Θεοδωράκηδες. Οι Άνθιμοι αγκαλιά με τους Μπουτάρηδες και τους Καμινήδες.

Επιχειρηματίες που από τη μια παγώνουν τις πληρωμές των εργαζομένων και από την άλλη εκβιάζουν τους εργαζόμενους με απόλυση για να μαζικοποιήσουν τις φιέστες για το ΝΑΙ.

Ξοφλημένοι πολιτικοί υπό κατάρρευση κομμάτων που μιλάνε για «εθνικές ομοψυχίες» και τρέχουν στις Βρυξέλλες για να βάλουν κι αυτοί ένα χεράκι στο πλευρό της τρόικας. Η τρόικα εσωτερικού και τα τσιράκια της.

Σαμαράδες αγκαλιά με Μητσοτάκηδες σε κατάσταση αμόκ που αποχωρούν από τη Βουλή ουρλιάζοντας «Μαζέψτε τη» γιατί «καταπιέζονται» από την παρουσία μιας γυναίκας στη θέση της προέδρου. Μέσα στην αναμπουμπούλα και ο ΓΑΠ, που τώρα δεν θέλει δημοψήφισμα και ο αρχιτέκτονας του ευρώ Σημίτης.

Βορίδηδες και Γεωργιάδηδες που καταγγέλλουν την Αριστερά ότι συνεργάζεται με την Χ.Α για να φέρει την καταστροφή στη χώρα. Καλοπληρωμένοι «Δημοσιογράφοι-πολιτικοί» του συστήματος, όπως ο Θεοδωράκης, που εν είδη μεσοσία αναγγέλλουν τη νέα Μικρασιατική καταστροφή.

Παρουσιαστές με πανάκριβα ταγιέρ που σπέρνουν τον πανικό για το πετρέλαιο και τα ρεβύθια που σώνονται. «Σοβαρές» εφημερίδες όπως τα ΝΕΑ που κυκλοφορούν με πρωτοσέλιδο ζυμαρικά κάνοντας το Σάκη να ανησυχεί στα social media για τον εθνικό διχασμό, μήπως χωρίσουν τα μακαρόνια από τον κιμά.

Όλοι αυτοί, την Κυριακή, πρέπει να πάρουν το ΟΧΙ που τους αξίζει.

Αντικαπιταλιστική διέξοδος από την κρίση

Το Όχι στα τελεσίγραφα και τις προκλήσεις των «θεσμών» και της άρχουσας τάξης που έχει λυσσάξει δεν σημαίνει έγκριση της πολιτικής του λεγόμενου «έντιμου συμβιβασμού» με αυτά τα αρπακτικά. Πέντε μήνες τώρα, ξανά και ξανά έχει αποδειχθεί ότι αυτός ο δρόμος είναι κλειστός. Κάθε υποχώρηση της κυβέρνησης έπαιρνε σαν απάντηση νέες απαιτήσεις και πιέσεις. Οι αγώνες των εργατών και της νεολαίας γκρέμισαν τους Σαμαροβενιζέλους. Την οργή αυτού του κόσμου βρίσκουν μπροστά τους σήμερα, όπως τη βρήκε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με τους συμβιβασμούς και τις υποχωρήσεις.

Αυτό το κίνημα μπορεί από την επόμενη μέρα με απεργίες, καταλήψεις και διαδηλώσεις να εηλώσει τα μηνύματά του, να πάρει πίσω όσα μας πήρανε αυτά τα πέντε χρόνια και να κερδίσει ακόμα περισσότερα. Ο δρόμος της αντικαπιταλιστικής ανατροπής είναι ο μόνος ρεαλιστικός που απαντάει στο ερώτημα πως θα το καταφέρουμε αυτό.

Διαγραφή του χρέους οριστική

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας, στο διάστημα Γενάρη-Μάη 2015 ο προϋπολογισμός κατέβαλε 3 δις ευρώ για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους. Αν πιάσουμε το μέτρημα από τον περσινό Αύγουστο, το ποσό για πληρωμή τοκοχρεολυσίων φτάνει τα 17 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή μόλις 1,5 δις λιγότερο από τη συνολική ετήσια δαπάνη για μισθούς και συντάξεις που πρόβλεπε ο προϋπολογισμός του 2015.

Πρόκειται για δις που βγήκαν από τις τσέπες του λαού και τα αποθεματικά δήμων, οργανισμών, ταμείων, που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τις ανάγκες του κόσμου, αλλά πήγαν στους «δανειστές», πεταμένα λεφτά όπως προειδοποιούσε αυτή η εφημερίδα και η αντικαπιταλιστική αριστερά κι όπως αποδεικνύεται σήμερα.

Ήρθε η ώρα να μπει τέλος σε αυτή την αφαίμαξη. Το χρέος δεν το δημιούργησαν οι εργάτες κι οι φτωχοί με τον «καταναλωτισμό» τους. Δεν το δημιούργησε το «σπάταλο κράτος» όπως λένε οι κάθε λογής νεοφιλελεύθεροι. Τα «θαλασσοδάνεια» των καπιταλιστών που τα φορτώθηκε το κράτος, αυτή ήταν η αιτία για το πρώτο φούντωμα του δημοσίου χρέους στη δεκαετία του '80.

Από τα τέλη της δεκαετίας του 1990 και μετά, το χρέος του ιδιωτικού τομέα είχε γιγαντωθεί από τα παιχνίδια των τραπεζιτών, των βιομηχάνων και των κάθε λογής επενδυτών που με όπλο το ευρώ έκαναν χρυσές μπίζνες από τα Βαλκάνια μέχρι τις Ολυμπιάδες. Αυτών τα χρέη φορτώθηκε το δημόσιο. Κι όταν έσκασε η κερδοσκοπική φούσκα το 2008 και οι τράπεζες βρέθηκαν στα

πρόθυρα της κατάρρευσης, ο λογαριασμός της διάσωσης τους φορτώθηκε στις πλάτες μας.

Αυτό που έκαναν τα τριοκάνα προγράμματα από το 2010 και μετά ήταν να διασώσουν αυτές τις τράπεζες, πρώτα τις ευρωπαϊκές και μαζί μ' αυτές τις ελληνικές. Ακόμα και μέλη του ΔΣ του ΔΝΤ το αναγνώριζαν αυτό στο πρώτο «πρόγραμμα» του 2010, όπως αποκάλυπτε η Γουολ Στριτ Τζέρναλ τρία χρόνια μετά. Αυτό έγινε και με το περίφημο PSI του 2012, που ο ανεκδιήγητος Βενιζέλος στη βουλή την Κυριακή επέμενε να το διαφημίζει σαν τη «μεγαλύτερη απομείωση χρέους που έχει γίνει ποτέ». Στην πραγματικότητα οι τράπεζες πήραν ζεστό χρήμα με την ανακεφαλαιοποίηση και το «κούρεμα» του υπέστησαν τα ασφαλιστικά ταμεία, τα πανεπιστήμια και οι μικρο-ομολογιούχοι.

Κάπως έτσι σχεδόν το 80% του δημόσιου χρέους πέρασε στα χέρια των «θεσμών». Αλλά αυτό δεν σημαίνει ούτε μείωσή του ούτε, φυσικά, πιο «ανθρωπιστική» διαχείρισή του. Εξακολουθεί να είναι «μη-βιώσιμο», στο 180% περίπου του ΑΕΠ. Κι οι «θεσμοί» απαιτούν συνέχεια νέες θυσίες, «πρωτογενή πλεονάσματα» λιτότητας για να εξασφαλιστεί η απρόσκοπτη αποπληρωμή του.

Διαγραφή του χρέους σημαίνει ότι όλος αυτός ο πλούτος που σπαταλιέται για να μπαλωθούν τα λογιστικά βιβλία των τραπεζών και των επιχειρήσεων θα περάσει στα χέρια των εργατών, για τις ανάγκες της κοινωνίας, για τα σχολεία, τα νοσοκομεία, τις κοινωνικές υπηρεσίες, τους ανέργους, τους μισθούς και τις συντάξεις. Σημαίνει απλά άμεση, και αισθητή βελτίωση της ζωής μας.

Σύνταγμα, 21/6

Κρατικοποίηση των τραπεζών

Κεντρικό ρόλο στους εκβιασμούς των «θεσμών» και της άρχουσας τάξης παίζουν οι τράπεζες. Το βλέπουμε αυτές τις μέρες και όλο το προηγούμενο διάστημα με τον τρόπο που εξυπηρετούν τους υπερπλούσιους πελάτες τους να φυγαδεύουν τα λεφτά τους στο εξωτερικό και μετά να ουρλιάζουν για την καταστροφή που θα φέρει η οποιαδήποτε αντίρρηση στους «δανειστές». Η κρατικοποίηση των τραπεζών με τον έλεγχο καταρχήν των εργαζομένων δουλεύουν σε αυτές, είναι η μοναδική εγγύηση για τις όποιες καταθέσεις των εργαζομένων, για να συνεχίσουν να πληρώνονται οι συντάξεις και οι μισθοί.

Όσο βρίσκονται ακόμα στα χέρια του κάθε Σάλλα και Κωστόπουλου, οι ίδιοι κι οι κολλητοί τους θα μπορούν να κάνουν τα κερδοσκοπικά τους παιχνίδια και ο κόσμος θα πρέπει να περιμένει να παίρνει με το σταγονόμετρο το μισθό του. Αυτό έγινε στην Κύπρο το 2012. Ή περιμένει κανείς στα σοβαρά ότι πχ το Capital Group που είναι μεγαλομέτοχος της Eurobank θα κάτσει με σταυρωμένα χέρια να περιμένει τι θα γίνει; Τον Νοέμβριο του 2014 ο εκπροσώπος του, ο Σπόνεν ήταν εκείνος που είχε στείλει το περίφημο μέλη μετά τη συνάντησή του Μηλιού και Σταθάκη με «επενδυτές» στο Λονδίνο για να τους παρουσιάσουν το προεκλογικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν «χειρότερο από των κομμουνιστών», «φαρ-

σοκωμωδία» σύμφωνα με τον Σπόνεν.

Όμως οι λόγοι που επιβάλλουν την κρατικοποίηση των τραπεζών δεν είναι μόνο οι άμεσοι. Το τραπεζικό σύστημα είναι διαπλεκόμενο με τα συμφέροντα των πιο ισχυρών τραπεζικών ομίλων. Ο Λάτσης πριν αρπάξει τα ΕΑΠΕ ήταν το αφεντικό της Γιούρομπανκ. Πήγε τα κεφάλαιά του στην Εθνική. Τώρα έχει βάλει μπρος να καταπιεί το Ελληνικό και να αρπάξει κομμάτι της ΔΕΗ από το πρόγραμμα των ιδιωτικοποιήσεων. Είναι μια διαπλοκή τόσο παλιά όσο κι ο ελληνικός καπιταλισμός και το ίδιο βρόμικη.

Σκάνδαλα

Θυμιάστε για παράδειγμα τα σκάνδαλα του Φιλλιππίδη-Κοντομηνά και του Λαυρεντιάδη στο πρόσφατο παρελθόν. Γράφουμε στην μπροσούρα η «Εργατική Ενολλακτική» – Το αντικαπιταλιστικό σχέδιο για την έξοδο από την κρίση» που κυκλοφόρησε το 2014:
«Ο Φιλλιππίδης ούτε ο Κοντομηνάς δεν είναι κάποιος «τυχαίο». Ο πρώτος ήταν εκλεκτός των Βαρδινογιάννηδων και της δυναστείας Καραμανλή για να διαχειρίζεται πότε τον Παναθηναϊκό και πότε το ΤΤ. Ο δεύτερος είναι επικεφαλής ενός πανίσχυρου ομίλου με δεκάδες επιχειρήσεις. Επί της προεδρίας του πρώτου ξεκίνησε η παροχή δανείων στις επιχειρήσεις του δεύτερου που ζημίωσαν περίπου μισό δισεκατομμύριο το ΤΤ. Μια από τις εξοργιστικές λεπτομέρειες:

ένα τμήμα αυτών των δανείων, περίπου 10 εκατομμύρια ευρώ πήγε για αγορά ακινήτου στο Λονδίνο. Ο Κοντομηνάς πρωτοπώρησε και σε αυτή την κερδοσκοπία. Στο κάτω-κάτω, τα 600 δις που βρέθηκαν στις ελβετικές τράπεζες ενώ οι εργαζόμενοι υποφέρουν, δεν έφτασαν εκεί μόνο τους. Και βέβαια αυτά τα κατορθώματα δεν αφορούν μόνο τις παραπάνω περιπτώσεις.

Ένα από τα δάνεια που είχε συνάψει το ΤΤ το 2009, ύψους 100 εκατομμυρίων ευρώ, ήταν με την Alaris του Λαυρέντη Λαυρεντιάδη. Γνωστό όνομα, κι όχι μόνο γιατί ήταν το προηγούμενο σκάνδαλο από αυτό του Κοντομηνά το 2011. Η δική του τράπεζα, η Protos Bank, είχε δώσει «επισφαλή δάνεια» 700 εκατομμυρίων ευρώ στον ίδιο και τους κολλητούς του. Ούτε ο Λαυρεντιάδης ήταν κανένας άγνωστος που εκμεταλλεύτηκε κάποιες «τρύπες» στο σύστημα για να κάνει μια γρήγορη αρπαχτή. Πίσω στο 2010 μπορούσε κανείς να τον δει να πρωταγωνιστεί στην περίφημη εκδήλωση στο Ζάππειο με τον Κύρκο, τον Παπανδρέου τον Παπακωνσταντίνου και τον... Μελισσανίδη. Είχε ρίξει εκατομμύρια για να αγοράσει μετοχές σε συγκροτήματα τύπου. Και εκτός από όλα αυτά ήταν και στυλοβάτης της «εθνικής φαρμακοβιομηχανίας» –της Alaris, πρώτη από άποψη τζίρου το 2009».

Έξω από ευρώ και ΕΕ – για ένα Grexit των εργατών

Αν κάτι δείχνουν οι εκβιασμοί και τα τελεσίγραφα των δανειστών είναι τον πραγματικό χαρακτήρα της ΕΕ και του κοινού νομίσματος, του ευρώ. Το νεοφιλελεύθερο σάβανο της λιτότητας που επιμένουν να θέλουν να επιβάλουν, δεν είναι προϊόν κάποιας «παρεξήγησης» ή του πείσματος κάποιων «ακραίων συντηρητικών κύκλων». Είναι επιλογή του κεφαλαίου για να φορτώσει το κόστος της καπιταλιστικής κρίσης στις πλάτες των εργατών και της νεολαίας. Κι αυτό δεν πρόκειται να αλλάξει αν ο Ντράγκι ανοίξει λίγο πιο γενναιοδώρα τις στροφίγγες της «ποσοτικής χαλάρωσης» ή αν ο Ολάντ ή ο Ρέντινι σπηρεύουν μια λιτότητα με «ανθρώπινο πρόσωπο».

Κι η πολιτική της λιτότητας είναι θεομοθετημένη στις συνθήκες της ΕΕ. Για παράδειγμα μια περσινή έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους της Βουλής εξηγούσε ότι:

«Τα συμβαλλόμενα κράτη που υποκείνται σε διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος θα πρέπει να συμφωνούν με την Επιτροπή πρόγραμμα δημοσιονομικής και οικονομικής εταιρικής σχέσης», που θα περιλαμβάνει και λεπτομερή προγράμματα διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων ώστε να διασφαλιστεί μια διαρκής μείωση υπερβολικών ελλειμμάτων. Η εφαρμογή τους θα εμποτεύεται από την Επιτροπή και το Συμβούλιο μαζί με τους ετήσιους προϋπολογισμούς. Προβλέπεται όμως και καθυστέρηση «ενισχυμένης εποπτείας» για όσα κράτη μέλη προσφεύγουν στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης».

Μονιμοποίηση των μνημονίων –αυτό είναι το μέλλον που υπόσχεται η Ε.Ε. Η «ανεξαρτησία» της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των κεντρικών τραπεζών που υπάγονται ουσιαστικά σε αυτήν, είναι ο κέρβερος που διασφαλίζει την «δημοσιονομική πειθαρχία» της λιτότητας στο όνομα του ισχυρού ευρώ. Με άλλα λόγια, φιλεργατική πολιτική και νόμισμα που θα είναι στα χέρια των Βρυξελλών και της Φραγκφούρτης δεν συμβιβάζονται.

Λυκοσυμμαχία
Η Ε.Ε από γεννησιμιού της (από όταν ξεκίνησε στη δεκαετία του '50 ως Ευρωπαϊκή Κοινότητα Χάλυβα και Άνθρακα) δεν ήταν το «κοινό σπίτι των λαών» ούτε η ενσάρκωση των αξιών της ισότητας και της αλληλεγγύης. Ήταν και παραμένει μια συμμαχία κρατών που εκπράζει τα κοινά συμφέροντα των άρχουσών τάξεων που τα διευθύνουν. Ταυτόχρονα είναι και η αρένα που λύνουν τις διαφορές τους. Ήταν και παραμένει μια ιμπεριαλιστική λυκοσυμμαχία που πνίγει πρόσφυγες και μετανάστες στη Μεσόγειο και οργανώνει επεμβάσεις από την Ουκρανία μέχρι τη Μέση Ανατολή.

Οι Έλληνες καπιταλιστές και τα τσιρικά τους κέρδισαν και κερδίζουν από την συμμετοχή σε αυτή τη λυκοσυμμαχία. Οι εργάτες δεν έχουν κανένα λόγο να παραμένουν σε αυτήν. Ο Χέρις Φόι, δημοσιογράφος των Φαινάνσιαλ Τάιμς περιέγραφε σε ένα άρθρο του στις 21 Ιούνη ένα κοσμικό πάρτι «πριν λίγα βράδια στο ξενοδοχείο Σεμίραμις, στα καταπαράσινα βόρεια προάστια της Αθήνας, τα βατόμουρα κολυμπούσαν στην σαμπάνια και άντρες με λινά πουκάμισα κάπνιζαν πούρα δίπλα στην πισίνα». Και εξηγούσε:

«Οι εύποροι δεν μπορούν να φανταστούν τη ζωή χωρίς το ευρώ. Το κοινό νόμισμα έκανε πιο εύκολο γι' αυτούς

τραπεζών που υπάγονται ουσιαστικά σε αυτήν, είναι ο κέρβερος που διασφαλίζει την «δημοσιονομική πειθαρχία» της λιτότητας στο όνομα του ισχυρού ευρώ. Με άλλα λόγια, φιλεργατική πολιτική και νόμισμα που θα είναι στα χέρια των Βρυξελλών και της Φραγκφούρτης δεν συμβιβάζονται.

Λυκοσυμμαχία

Η Ε.Ε από γεννησιμιού της (από όταν ξεκίνησε στη δεκαετία του '50 ως Ευρωπαϊκή Κοινότητα Χάλυβα και Άνθρακα) δεν ήταν το «κοινό σπίτι των λαών» ούτε η ενσάρκωση των αξιών της ισότητας και της αλληλεγγύης. Ήταν και παραμένει μια συμμαχία κρατών που εκπράζει τα κοινά συμφέροντα των άρχουσών τάξεων που τα διευθύνουν. Ταυτόχρονα είναι και η αρένα που λύνουν τις διαφορές τους. Ήταν και παραμένει μια ιμπεριαλιστική λυκοσυμμαχία που πνίγει πρόσφυγες και μετανάστες στη Μεσόγειο και οργανώνει επεμβάσεις από την Ουκρανία μέχρι τη Μέση Ανατολή.

Οι Έλληνες καπιταλιστές και τα τσιρικά τους κέρδισαν και κερδίζουν από την συμμετοχή σε αυτή τη λυκοσυμμαχία. Οι εργάτες δεν έχουν κανένα λόγο να παραμένουν σε αυτήν. Ο Χέρις Φόι, δημοσιογράφος των Φαινάνσιαλ Τάιμς περιέγραφε σε ένα άρθρο του στις 21 Ιούνη ένα κοσμικό πάρτι «πριν λίγα βράδια στο ξενοδοχείο Σεμίραμις, στα καταπαράσινα βόρεια προάστια της Αθήνας, τα βατόμουρα κολυμπούσαν στην σαμπάνια και άντρες με λινά πουκάμισα κάπνιζαν πούρα δίπλα στην πισίνα». Και εξηγούσε:

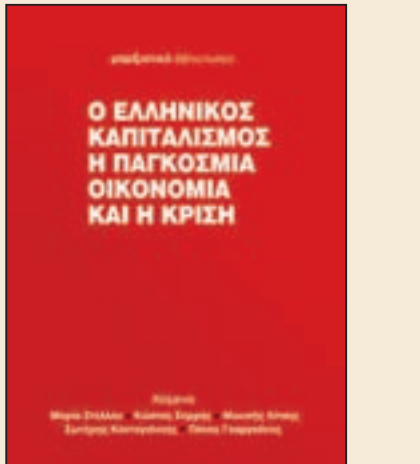
«Οι εύποροι δεν μπορούν να φανταστούν τη ζωή χωρίς το ευρώ. Το κοινό νόμισμα έκανε πιο εύκολο γι' αυτούς

να στείλουν τα παιδιά τους για σπουδές στο εξωτερικό και να αγοράζουν ακίνητα και είδη πολυτελείας σε άλλα μέρη της Ευρώπης. Ακόμη περισσότερο, ξεχώρισε την Ελλάδα από τους ξεπεσμένους Βαλκάνιους γείτονές της, επιβεβαιώνοντας τη θέση της στον πυρήνα της ευημερούσας Ευρώπης. Αλλά καθώς η κρίση βάθαινε, άλλοι Έλληνες, που εν μέρει στηρίζουν πια τον αριστερό ηγέτη Αλέξη Τσίπρα, όλο και περισσότερο ταυτίζουν την παραμονή της χώρας στο κοινό νόμισμα με αυξανόμενες περικοπές στις δημόσιες δαπάνες και άδεια της κοινωνικής ανισότητας.

Έως τώρα, το μεγαλύτερο μέρος της ελίτ της χώρας υπέθετε ότι οι προκλήσεις προς τους δανειστές της χώρας από τον Αλέξη Τσίπρα αποτελούσαν μια καλοστημένη μπλόφα για να εκταμειώσει ακόμη περισσότερη βοήθεια από τους ηγέτες της ΕΕ, οι οποίοι φοβούνται τις παρενέργειες μιας ενδεχόμενης εξόδου της Ελλάδας από την ευρωζώνη. Αλλά, στο πάρτι που βρισκόταν σε εξέλιξη στα βόρεια προάστια της Αθήνας, αρκετοί είχαν αρχίσει να φοβούνται ότι πολλοί υποστηρικτές του ΣΥΡΙΖΑ πιστεύουν ότι δεν έχουν πια τίποτα να χάσουν, και γι' αυτό είναι πρόθυμοι να κάνουν ένα βήμα προς το άγνωστο, προτιμώντας μια ενδεχόμενη χρεοκοπία παρά να υποφέρουν από περισσότερες περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες.

Ή εργατική τάξη που δεν έχει χρήματα να ξεδοήσει ούτε τραπεζικούς λογαριασμούς δεν έχει τίποτα να χάσει, λέει ο Πάτροκλος Κουδούνης, ιδρυτής της εταιρείας συμβούλων Adequate. 'Ως εκ τούτου υποστηρίζουν την κυβέρνηση και, όπως δείχνουν ξεκάθαρα οι δημοσκοπήσεις, οι μισοί από αυτούς τίθενται υπέρ ενός Grexit».

Διαβάστε επίσης

Θα τα βρείτε στο **μαρξιστικό βιβλιοπωλείο** Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΠΕΕ τηλ. 2105247584 www.marxistiko.gr

Δίκη Χ.Α.: Η Πολιτική Αγωγή θα είναι εκεί!

“Το δικαστήριο έκανε δεκτή την παράσταση πολιτικής αγωγής τόσο για τις επιμέρους εγκληματικές πράξεις (Φύσσα, Αιγύπτιοι, ΠΑΜΕ) όσο και για την εγκληματική οργάνωση, μόνον όμως κατά όσων κατηγορούνται και για τις δύο πράξεις. Αντίθετα, το δικαστήριο δεν έκανε δεκτή την παράσταση πολιτικής αγωγής κατά των βουλευτών/ηγετών της ΧΑ που κατηγορούνται μόνο για την διεύθυνση της εγκληματικής οργάνωσης.

Η αντίφαση να αναγνωρίζεται πολιτική αγωγή για την εγκληματική οργάνωση κατά των εκτελεστικών οργάνων και των πυρηνάρχων, όχι όμως και κατά των διευθυντών, θα ταλανίσει το δικαστήριο στην αποδεικτική διαδικασία: στην ουσία η έδρα κράτησε για τον εαυτό της τη δυνατότητα να ελέγχει την παρέμβαση της πολιτικής αγωγής για την εγκληματική οργάνωση, χωρίς να την αποκλείει.

Αν η ηγεσία της εγκληματικής οργάνωσης θεωρεί ότι η απόφαση αυτή είναι αρκετή για να τη θωρακίσει από την παρέμβαση της πολιτικής αγωγής, αυταπατάται. Όποια και αν είναι η δικαστική απόφαση, η πολιτική αγωγή θα εξασφαλίσει την πλήρη διερεύνηση της υπόθεσης και την αποκάλυψη του οργανωμένου και κεντρικά καθοδηγημένου χαρακτήρα των πράξεων της εγκληματικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή.”

Με τον τρόπο αυτό σχολίασαν την

Σύνταγμα, 29/6

απόφαση του δικαστηρίου δικηγόροι της Πολιτικής Αγωγής, εκφράζοντας την αποφασιστικότητα τη δική τους αλλά και όλου του αντιφασιστικού κινήματος να συνεχίσουν τη μάχη για την καταδίκη της εγκληματικής νεοναζιστικής οργάνωσης.

Τα θύματα της Χρυσής Αυγής διεδικούσαν να παρασταθούν ως πολιτική αγωγή για όλες τις κατηγορίες και σε βάρος όλων των κατηγορουμένων. Να μην περιοριστούν δηλαδή οι δικηγόροι τους στην εξέταση των κατηγοριών των επιμέρους εγκληματικών πράξεων (ανθρωποκτονία Φύσσα και απόπειρες ανθρωποκτονίας στους Αιγύπτιους ψαράδες και στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ) για τις οποίες κατηγορούνται είναι πυρηνάρχες και μέλη των ταγμάτων εφόδου. Αλλά να έχουν

λόγο και στην εξέταση των κατηγοριών της ένταξης και διεύθυνσης εγκληματικής οργάνωσης (άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα) για τις οποίες κάθονται στο εδώλιο όλοι οι κατηγορούμενοι, ανάμεσά τους και η ηγεσία της Χρυσής Αυγής, ο Μιχαλολιάκος, ο Λαγός, ο Κασιδιάρης κλπ. Εκεί προσπαθούσε η πλειοψηφία των συνηγόρων των χρυσαυγιτών να αποβάλλει την πολιτική αγωγή καταθέτοντας ενστάσεις που ισχυρίζονταν ότι το άρθρο 187 δεν επιτρέπει πολιτική αγωγή.

Η απόφαση του δικαστηρίου, το οποίο στην ουσία υιοθέτησε την εισαγγελική πρόταση όπως αυτή είχε διατυπωθεί σε προηγούμενη δικάσιμο, δίνει τη δυνατότητα παράστασης της πολιτικής αγωγής και για τις κατηγορίες της εγκληματικής οργάνωσης.

Το πρόγραμμα της δίκης

Με πέντε συνεδριάσεις τον Ιούλη (η δικάσιμο της 2 Ιούλη αναβλήθηκε λόγω δημοψηφίσματος) και πέντε το Σεπτέμβρη συνεχίζεται η δίκη της Χρυσής Αυγής.

Το πρόγραμμα έχει ως εξής:
9 Ιούλη, 14 Ιούλη, 16 Ιούλη,
21 Ιούλη, 28 Ιούλη, 8 Σεπτέμβρη,
9 Σεπτέμβρη, 14 Σεπτέμβρη,
22 Σεπτέμβρη, 29 Σεπτέμβρη.

ωσης, μόνο όμως σε βάρος των κατηγορουμένων που βαρύνονται και με κάποια από τις εγκληματικές πράξεις.

Έτσι η οικογένεια του Παύλου Φύσσα θα είναι πολιτική αγωγή και για τις κατηγορίες της εγκληματικής οργάνωσης, μόνο σε βάρος των δεκαοχτώ κατηγορουμένων που εμπλέκονται στη δολοφονία Φύσσα.

Οι Αιγύπτιοι αλιεργάτες θα είναι πολιτική αγωγή και για τις κατηγορίες της εγκληματικής οργάνωσης, μόνο σε βάρος των πέντε κατηγορουμένων που εμπλέκονται στην επίθεση εναντίον τους. Και αντίστοιχα, οι συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ θα είναι πολιτική αγωγή και για τις κατηγορίες της εγκληματικής οργάνωσης, μόνο σε βάρος των τεσσάρων κατηγορουμένων που εμπλέκονται στην

επίθεση εναντίον τους. Τέλος, ως πολιτικός ενάγοντες θα παραστούν ένας Αιγύπτιος αλιεργάτης και ένα μέλος του ΠΑΜΕ, μόνον όμως για τις φθορές της ιδιοκτησίας τους που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια των επιθέσεων.

Ποιος είναι ο αρχηγός;

Συνολικά, για εικοσιπέντε κατηγορούμενους θα υπάρχει πολιτική αγωγή. Οι υπόλοιποι σαρανταένας κατηγορούμενοι -και βέβαια η ηγετική ομάδα της Χρυσής Αυγής που καθοδηγούσε τα εγκλήματα- θα δικαστούν χωρίς πολιτική αγωγή. “Ποιος είναι ο αρχηγός της οργάνωσης αυτής, αυτών των 18 κατηγορουμένων;”, φώναξε αμέσως η μητέρα του Παύλου Φύσσα και ακολούθησε ένας συγγενής της οικογένειας “Λάδι η ηγεσία, λάδι ο Κασιδιάρης; Είναι ντροπή αυτή η απόφαση! Πώς θα βγείτε στην κοινωνία;”

Η δίκη θα συνεχιστεί στις 9 Ιούλη. Θα προταθούν οι μάρτυρες κατηγορίας της Πολιτικής Αγωγής ενώ θα ξεκινήσουν οι καταθέσεις της οικογένειας Φύσσα. Στην ίδια διαδικασία αναμένεται και η απόφαση της έδρας σε σχέση με τα αιτήματα της πολιτικής αγωγής για ηχογράφηση και απομαγνητοφώνηση της δίκης, παρουσία τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών μέσων στο χώρο, καθώς και τεχνικής υποδομής για προβολή φωτογραφιών και βίντεο από τη δικογραφία.

Οι τοποθετήσεις των δικηγόρων των θυμάτων της Χρυσής Αυγής, ανέδειξαν την άρρηκτη σχέση μεταξύ της δράσης της εγκληματικής οργάνωσης και όσων τη διέυθυναν και όσους την εκτελούσαν.

Στη δικάσιμο της 22 Ιούνη είχαν τοποθετηθεί οι συνήγοροι της οικογένειας Φύσσα και των Αιγύπτιων αλιεργατών, ενώ είχαν ξεκινήσει τις αγορεύσεις τους και οι συνήγοροι των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ (βλέπε προηγούμενη Εργατική Αλληλεγγυή No 1179). Στη δικάσιμο της 25ης Ιούνη, συνέχισαν οι δικηγόροι των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ ενισχύοντας όσα είχαν ακουστεί.

Ο Αντ. Αντανασιώτης απάντησε στο επιχείρημα των χρυσαυγιτών ότι δεν μπορεί να έρχεται ο καθένας και να δηλώνει παράσταση πολιτικής αγωγής στο άρθρο 187 του ΠΚ που αναφέρεται στο δημόσιο συμφέρον και όχι στο ατομικό. “Είναι οι πρώτοι τυχόντες οι συγγενείς του Παύλου Φύσσα που δολοφονήθηκε επειδή ήταν αντιφασίστας; Προφανώς και όχι. Είναι οι συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ, που δέχτηκαν επίθεση για τη δράση τους στη ζώνη του Περάματος επειδή είναι εργάτες και κομμουνιστές; Προφανώς και όχι. Είναι οι Αιγύπτιοι ψαράδες που δέχτηκαν ρατσιστική επίθεση επειδή είναι μετανάστες; Προφανώς και όχι”.

Άρρηκτη σχέση ηγεσίας - εκτελεστών

Στη συνέχεια εξήγησε ότι “οι κατηγορούμενοι με τις ενστάσεις τους επιχειρούν να τεμαχίσουν τη δίκη σε να διεξάγεται με τέσσερα κατηγορητήρια, τρία για τις εγκληματικές πράξεις και ένα για την εγκληματική οργάνωση... Το βούλευμα αναφέρει τον καθοριστικό ρόλο του Λαγού ως υπέθυνου περιφερειάρχη ή τον ειδικό ρόλο του Παναγιώταρου και του Μίχου στην προετοιμασία των επιθέσεων. Δε θα μπορούμε να ρωτάμε γι αυτά; Γίνεται να έχουν την ευθύνη τα χέρια και τα πόδια και όχι ο εγκέφαλος της οργάνωσης;”

Με τη σειρά της η Ε. Ζαφειρίου αναφέρθηκε στο παραπεμπτικό βούλευμα που περιγράφει την ιεραρχική δομή της Χρυσής Αυγής και γι’ αυτό παραπέμπει και όλους τους διεθύνοντες που βρίσκονταν σε “απόλυτη αλληλεξάρτηση και αλληλεπίδραση” με τους πυρηνάρχες και τα μέλη της εγκληματικής οργάνωσης. Συνέχισε τονίζοντας τη σημασία της δίκης, ότι “δεν πρόκειται για υπόθεση ρουτίνας, όσο κι αν έχει γίνει συστηματική προσπάθεια να υποβαθμιστεί. Η δίκη αυτή απλώνεται έξω από τους τοίχους της δικαστικής αίθουσας, μέσα στα σπίτια, στους δρόμους, σε όλη την κοινωνία που παρακολουθεί”.

Και κατέληξε στην ευθύνη που έχει το δικαστήριο “για την αποκάλυψη του απεχθέστερου και πλέον απάνθρωπου πολιτικού μορφώματος της ανθρώπινης ιστορίας που έχει προβεί στις πλέον βορβορώδεις πράξεις ενάντια στην ανθρώπινη ζωή”. Προκαλώντας με τα λόγια αυτά τις διαμαρτυρίες των συνηγόρων των χρυσαυγιτών, απάντησε ότι “η αλήθεια είναι ανατριχιαστική, δε πρέπει να αφήσουμε το αυγό του φιδιού να σπάσει κι αν έχει ήδη σπάσει, να τσακίσουμε το φίδι”.

Κλείνοντας τις τοποθετήσεις της πολιτικής αγωγής, ο Άγγ. Βρεττός τόνισε ότι “Η οργάνωση είναι ο δράστης και ο φορέας των εγκλημάτων. Δεν δημιουργήσαν τα επιμέρους εγκλήματα την εγκληματική οργάνωση, η εγκληματική οργάνωση έφερε τα εγκλήματα”.

Στην ίδια δικάσιμο ξεκίνησαν οι απαντήσεις των συνηγόρων των χρυσαυγιτών οι οποίες ολοκληρώθηκαν τη Δευτέρα 29 Ιούνη, πριν το δικαστήριο ανακοινώσει την απόφασή του. Για την επιχειρηματολογία τους, μας μίλησε Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόρος της πολιτικής αγωγής;

“Η επιχειρηματολογία της υπεράσπισης των κατηγορουμένων πάνω στις παρεμβάσεις της

πολιτικής αγωγής και των υπομνημάτων της ήταν ανεπαρκής και κυρίως αντιφατική. Κάποιοι εκ των κατηγορουμένων δήλωσαν μέσω των συνηγόρων τους ότι δε χωρεί καμία παράσταση πολιτικής αγωγής για το άρθρο 187 του ΠΚ, κάποιοι άλλοι όμως -και εδώ εντοπίζουμε κυρίως τους ηγέτες, τους βουλευτές της οργάνωσης- δήλωσαν ότι είναι δυνατή η παράσταση πολιτικής αγωγής για το 187, αλλά μόνο αν κάποιος έχει τελέσει ένα επιπλέον κακούργημα στα πλαίσια της εγκληματικής οργάνωσης. Έτσι οι βουλευτές και ηγέτες της οργάνωσης ρίχνουν την ευθύνη στα μέλη.

Η απόφαση του δικαστηρίου είναι πίσω από τις ανάγκες τόσο των θυμάτων όσο και ολόκληρης της κοινωνίας που περιμένει μία πλήρη δικαστική διερεύνηση της υπόθεσης. Ωστόσο το γεγονός ότι επιτράπη η πολιτική αγωγή για την εγκληματική οργάνωση έστω και για κάποιους εκ των κατηγορουμένων, αυτών που τέλεσαν τις εγκληματικές πράξεις, δίνει τη δυνατότητα στην πολιτική αγωγή να αξιοποιήσει στο έπακρο αυτή τη θέση”.

Α.Β.

“Ατολμη η απόφαση του δικαστηρίου”

Η απόφαση του δικαστηρίου αφήνει σαρανταένα κατηγορούμενους, μεταξύ αυτών όλο το ηγετικό επιτελείο, τους βουλευτές και την ηγεσία της Χρυσής Αυγής, να δικαστούν χωρίς πολιτική αγωγή. Πρόκειται για μια απόφαση που δεν ανταποκρίνεται στις κοινωνικές απαιτήσεις για απονομή δικαιοσύνης και διερεύνησης της υπόθεσης σε βάθος. Περιορίζει τα θύματα να παραστούν ως πολιτικές ενάγοντες μόνο ενάντια στα εκτελεστικά όργανα και όχι και ενάντια στους εμπνευστές, σχεδιαστές και οργανωτές των ρατσιστικών εγκληματικών επιθέσεων. Είναι μια απόφαση άτολμη η οποία δεν προχώρησε ένα βήμα παραπέρα και αποτελεί πρόκληση στην κοινή λογική και νοημοσύνη να αφήνονται οι διευθυντές της εγκληματικής οργάνωσης εκτός πολιτικής αγωγής.

Η πολιτική αγωγή στα περιορισμένα πλαίσια που της παραχωρεί πλέον η δικαστική απόφαση θα προσπαθήσει, έχοντας τουλάχιστον κατακτήσει τη δυνατότητα να παραστεί νόμιμα κατά των δραστών των συγκεκριμένων περιστατικών και για το αδίκημα του 187 του ΠΚ, να συμβάλει στην ουσιαστική διερεύνηση της αλήθειας, στη διεύρυνση του αποδεικτικού αντικειμένου της δίκης και στην αναζήτηση κάθε πλευράς της δράσης της εγκληματικής οργάνωσης που οδήγησε και στα συγκεκριμένα περιστατικά.

Ήδη στην κατεύθυνση αυτή, η πολιτική αγωγή προέβαλε τέσσερα αιτήματα προς το δικαστήριο. Εκτός από το αίτημα της μεταφοράς του τόπου διεξαγωγής της δίκης που υποβλήθηκε πρώτη φορά επίσημα μετά τη νομοποίησή της, υπέβαλε αίτημα τήρησης των πρακτικών με ηχογράφηση και καθημερινή απομαγνητοφώνηση για να είναι ευχερής και διαφανής η αναδρομή στα πρακτικά των προηγούμενων δικών και να αποκατασταθεί η δημοσιότητα που πάσχει από την αίθουσα αυτή. Αίτημα εξασφάλισης τεχνικών υποδομών για τη δυνατότητα προβολής dvd και βίντεο που αποτελούν μέρος του υλικού της δικογραφίας. Αίτημα δημοσιότητας άμεσης και έμμεσης με την ύπαρξη τηλεοπτικών καμερών και μαγνητοφώνων στην αίθουσα για την κάθε δυνατή αναπαραγωγή της διαδικασίας. Προσδοκούμε ότι στις 9 Ιουλίου η απόφαση γι' αυτά θα είναι θετική”.

Κώστας Παπαδάκης,
δικηγόρος πολιτικής αγωγής
στη δίκη της ΧΑ

ΚΕΕΡΦΑ Πετυχημένες εκδηλώσεις

Επιτυχημένος ήταν ο γύρος των ανοιχτών εκδηλώσεων που οργάνωσε η Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή (ΚΕΕΡΦΑ) σε μια σειρά γειτονιές της Αθήνας. Οι καμπάνιες της ΚΕΕΡΦΑ με κεντρικά αιτήματα “στη φυλακή οι νεοναζί”, “να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης” και “ιθαγένεια σε όλα τα παιδιά χωρίς αποκλεισμούς” βρίσκουν μαζική ανταπόκριση στον κόσμο που έδωσε και δίνει μάχες ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες.

Κάθε ένα από τα πάνελ των εκδηλώσεων πλακίσώθηκαν από τους δικηγόρους της πολιτικής αγωγής του αντιφασιστικού κινήματος στη δίκη της Χρυσής Αυγής. Ο **Κώστας Παπαδάκης**, ο **Δημήτρης Ζώτος**, ο **Κώστας Σκαρμέας**, ο **Θανάσης Καμπαγιάννης** και η **Ευγενία Κουινιάκη** ενημέρωσαν για τη δίκη και τόνισαν πόσο σημαντική είναι η παρουσία του αντιφασιστικού κινήματος έξω από τα δικαστήρια για να φτάσουμε στην καταδίκη των ναζί δολοφόνων. Ομιλητές στα περισσότερα πάνελ ήταν και μέλη της ΚΕΕΡΦΑ όπως ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της Κίνησης και η **Νίκη Αργύρη**, μέλος του κεντρικού συντονιστικού της.

“Τη δυνατότητα για μια δυνατή ΚΕΕΡΦΑ στο **Περιστέρι** ανέδειξε η εκδήλωση στην πλατεία του Δημαρχείου την Παρασκευή 26/6, μας είπε ο **Σπύρος**, “τόσο οι ομιλητές όσο και η συζήτηση που ακολούθησε κέντρισε το ενδιαφέρον πολλών περαστικών από την πλατεία που παρακολούθησαν τη συζήτηση και άφησαν και τα στοιχεία τους για τη συνέχεια. Ανάμεσα στους ομιλητές ήταν ο **Νίκος Κοτρώτσιος** από τοπικό σύλλογο δασκάλων, ο **Χρήστος Κωνσταντακόπουλος** από την Κίνηση Χειραφέτησης ΑμεΑ-Μηδενική Ανοχή και ο **Θάνος Καρβούνης**, μέλος του Χιπ Χοπ καφενέ”.

“Περίπου τριάντα άτομα, κύρια εργαζόμενοι από τη γειτονιά, συμμετείχαν στην εκδήλωση στο **Ελληνικό** την Παρασκευή 26/7”, μας είπε η **Μυρτώ**, “η εμπειρία της **Χαντίμπα Σριζ** από το Μαρόκο, για το πώς ζει ένα παιδί χωρίς ιθαγένεια, με την τρομοκρατία των αστυνομικών και των πογκρόμ τους, που μπορεί ανά πάσα στιγμή να το ελέγξουν και να το απελάσουν σε μια χώρα που δεν γνώρισε ποτέ, ήταν συγκλονιστική. Η **Ελευθερία Κουμάντου** από το Golden-DawnWatch και μέλος της ΕΣΗΕΑ εξήγησε τι ρόλο θέλει να παίξει το παρατηρητήριο της δίκης της ΧΑ σαν βοήθεια στη δημοσιότητα και στους δικηγόρους, ενώ θύμισε πώς τα ΜΜΕ και οι μεγαλοδημοσιογράφοι βοήθησαν στην άνοδο της ΧΑ. Ο **Διονύσης Πανταζόπουλος**, εκπαιδευτικός περιέγραψε τους αντιρατσιστικούς και αντιφασισ-

Ζωγράφου, 24/6

Κυψέλη, 26/6

στικούς αγώνες του κλάδου του.

Η συζήτηση επικεντρώθηκε στην περιοχή του Ελληνικού και τους γύρω δήμους, τις μάχες που έχουν δοθεί ενάντια στα κρατητήρια των μεταναστών, ή ενάντια στα γραφεία της Χρυσής Αυγής στον Άλιμο, με ιδέες για τη συνέχεια”.

“Πάνω από 40 άτομα παρακολούθησαν την εκδήλωση στο **Κερατσίνι** την Πέμπτη 25/6 στην πλατεία Λαού”, μας είπε η **Διονυσία**, “η τοποθέτηση του **Ρασίτ** από τους Αιγύπτιους ψαράδες που περιέγραψε την επίθεση του τάγματος εφόδου Περάματος εναντίον τους, ήταν πολύ δυνατή. Οι δημοτικοί σύμβουλοι **Μ. Μανουσιδάκης** και **Γ. Μακρυνός** από το Κερατσίνι και τον **Κορυδαλλό** αντίστοιχα, μίλησαν για τη μάχη να καταδικαστούν οι χρυσαυγίτες και να μη μπορέσουν να παίξουν το ρόλο της δεξιάς αντιπολίτευσης, αλλά και να μεταφερθεί η δίκη από τις φυλακές Κορυδαλλού.

Οικονομική Ενίσχυση

Η **Κατερίνα Θωίδου**, δημοτική σύμβουλος **Νίκαιας** και υπεύθυνη της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ **μίλησε για τη δύναμη του αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος. Από τον κόσμο που συμμετείχε, η Ευγενία περιέγραψε την προσωπική της εμπειρία σαν παιδί μεταναστών, που στα είκοσιπέντε χρόνια της δεν έχει χαρτιά παρότι γεννήθηκε και μεγάλωσε εδώ, ενώ ο Λεωνίδας Κοντουδάκης μίλησε για τη δολοφονία Λαμπράκη και το κίνημα τότε. Η επιτυχία της εκδήλωσης φάνηκε επίσης από την οικονομική ενίσχυση και τις δεκάδες υπογραφές κόσμου στις καμπάνιες της ΚΕΕΡΦΑ”.**

Δεκάδες συμμετείχαν και στις εκδηλώσεις στο **Ζωγράφου** την Τετάρτη 24/6 και στο **Βύρωνα** την Παρασκευή 26/6. Στην πρώτη “ο **Εντι Τοπιάνα**, μετανάστης από την Αλβανία, περιέγραψε πώς για πολλά χρόνια οι μετανάστες περίμεναν μάταια από τις κυβερνήσεις να ικανοποιήσουν τα αιτήματά τους και πώς τελικά η αυτοπεποίθησή τους ότι μπορούν να κερδίσουν μεγάλωσε μέσα από τους αγώνες των τελευταίων χρόνων, ενώ η **Ράνια Νενεδάκη**, δημοτική σύμβουλος Ζωγράφου, μίλησε για τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό”, μας είπε η **Ζανέτα**, “στο Βύρωνα η συζήτηση κατέληξε σε ένα πρόγραμμα εξορμήσεων και δράσεων της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ”.

“Πλούσια ήταν η συζήτηση της ΚΕΕΡΦΑ σε

Ίλιον-Πετρούπολη στην πλατεία Ιλίου την Πέμπτη 25/6 με κόσμο από τα τοπικά κινήματα, εργαζόμενους, ντόπιους και μετανάστες”, μας είπε η **Κατερίνα**.

“Πάνω από 40 άτομα παρακολούθησαν την εκδήλωση στο **Χαλάνδρι** την Παρασκευή 26/6, ενώ με τη μικροφωνική κατάφερε να γίνει κέντρο σε όσους περνούσαν από το θεατράκι της πλατείας Χαλανδρίου”, μας είπε η **Δήμητρα**, “Ανάμεσα στους ομιλητές, ο **Αντώνης Ρέλλας** από την Κίνηση Χειραφέτησης ΑμεΑ-Μηδενική Ανοχή, ο **Γιάννης Μπασκάκης** από την Εφημερίδα των Συντακτών και ο **Γαβρίλος Κασμάτης** από την ΠΟΣΠΕΡΤ άνοιξαν μια πολύ καλή συζήτηση με τοποθετήσεις και ερωτήσεις από το ακροατήριο. Μείναμε εκεί με μουσική και μετά το τέλος της εκδήλωσης συζητώντας με τον κόσμο”.

Για την εκδήλωση στην πλατεία **Κυψέλης** την Παρασκευή 26/6, μας μίλησε η **Κωνσταντίνα**: “Πάνω από 50 άτομα παρακολούθησαν τη συζήτηση, κύρια κόσμος της γειτονιάς. Η **Λορέτα Μακόλει** από την Ένωση Αφρικανών Γυναικών μίλησε για το δικαίωμα των παιδιών των μεταναστών στην ιθαγένεια χωρίς αποκλεισμούς το οποίο υποστήριξε και η **Ελένη Πορτάλιου**, καθηγήτρια Αρχιτεκτονικής, ενώ η **Ντίνα Γκαρανέ** από τη Γ΄ ΕΛΜΕ Αθήνας μίλησε για τις αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές μάχες στα σχολεία.

Στη συζήτηση αναφέρθηκαν όλοι οι αγώνες που έχουν δοθεί στη γειτονιά, αγώνες που ξεκίνησαν πολλά χρόνια πριν και φτάνουν μέχρι σήμερα, ενάντια στη Χρυσή Αυγή, ενάντια στα αστυνομικά πογκρόμ, ενάντια στο ρατσισμό, ντόπιοι και μετανάστες μαζί”.

Λένα Βερδέ

ΜΑΡΑΘΩΝΑΣ Μαζική απάντηση στη ρατσιστική επίθεση

Με μια μεγάλη συγκέντρωση και διαδήλωση το Σάββατο 27/6 στους δρόμους του Μαραθώνα απάντησαν εκατοντάδες μετανάστες στη ρατσιστική επίθεση του ιδιοκτήτη-αγρότη Σπύρου Ρασούλου που μπήκε με το τζιπ του στο χωράφι του Σανά Ουλά και των Πακιστανών συνεργατών του καταστρέφοντας ολοσχερώς την παραγωγή και προκαλώντας ζημιά κοντά στις 30.000 ευρώ.

Φωνάζοντας "Μαζντούρ Ιτχάντ-Ζίνταμπαρ!" που σημαίνει "Εργάτες δυνατοί - Ζήτω" μαζί με το "Εργάτες Ενωμένοι Ποτέ Νικημένοι" εκατοντάδες μετανάστες με τα πανό της Πακιστανικής Κοινότητας και τις σημαίες της Ένωσης Μεταναστών Εργατών και της ΚΕΕΡΦΑ έκαναν πορεία στους δρόμους του Μαραθώνα ζητώντας την παραδειγματική τιμωρία του δράστη και την άμεση αποζημίωση των παραγωγών. Με πανό συμμετείχε και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Η επίθεση δεν ήταν ένα μεμονωμένο περιστατικό αλλά το αποτέλεσμα μια συνεχιζόμενης ρατσιστικής πίεσης που διαρκούσε πολύ καιρό. Οι Πακιστανοί μετανάστες είναι πρώην εργάτες στη δούλεψη του Ρασούλου. Είχαν εργαστεί στον ίδιο παραγωγό πάνω από δέκα χρόνια και αποφάσισαν να νοικιάσουν οι ίδιοι 25 στρέμματα για να τα καλλιεργήσουν. Από εκείνη τη στιγμή και μετά ο Ρασούλος άρχισε τις απειλές. Την Κυριακή 21/6 έφτασε στο χωράφι του Σανά Ουλά και άρχισε να φωνάζει: «Είστε όλοι σκουπίδια. Σας έχω πει εδώ και δύο εβδομάδες να φύγετε. Πάρτε τις φρέζες σας και φύγετε. Τι νομίζετε ότι θα μου κάνετε όλοι εσείς Ινδοί και Πακιστανοί που δουλεύετε

Μαραθώνας, 27/6

εδώ; Σας γράφω όλους στα ... μου».

Απειλητικά τηλεφωνήματα

Άμέσως μετά αποφάσισε να κάνει τις απειλές του πράξη. Έφτασε με το κόκκινο τζιπ του στα χωράφια και διέλυσε ολόκληρη την παραγωγή. Παρά τις καταγγελίες στο Τμήμα Ρατσιστικής βίας της ΕΛΑΣ στην ΓΑΔΑ ο δράστης των καταστροφών συνέχισε να τους ενοχλεί με απειλητικά τηλεφωνήματα.

“Πήγαμε στη ΓΑΔΑ και για ώρες ολόκληρες δεν υπήρχε κάποιος αρμόδιος για να μπορούμε να κάνουμε καταγγελία. Χρειάστηκε να περιμένουμε πάνω από 6 ώρες για να δώσουμε κατάθεση. Αυτό είναι ρατσισμός. Δεν γίνεται να μην υπάρχει τιμωρία για αυτούς που κατέστρεψαν. Θέλουμε την παραδειγματική τι-

μωρία των δραστών εδώ και τώρα. Δεν θέλουμε φόβο”, τόνισε ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, ενώ στο ίδιο μήκος κύματος μίλησε και ο πρόεδρος της Πακιστανικής κοινότητας **Ματζίκ Μαλίντ**.

“Η μεγάλη διαδήλωση σήμερα δίνει μια πρώτη απάντηση σε όσους νομίζουν ότι θα ανεχτούμε τις ρατσιστικές επιθέσεις. Επίσης στέλνουμε το μήνυμα πως θέλουμε δικαιοσύνη, παραδειγματική τιμωρία για τους ρατσιστές και άμεση αποζημίωση των παραγωγών εδώ και τώρα. Δεν υπάρχει περίπτωση να αποδεχτούμε άλλες Μανωλάδες. Ο ρατσισμός δεν χωράει ούτε στο κάμπο του Μαραθώνα, ούτε πουθενά”, τόνισε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** δημοτικός σύμβουλος Αθήνας με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ.

Κ.Μ.

Πρώτο Pride στην Κρήτη!

Πετυχημένο ήταν το πρώτο Pride που οργανώθηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης στις 26 και 27 Ιούνη, στο πάρκο Γεωργιάδη. Την πρώτη μέρα οργανώθηκαν εκδηλώσεις και συζητήσεις, ενώ την δεύτερη έγινε η διαδήλωση και ακολούθησαν νέες εκδηλώσεις και συναυλία.

Περίπου 2000 διαδήλωσαν στην πορεία-παρέλαση που έγινε στο κέντρο του Ηρακλείου, πολύ καλό νούμερο αν σκεφτούμε ότι ήταν η πρώτη φορά που γίνεται Pride στην Κρήτη.

Με πανό συμμετείχαν η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ομάδα lgbtq της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΚΕΕΡΦΑ, οι αναρχικοί και πολλές ομάδες, όπως το

«Φύλλο και Φτερό», η «Conquiz», η ομάδα των τρανς και άλλες.

Είχαμε παρουσία και τις δύο μέρες με τραπεζάκι του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου, του ΣΕΚ και της ΚΕΕΡΦΑ. Ειδικά η παρέμβαση της ΚΕΕΡΦΑ πήγε πολύ καλά. Πάνω από 50 υπέγραψαν την καμπάνια για τη δίκη της Χρυσής

Αυγής και άφησαν τα στοιχεία τους να οργανώσουμε τη συνέχεια, ενώ μαζέψαμε και 50 ευρώ ενίσχυση. Προφανώς, άνοιγε και η κουβέντα για την Συμφωνία μετά τις τελευταίες εξελίξεις και για την καμπάνια για το ΟΧΙ.

Νίκη Ζουγανέλη

9° Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Βόλου

Την Παρασκευή και το Σάββατο 26-27 Ιούνη πραγματοποιήθηκε το 9° Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Βόλου. Η παραλία του Βόλου γέμισε με ταμπλώ και τραπεζάκια αντιρατσιστικών, αντιφασιστικών και άλλων κινήσεων, οργανώσεων της αριστεράς, την ΕΡΑ Βόλου ενώ πλήθος κόσμου συζητούσε στα πηγαδάκια και στις εκδηλώσεις για τις εξελίξεις.

Παρεμβήκαμε από πλευράς μας αρκετά πετυχημένα στο Φεστιβάλ, με τραπεζάκια και ταμπλώ της ΚΕΕΡΦΑ, της Εργατικής Αλληλεγγύης και του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου, ανοίγοντας όλη την βεντάλια των αντικαπιταλιστικών και αντιφασιστικών ιδεών δίνοντας 24 εφημερίδες, μαζεύοντας ενίσχυση για την καμπάνια της ΚΕΕΡΦΑ για την δίκη της ΧΑ και πουλώντας βιβλία συνολικής αξίας 60 ευρώ. Η συζήτηση ζωήρεψε το Σάββατο μετά την ανακοίνωση του δημοψηφίσματος για την νέα συμφωνία, η πλειοψηφία του κόσμου ήταν υπέρ του ΟΧΙ και συζητούσε το πως μπορεί να οργανωθεί η συνέχεια. Χαρακτηριστικό ήταν ότι η προγραμματισμένη συζήτηση του Φεστιβάλ μετατράπηκε σε συζήτηση για το δημοψήφισμα και όλες οι τοποθετήσεις ήταν επικεντρωμένες στο πως μπορούμε να πούμε ένα βροντερό “όχι” για να πάρουμε πίσω όσα μας λεηλάτησαν και να ανοίξουμε μια άλλη προοπτική. Με αυτόν τον αέρα της αισιοδοξίας θα συνεχίσουμε όλη την επόμενη εβδομάδα!

Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΔΟΕ Δεύτερη δύναμη οι Παρεμβάσεις

Δεύτερη δύναμη αναδείχθηκαν οι Παρεμβάσεις στο συνέδριο της ΔΟΕ που πραγματοποιήθηκε στις 21-24 Ιούνη. Άνοδο είχαν και οι άλλες δύο παρατάξεις της αριστεράς, τόσο το ΠΑΜΕ όσο και η ΕΡΑ που πρόσκειται στον ΣΥΡΙΖΑ. Μεγάλη πτώση είχε η ΠΑΣΚ, ενώ η ΔΑΚΕ παρέμεινε πρώτη δύναμη, με λιγότερους όμως συνέδρους να την ψηφίζουν.

Ο Σεραφεύμ Ρίζος, σύνεδρος από τα Χανιά με τις Παρεμβάσεις και την «Τάξη μας» δήλωσε: «Το πρώτο πράγμα που πρέπει να πει κανείς για το συνέδριο είναι ότι μετά από δεκαετίες δεν έχουν πια την πλειοψηφία στην Ομοσπονδία οι ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ. Η αριστερά είναι ενισχυμένη όσο ποτέ με τις Παρεμβάσεις να είναι δεύτερη δύναμη. Ιδιαίτερα στην Αττική η υπεροχή της αριστεράς είναι συντριπτική. Πρώτη δύναμη οι Παρεμβάσεις, δεύτερη το ΠΑΜΕ, τρίτη η ΕΡΑ που στηρίζεται από το ΣΥΡΙΖΑ. Αυτή η αλλαγή των συσχετισμών μεγαλώνει τα καθήκοντα που έχουμε στην αριστερά. Όσοι προερχόμαστε από συλλόγους της επαρχίας, χρειάζεται να δώσουμε μεγάλη μάχη, να πατήσουμε σε αυτή τη δυναμική και να αλλάξουμε τα πάντα και στους δικούς μας συλλόγους. Μπορεί τελικά οι Παρεμβάσεις να μην πήραν την τρίτη έδρα στο ΔΣ, αλλά μπορούμε να κατευθύνουμε την Ομοσπονδία στους αγώνες που χρειάζονται. Στο συνέδριο ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ επιχείρησαν για άλλη μια φορά να ροκα-

	α' κάλπη Αττική	β' κάλπη Μακεδονία- Θράκη	γ' κάλπη Δυτ. Ελλάδα, Ήπειρος, Θεσσαλία, Πελοπόννησος	δ' κάλπη Κρήτη, Αιγαίο, Ιόνιο, Στ. Ελλάδα	Σύνολο ψηφών	Ποσοστό	Έδρες	2013		
								Σύνολο ψηφών	Ποσοστό	Έδρες
ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ	160	169	146	130	605	-	-	600	-	-
ΨΗΦΙΣΑΝ	160	169	146	130	605			599	-	-
ΑΚΥΡΑ-ΛΕΥΚΑ	0	1	0	0	1			1	-	-
ΕΓΚΥΡΑ				130	604			598	-	-
ΔΑΚΕ	21	63	45	22	151	25,00%	3	166	27,76	3
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ	61	28	24	19	132	21,85%	2	117	19,57	2
ΠΑΣΚ	9	30	34	28	101	16,72%	2	139	23,24	3
ΠΑΜΕ	40	15	14	19	88	14,56%	2	76	12,71	2
ΕΡΑ	24	22	16	16	78	12,91%	1	65	10,87	1
ΕΚΚΙΝΗΣΗ	5	10	13	26	54	8,94%	1	29	4,85	0
Δίκτυο	-	-	-	-	-	-	-	3	0,50	0
Ενωμένοι Εκπ/κοί	-	-	-	-	-	-	-	2	0,33	0
Πειρατές	-	-	-	-	-	-	-	1	0,17	

νίσουν το χρόνο. Μέσα από χειρισμούς του Προεδρείου προσπάθησαν να κλείσουν τις εργασίες για να μην παρθεί καμιά απόφαση. Όπως έκαναν όλες τις άλλες χρονιές. Μπορεί να μην συζητήθηκε το πρόγραμμα δράσης, αλλά πάρθηκαν μια σειρά αποφάσεις που θα μας βοηθήσουν για τη συνέχεια. Για πρώτη φορά δεν ψηφίστηκαν τα πεπραγμένα και ο οικονομικός απολογισμός της Ομοσπονδίας. Πήραμε απόφαση για συμμετοχή στα συλλαλητήρια της προηγούμενης Πέμπτης. Επίσης, ένα μεγάλο κομμάτι συνέδρων στήριξε την πρόταση για Γενική Απεργία όταν έρθει η Συμφωνία στη

Βουλή που υποστήριζαν ΠΑΜΕ και Παρεμβάσεις (σ.σ. δεν είχαν προχωρήσει οι εξελίξεις για το δημοψήφισμα). Η μάχη θα κριθεί το Σεπτέμβριο όταν ανοίξουν τα σχολεία, όπου θα πρέπει να οργανώσουμε τον κλάδο για να μην περάσουν ούτε οι εκβιασμοί ούτε οι συμβιβασμοί».

Ακολουθεί, το συνέδριο της ΟΛΜΕ στις 1-3 Ιούλη (ξενοδοχείο Τιτάνια) μέσα στις πιο πολωμένες συνθήκες, μέσα στην εβδομάδα που θα κορυφώνεται η καμπάνια για το ΟΧΙ στην Συμφωνία-μνημόνιο.

Νεκτάριος Δαργάκης

Νοσοκομείο Γεννηματά: Δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά

Δυναμωμένη και με μία έδρα στο Διοικητικό Συμβούλιο του σωματείου του Γεννηματά είναι η Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή (η παράταξη που στηρίζουν οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ) μετά από τις εκλογές που έγιναν στις 24-25 Ιούνη.

Είναι μια εξέλιξη πολύ θετική μετά τις κινητοποιήσεις που οργάνωσαν οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου απέναντι στην δεξιά διευθύντρια Παγώνη, η οποία απειλούσε τους ειδικευμένους της κλινικής της με ΕΔΕ.

Ο Χρίστος Αργύρης δήλωσε: «Από τις προηγούμενες εκλογές έχουν ανέβει οι ψήφοι που πήγαν προς τις αριστερές παρατάξεις. Τη μερίδα του λέοντος την πήρε η δική μας παράταξη με 101 ψήφους και 1 έδρα στο ΔΣ. Το κλίμα πολώθηκε μετά από τις απειλές της Παγώνη. Μπορεί η παρατάξη της να πήρε μια έδρα παραπάνω αξιοποιώντας ένα μηχανισμό που στηρίζεται σε αποσπασμένους και σε κάποιους συναδέλφους που βρίσκονται σε

Κέντρα Υγείας, αλλά στο νοσοκομείο επικρατεί πανηγυρικό κλίμα. Ο κόσμος που πάλεψε δεν φοβήθηκε τις απειλές και ψήφισε με βάση τους αγώνες του. Διεκδικούμε ότι θα κάνουμε προγραμματικό προεδρείο με όσες δυνάμεις βρίσκονται απέναντι από τη ΔΑΚΕ».

Τα αποτελέσματα συγκεκριμένα έχουν ως εξής (σε παρένθεση τα αποτελέσματα του 2013): Ψήφισαν: 1104 (921). ΔΑΚΕ 374 ψήφους και 5 έδρες (262 και 4), **Νέα Πορεία** (ΠΑΣΚΕ) 235 ψήφους και 3 έδρες (219 και 3), **ΟΡΑΜΑ** (ΣΥΡΙΖΑ) 182 ψήφους και 2 έδρες (170 και 2), **ΠΑΜΕ** 118 ψήφους και 1 έδρα (170 και 3), **Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή** (συμμετέχουν Νυστέρι, ΑΡΣΙ, ανένταχτοι) 101 ψήφους και 1 έδρα, **Ταξική Πορεία** 94 ψήφους και 1 έδρα.

Στις εκλογές του 2013 οι δυνάμεις του Νυστερίου και της Ταξικής Πορείας είχαν συγκροτήσει κοινό ψηφοδέλτιο που είχε συγκεντρώσει 100 ψήφους και 1 έδρα.

ΥΠΑΠΕΝ Ενισχυμένη η Συσπείρωση

Στροφή αριστερά έδειξαν οι εκλογές για ΔΣ Συλλόγου και αντιπροσώπους στην Ομοσπονδία στις Γενικές Γραμματείες Βιομηχανίας και Ενέργειας του ΥΠΑΠΕΝ.

Η πλειοψηφία περνάει για πρώτη φορά στις αριστερές παρατάξεις, αφού η ΔΑΚΕ έπαθε καθίζηση και η Ελεύθερη Κίνηση (ένα "απολιτικό" συντηρητικό σχήμα που είχε δημιουργηθεί μετά τη διάλυση της ΠΑΣΚ πριν δυο χρόνια) είχε μείωση της δύναμής της. Η Συσπείρωση Εργαζομένων (στην οποία συμμετέχει η Εργατική Αλληλεγγύη και σύντροφοι της ΑΝΤΑΡΣΥΑ) αναδείχθηκε τρίτη δύναμη και για λίγες ψήφους δεν μπόρεσε να πάρει και δεύτερη έδρα στο ΔΣ.

Αναλυτικά τα αποτελέσματα: Για το ΔΣ του Συλλόγου: **Αγωνιστική Συνδικαλιστική Ενότητα** (ΠΑΜΕ) 50 ψήφοι και 2 έδρες, **Ελεύθερη Κίνηση** 50 και 2 έδρες, **Συσπείρωση Εργαζομένων** 28 και 1 έδρα, **ΔΑΚΕ** 23 και 1 έδρα, **Ανεξάρτητη Συνδικαλιστική Κίνηση** (ΜΕΤΑ/ΣΥΡΙΖΑ) 21 και 1 έδρα, **Νέα Αρχή** 2.

Για την Ομοσπονδία: Ελεύθερη Κίνηση 48 ψήφοι (8 αντιπρόσωποι), Αγωνιστική Συνδικαλιστική Ενότητα 46 (7), Συσπείρωση Εργαζομένων 33 (5), ΔΑΚΕ 20 (3), Ανεξάρτητη Συνδικαλιστική Κίνηση 17 (1), Νέα Αρχή 6 (1).

Vodafone

Σε νέα απεργία προχώρησαν οι εργαζόμενοι στη Vodafone στις 25 Ιούνη. Είναι η δεύτερη μέρα απεργίας μέσα στον μήνα (η πρώτη έγινε στις 5/6), καθώς παλεύουν για την επαναπρόσληψη των συναδέλφων τους Βίκυς Κωστοπούλου και Χάρη Σιδέρη μαζί με μια σειρά άλλα αιτήματα.

Επίσης, θα προχωρήσουν σε στάσεις εργασίας στις 2/7 και 15/7, ημέρες κατά τις οποίες θα εξεταστούν οι καταγγελίες των δύο εργαζομένων στην Επιθεώρηση Εργασίας.

Το Σωματείο της Vodafone σε ανακοίνωσή του αναφέρει: «Η στάση της εργοδοσίας και ο αγώνας των εργαζομένων της Vodafone έχει μεταφερθεί μέσα από δημοσιεύσεις σε blogs, εφημερίδες, ραδιόφωνο και τηλεόραση πέρα από τα σύνορα της Ελλάδας. Έχουμε δεχτεί ψηφίσματα συμπαράστασης στο δίκαιο αγώνα μας από χώρες όπως Αγγλία, Ιταλία, Ιρλανδία, Βέλγιο. Ακόμη και από το Ιράν!».

Εκτός από την επαναπρόσληψη των δυο εργαζομένων το Σωματείο παλεύει για «να σταματήσουν οι απολύσεις. Κατάργηση του άθλιου καθεστώτος της ενοικιαζόμενης εργασίας, πρόσληψη των συναδέλφων από την Vodafone για την οποία στην πραγματικότητα εργάζονται. Αξιοπρεπείς και ανθρώπινες συνθήκες εργασίας. Υπογραφή Επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας».

Euromedica

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η 24ωρη απεργία στα κεντρικά εργαστήρια της Euromedica στην Αγία Παρασκευή, την Τετάρτη 24 Ιουνίου, παρόλη την προσπάθεια της εργοδοσίας να στήσει απεργοσπαστικό μηχανισμό.

Στην απεργιακή φρουρά που εξασφάλισε την επιτυχία της απεργίας και οργάνωσε το Σωματείο Προσωπικού Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας συμμετείχαν το ΣΕΚ και το δημοτικό σχήμα **Φυσάει Κόντρα** στην Αγία Παρασκευή. Η **Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση Υγειονομικών** (ΑΣΚΥ) σε ανακοίνωση που μοίρασε τόνισε την σημασία της κλιμάκωσης της απεργίας και τις πολιτικές εξελίξεις της περιόδου.

Δυστυχώς η απεργία δεν εξελίχθηκε σε τριήμερη, όπως αρχικά είχαν αποφασίσει οι εργαζόμενοι κάτω από τις πιέσεις και τους εκβιασμούς της εργοδοσίας. Την δεύτερη ημέρα η διοίκηση κατάφερε να σπάσει την απεργία λόγω και οργανωτικών αδυναμιών υποχρεώνοντας τους εργαζόμενους να επιστρέψουν στις θέσεις τους.

Την επόμενη ημέρα στην συνάντηση του σωματείου Ιδιωτικής υγείας Αθήνας με την Διοίκηση της Euromedica, η στάση της εργοδοσίας ήταν αδιάλλακτη εμμένοντας στην στάση πληρωμών που έχει επιβάλει στους εργαζόμενους και στην ροή της μισθοδοσίας ανάλογα με τις διαθέσεις της. Πηγαίνοντας ένα βήμα παραπέρα, μία μέρα μετά από τη παράταση στα γραφεία της Διοίκησης, έστειλε προσωπικό εξώδικο σε εργαζόμενο της κλινικής «ΑΘΗΝΑΙΟΝ» και μέλος της Διοίκησης του κλαδικού σωματείου, με το οποίο απειλεί να καταφύγει σε αστικά και ποινικά δικαστήρια, γιατί μοιράζει ανακοινώσεις και εμποδίζει τη λειτουργία της κλινικής.

Οι εκβιασμοί, οι απειλές και η στάση πληρωμών που ενορχηστρώνονται από την Ε.Ε., το ΔΝΤ και τα ντόπια αφεντικά μπορεί να λάβει τέλος επιβάλλοντας τον εργατικό έλεγχο από τα ιδιωτικά διαγνωστικά και τις κλινικές έως τα μεγάλα νοσοκομεία και τις τράπεζες.

Κώστας Πολύδωρος

Το δημοτικό σχήμα "Φυσάει Κόντρα" στήριξε τους απεργούς

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

ΜΕΤΡΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ 7.30πμ
ΜΕΤΡΟ ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ 3μμ
ΜΕΤΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ 6.45πμ
ΜΕΤΡΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ 6.45πμ
ΜΕΤΡΟ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΕΙΟ 7.30πμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΒΡΙΑΛΗΣΙΑ Μετρό Δουκ. Πλακεντίας 3.30μμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 6μμ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ δημαρχείο 7μμ

ΠΕΜΠΤΗ 2/7

ΒΡΙΑΛΗΣΙΑ Μετρό Δουκ. Πλακεντίας 3.30μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό ΦΙΞ 8μμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Λαϊκή 7μμ
ΑΓΙΟΣ ΘΩΜΑΣ ΓΟΥΔΙ 6.30μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ ΑΓ. ΛΑΖΑΡΟΣ 6μμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ πλ. Πατριάρχου 6.30μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 7μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πλ. Σημηριώτη 6.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Εθν. Αντίστασης 7μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ ΜΕΤΡΟ 7μμ
ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ κεντρική πλατεία 6μμ
ΙΛΙΟΝ πλατεία 7μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6μμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 6μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ πεζόδρομος Μιχ.Αγγέλου - Χαρ.Τρικούπη 6.30μμ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ δημαρχείο 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΕΝΤΡΟ άγαμα Λαμπράκη 7μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Εύσομος 7μμ
ΑΝΩ ΤΟΥΜΠΑ 7μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/7

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 7μμ
ΒΡΙΑΛΗΣΙΑ Μετρό Δουκ. Πλακεντίας 3.30μμ
ΒΡΙΑΛΗΣΙΑ πλ. Αναλήψεως 6μμ
ΠΑΣΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 7μμ πι-
κετοφορία από το δημοτικό θέατρο
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ ΗΣΑΠ ΣΕΠΟΛΙΑ 6μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Αμπελοκήπων 7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό ΦΙΞ 8μμ
ΙΛΙΟΝ πλατεία 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 7μμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (πλατεία) 6.30μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ λαϊκή Γκράβα 11πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Μετρό Άνω Πατήσια 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαίμαντά 6.30μμ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πλ. Σημηριώτη 6.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Εθν. Αντίστασης 7μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ ΜΕΤΡΟ 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ πλ. Πατριάρχου 6.30μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ πλατεία 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 6μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλ. Γαρδένια 6μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σντριβάνι 6μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ κεντρική πλατεία 6μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 6μμ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ δημαρχείο 7μμ

ΠΑΤΡΑ πλατεία Γεωργίου 6.30μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ πεζόδρομος Μιχ.Αγγέλου-Χαρ.Τρικούπη 6.30μμ

ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 7μμ

ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6μμ

ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 6μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΛΑΜΠΡΑΚΗ 7.30μμ
ΝΕΑΠΟΛΗ 7.30μμ
ΤΟΥΜΠΑ 7.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 4/7

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πλ. Σημηριώτη 11πμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ πλ. Πατριάρχου 11.30πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαίμαντά 12.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 11πμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11πμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ ΗΣΑΠ ΣΕΠΟΛΙΑ 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ πλατεία – Γερμανός 11.30πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ λαϊκή Γκράβα 11πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11πμ
ΠΕΡΑΜΑ πλ. Ηρώων 10πμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 10πμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (πλατεία) 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ λαϊκή Πανόρμου 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 10πμ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ κεντρική πλατεία 10πμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 11πμ
ΠΑΤΡΑ πλατεία Γεωργίου 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή 10.30πμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 11μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Παλιά Πόλη 11πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Τιμισκιά και Ναυαρίνου 10.30πμ
ΑΓΟΡΑ πικετοφορία 1.30μμ

ΙΟΥΛΙΑΝΑ 1965 70 μέρες στους δρόμους που όλα ήταν δυνατά - τα μηνύματα για το σήμερα

ΠΑΤΡΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ 6/7

Αγορά Αργύρη 7μμ

Ομιλητές:

Ντίνα Πεταλά, Σύλλογος εξορισθέντων

και φυλακισμένων 1945-74,

Χρυσή Κοσμάτου, ΕΡΑ Πάτρα,

Μαρία Στύλλου, περιοδικό

Σοσιαλισμός από τα Κάτω

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

καφέ Πλάτανος

(πλατεία Σπλάντζια) 7.30μμ

Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7, Λότζια, αίθριο, 7μμ

Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΑΘΗΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/7 πλατεία Εθνικής Αντίστασης

(Κοτζιά – έναντι δημαρχείου) 8μμ

Ομιλητές: Δημήτρης Λιβιεράτος, Μιχάλης Λυμπεράτος,

Λεάνδρος Μπόλαρης, Άλκης Ρήγος, Μαρία Στύλλου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ 20/7 πάρκο έναντι ΕΡΤ3 7.30μμ

Ομιλητής: Παντελής Μακρής, ομότιμος καθηγητής Ιατρικής και

αγωνιστής την περίοδο των Ιουλιανών, Πάνος Γκαργκάνας

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ

Οι εξελίξεις στη Μέση Ανατολή

Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 καφέ Harpening 7μμ

Η Χιλή του Αλιέντε

Ομιλήτρια: Διονυσία Πυλαρινού

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 White Rabbit 7μμ

Καπιταλισμός και καταπίεση

Ομιλήτρια: Νεφέλη Πετρούτσου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 καφέ Τριώτα

(Μετρό Αγ. Αντώνιος) 7μμ

Ανθρώπινη φύση και σοσιαλισμός;

• ΤΕΤΑΡΤΗ 15/7 καφέ Τριώτα

(Μετρό Αγ. Αντώνιος) 7μμ

Οι εξελίξεις στην Αίγυπτο

Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 καφέ Δεν Ξέρω 7μμ

Τα αποτελέσματα του

δημοψηφίσματος και

πώς συνεχίζουμε

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ

Τα αποτελέσματα του δημοψηφίσμα-

τος και πώς συνεχίζουμε

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΒΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 πάρκο Κονίστρα 7μμ

Τα αποτελέσματα

του δημοψηφίσματος –

καμιά υποχώρηση

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

καφέ Θεσσαλονίκης 7.30μμ

Τα αποτελέσματα

του δημοψηφίσματος –

καμιά υποχώρηση

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7

καφέ Anthrology 7μμ

Η αριστερά και

το μεταβατικό πρόγραμμα

Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 ΕΡΤ-OPEN 7μμ

Πώς συνεχίζουμε μετά

το δημοψήφισμα

Οδυσσέας Κατσούλης

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 καφέ Σκαντζόχοιρος 6μμ

Πώς συνεχίζουμε

μετά το δημοψήφισμα

Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 καφέ Βαβέλ 7μμ

Πώς συνεχίζουμε μ

ετά το δημοψήφισμα

Ομιλήτρια: Δήμητρα Τζάκου

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7 πλατεία Μερκούρη 7μμ

Τα αποτελέσματα

του δημοψηφίσματος –

καμιά υποχώρηση

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7 καφέ Δολίχη

Τα αποτελέσματα

του δημοψηφίσματος –

καμιά υποχώρηση

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7 καφέ Πλάτων 7μμ

Τα αποτελέσματα του δημοψηφίσμα-

τος – καμιά υποχώρηση

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7 καφέ Quiz 7μμ

Κράτος, κοινοβούλιο

και εργατικά συμβούλια

Ομιλητής: Δημήτρης Αξαμανόπου-

λος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ

Τα αποτελέσματα του δημοψηφίσμα-

τος και πώς συνεχίζουμε

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7 καφέ Munches 7μμ

Τα αποτελέσματα του δημοψηφίσμα-

τος και πώς συνεχίζουμε

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7

Στέκι (Ρήγα Φερραίου) 8.30μμ

Grexit: απειλή ή ευκαιρία;

Ομιλητής: Ηλίας Γιαννόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7 δημαρχείο 7μμ

Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;

Ομιλήτρια: Διονυσία Φωτιάδου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7

κυλικείο δημαρχείου 7μμ

Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;

Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΠΕΡΑΜΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7 Γρηγόρης 6μμ

Η επαναστατική εφημερίδα

Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7 Στέκι Ρήξης και Ανα-

τροπής 8μμ

Μέση Ανατολή – η πάλη ενάντια

στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις –

βιβλιοπαρουσίαση

Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7 καφέ Blue 6μμ

Πώς συνεχίζουμε

μετά το δημοψήφισμα

Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΒΡΙΑΛΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7

Στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ

Πώς συνεχίζουμε

μετά το δημοψήφισμα

Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7 ΕΛΜΕ Γκράβα 7μμ

Ενάντια σε παλιά και νέα μνημόνια

Ομιλήτρια: Εύα Ζουγανέλη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7 καφέ Λα Ροζέ 7μμ

Αριστερά και μεταβατικό πρόγραμμα

Ομιλήτρια: Μαρία Αλιφιέρη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ

(Ραγκαβή 69) 7μμ

Η Χιλή του Αλιέντε

Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11/7 καφέ Μαγαζί 6μμ

Λένιν: Ο αριστερισμός

Ομιλητής: Ιάσωνας Κατριμουστάκης

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη δράση

της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλού-
το μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοι-
νωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλ-
λευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημι-
ουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν
συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο
όλου του κοινωνικού πλούτου και προ-
γραμματίσουν την παραγωγή και τη δια-
νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανά-
γκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμός

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις.
Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική
δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός
δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοι-

νοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δι-
καιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λει-
τουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-
ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική
τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος,
στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία,
στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους
χώρους δουλειάς και στην εργατική πο-
λιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα"

ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι
ακόμα και μια νικηφόρα εργατική
σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο
Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επι-
βιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα
της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του στα-
λινισμού, της Κίνας και των άλλων ανα-

τολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλι-
σμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνοιστική
ενότητα των εργατών σε όλον τον κό-
σμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας
γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή
σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθε-
ρωτικά κινήματα που αντιστέκονται
στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύνα-
μη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπε-
ριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής
τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα
Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο
ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού,
ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που
απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Το μαζικό κίνημα ήταν πιο μπροστά από την Αριστερά

Μισό αιώνα μετά και ενώ βρισκόμαστε σε ένα ακόμα «θερμό» καλοκαίρι θυμόμαστε τις 70 μέρες που συγκλόνισαν την Αθήνα. Πώς φτάσαμε στα Ιουλιανά;

Για να δει κανένας τα γεγονότα του 1965 πρέπει να έχει μια συνολικότερη εικόνα για την δεκαετία του '60. Πρόκειται για την δεκαετία που η κοινωνία παίρνει τις πρώτες της ανάσες σε σχέση με τη μετεμφυλιακή κατάσταση.

Υπάρχει κάποια άνθηση της οικονομίας μέσα από την οποία εμφανίζονται για πρώτη φορά βιομηχανίες που παράγουν καταναλωτικά προϊόντα που απευθύνονται στην εσωτερική αγορά. Μέχρι τότε το ελληνικό κεφάλαιο απασχολούνταν είτε με μονοπωλιακές δραστηριότητες, όπως ο Μποδοσάκης, είτε σε κλάδους όπως η ναυτιλία, που δεν τους απασχολούσε η ελληνική αγορά. Αντίθετα, πλέον κάνουν την εμφάνιση τους βιομηχανίες όπως η Ιζόλα, η Πίτσος και η 3Δ που παράγει υφάσματα, αυτές οι βιομηχανίες αναζητούν αγοραστές στην ελληνική αγορά. Αυτή η μερίδα του κεφαλαίου δεν μπορεί να αποδεχτεί πλέον ότι η μισή ελληνική κοινωνία είναι εκτός αγοράς λόγω κοινωνικών φρονημάτων.

Ταυτόχρονα, φοβίζει η ταχύτατη ανάκαμψη της αριστεράς μετά τον εμφύλιο. Όλη η σχετική αντικομμουνιστική νομοθεσία, όπως το Γ' ψήφισμα και νόμος 509 είναι ακόμα σε ισχύ. Πρόκειται για ένα καθεστώς που μόνο τυπικά είναι κοινοβουλευτικό, το οποίο αδυνατεί να κατανοήσει και να προσαρμοστεί στις νέες συνθήκες.

Ποιες είναι οι διεργασίες που συντελούνται εκείνη την εποχή στα πολιτικά κόμματα και πώς επηρεάζουν τις εξελίξεις;

Τα πολιτικά κόμματα παραμένουν στην μεσοπολεμική τους καταγωγή. Το 1956, επί πρωθυπουργίας Καραμανλή, η Δεξιά διασπάται, και ένα τμήμα του Λαϊκού Κόμματος κατέρχεται στις εκλογές μαζί με την ΕΔΑ, νομιμοποιώντας με αυτόν τον τρόπο πολιτικά την Αριστερά. Η ΕΔΑ έχει ως κεντρικό αίτημα τον εκδημοκρατισμό, το άνοιγμα των φυλακών και την κατάργηση των ψηφισμάτων απέχοντας από την συζήτηση για το ρόλο του βασιλιά.

Εν τω μεταξύ, η άνοδος της ΕΔΑ σε αξιωματική αντιπολίτευση το 1958 δημιουργούσε την ανάγκη να βρεθεί μια νέα ισορροπία, η προοπτάθεια από την πλευρά των Αμερικάνων είναι να στηθεί αστικός δικομματισμός. Ο ένας πόλος ήδη υπήρχε και ήταν τα δεξιά κόμματα τα οποία συγκροτήθηκαν στην ΕΡΕ. Από την άλλη, ήταν τα Βενιζελογενή κόμματα τα οποία ήταν διασπασμένα.

Τότε δημοσιεύονται στο «Βήμα» δύο άρθρα του Δασκαλάκη, που ήταν οργανικά δεμένοι με το αμερικάνικο σύστημα, νομικός σύμβουλος της πρεσβείας και της (σ.σ. «φιλανθρωπικής») ΟΥΝΡΑ. Σε αυτά τα άρθρα επιχειρηματολογεί ότι η μόνη λύση μπροστά στον κομμουνιστικό κίνδυνο είναι η δημιουργία ενός δεύτερου αστικού πόλου από τα βενιζελογενή κόμματα. Φτάνει μάλιστα στο σημείο να προτείνει τίτλο και αρχηγό. Θα ήταν μια νέα Ένωση Κέντρου υπό την ηγεσία του Γεώργιου Παπανδρέου! Ανεβαίνοντας στην εξουσία, ο Γ. Παπανδρέου προσπαθεί να κάνει ένα ήπιο αστικό εκσυγχρονισμό, ο οποίος όμως θα σηματοδοτούσε τον περιορισμό του ρόλου του

παλατιού.

Εν τω μεταξύ, οι προτάσεις βαθύτερου εκσυγχρονισμού που φέρνει ο Αντρέας Παπανδρέου, οι οποίες δεν ήταν τίποτα παραπάνω από τις προτάσεις του λόμπι Κένεντυ στην Αμερική, φοβίζουν πολύ το ντόπιο σύστημα.

Το κράτος και οι θεσμοί του πώς αντιμετώπιζαν τις αλληγές αυτές;

Η αστυνομία και ο στρατός εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν την Αριστερά ως εσωτερικό εχθρό, ως μη Έλληνες, ως πράκτορες του διεθνούς Σλαβισμού και του τρισκαράτου κομμουνισμού. Πρόκειται για εντελώς ανορθολογική προσέγγιση που δεν τους επιτρέπει να καταλάβουν τις προσπάθειες που κάνουν και οι ΗΠΑ και το συγκρότημα Λαμπράκη. Ειδικά ο στρατός, θεωρεί για τον εαυτό του, ότι από τη στιγμή που πολέμησε και έδωσε το αίμα του, αποτελεί και τον εγγυητή του εθνικού συστήματος, ότι δηλαδή ενσαρκώνει την εθνικοφροσύνη και επομένως έχει το δικαίωμα να παρεμβαίνει. Το παλάτι βρισκόταν επίσης σε εντελώς άλλο μήκος κύματος, ο Βασιλιάς αντιλαμβανόταν τον εαυτό ως φορέα του έθνους, υπεράνω των πολιτικών καταστάσεων, όπως περίπου ο Λουδοβίκος XIV.

Εκτός από την πολιτική αστάθεια, υπήρχε και ιδεολογική κρίση;

Η εθνικοφροσύνη ζει μια αντίφαση με το κυπριακό. Είναι υποχρεωμένη να διαχειριστεί ένα εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα το οποίο της απαιτεί να αγωνιστεί για την Κύπρο, να αγωνιστεί δηλαδή εναντίον των Αμερικάνων και των Εγγλέζων, δηλαδή εναντίον αυτών που την έφεραν στην εξουσία. Παράλληλα, το κυπριακό δίνει τη δυνατότητα στον κυνηγημένο αρι-

Ο Άλκης Ρήγος, πανεπιστημιακός μίλησε στον Μανώλη Σπαθή για το κίνημα των Ιουλιανών του 1965.

στερό να βγει προς τα έξω με εθνικό πρόσημο στο λόγο του, από εκεί ξεκινάει και η φύτρα του σοσιαλπατριωτισμού, μιας αντίληψης που μας ταλαιπωρεί μέχρι σήμερα.

Η νεολαία της εποχής έπαιξε πρωτοπόρο ρόλο στο κίνημα, από πού προήλθε ο ριζοσπαστισμός της;

Στη νεολαία γίνονταν σημαντικές διεργασίες, ιδιαίτερα στο φοιτητικό κίνημα. Ιδρύεται η ΕΦΕΕ το 1964, οργανώνονται πανσπουδαστικά συνέδρια ενώ εμφανίζεται και το σύνθημα «Προίκα στην Παιδεία και όχι στη

Σοφία». Πρόκειται για την απάντηση των φοιτητών για την σκανδαλωδώς μεγάλη προίκα που δίνει το ελληνικό κράτος στη (σημερινή βασιλίσσα της Ισπανίας) Σοφία. Δεν πρόκειται για κάποια ελληνική ιδιαιτερότητα, παρόμοιες διεργασίες γίνονται σε όλον τον κόσμο. Δεν είναι τυχαίο εξάλλου, ότι στο προοίμιο του καταστατικού της ΕΦΕΕ γίνεται αναφορά στην απόφαση των φοιτητών της Γκρενομπλ το 1952 που έλεγε ότι «... ο φοιτητής είναι εργαζόμενος – διανοούμενος και δικαιούται μισθό».

Το εργατικό κίνημα της εποχής σε τι κατάσταση βρισκόταν;

Κάνει δυναμικά την εμφάνιση του το νέο εργατικό κίνημα. Η μαζική ανοικοδόμηση είχε μαζικοποιήσει τον κλάδο των οικοδόμων ο οποίος ήδη από το Δεκέμβρη του 1960 μπαίνει σε μια πολύ μαζική και εντυπωσιακή απεργία η οποία θα αποτελέσει και τον πρώτο σταθμό αυτού του νέου κύματος. Ταυτόχρονα εμφανίζεται και η προσπάθεια των 115 συνεργαζόμενων εργατικών σωματείων, τα οποία υπερβαίνουν την Μακρηθεωδορική διορισμένη ΓΣΕΕ και οικοδομούν έναν νέο εργατικό πόλο.

Υπήρχε λοιπόν το «εύφημο υλικό» στην κοινωνία, τι όμως πυροδότησε την έκρηξη;

Πρόκειται για μια κοινωνία που κάθε της μέτρο βρίσκεται σε βρασμό. Αυτός ο κόσμος που βιώνει όλες τις αντιφάσεις και ταυτόχρονα ζει μια πολιτιστική αναγέννηση ενώ προσπαθεί να ξεφύγει από το πνιγηρό κλίμα του μετεμφυλιακού κράτους εξεγείρεται από την ωμή παρέμβαση του παλατιού και την καθαίρεση του Γ. Παπανδρέου. Βγαίνει μαζικά για 70 μέρες στους δρόμους με αντιβασιλικά συναισθήματα και συνθήματα που τα αντανακλούν όπως το

«δεν σε θέλει ο λαός, παρ' τη μανά σου και εμπρός». Με λίγα λόγια ο κόσμος στους δρόμους λέει αυτά που το πολιτικό σύστημα δεν τόλμησε να πει.

Πώς επηρέασαν οι πολιτικές δυνάμεις το κίνημα εκείνες τις μέρες;

Η Ένωση Κέντρου εκτός από κάποιες λέσχες δεν είχε οργανωμένη βάση, τα υπόλοιπα κόμματα ήταν συνδυασμός ιδεολογικού μηχανισμού και πελατειακών σχέσεων, μόνον η ΕΔΑ είχε οργανωμένη βάση, και για αυτό κυριαρχεί μέσα στο κίνημα. Αυτό δεν σημαίνει ότι μπορούσε να ελέγξει και το κίνημα, εμφανίζονται για παράδειγμα συνθήματα τα οποία η ΕΔΑ δεν είχε πει ποτέ, εμφανίζονται διαδηλώσεις οι οποίες δεν είχαν καν καλεστεί από την ίδια. Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι το μαζικό κίνημα ήταν πιο μπροστά από την Αριστερά.

Η δολοφονία του Σωτήρη Πέτρουλα πώς επηρέασε τις εξελίξεις;

Αμέσως μετά τη δολοφονία του Πέτρουλα, το κράτος παίρνει το άψυχο κορμί του και προσπαθεί να το κηδέψει μυστικά, τότε είναι που ο Μίκης Θεοδωράκης εγκαινιάζει στη Βουλή τον υπουργό δημόσιας τάξης «Τούμπα δολοφόνος να θάψει τον Πέτρουλα κρυφά από τους γονείς του». Μια μαζική κινητοποίηση των Λαμπράκηδων μπλοκάρει το νεκροτομείο το οποίο στεγάζονταν στην οδό Ακαδημίας, στο σημερινό κτίριο «Κωστή Παλαμά» του Πανεπιστημίου Αθηνών, ανατρέπει τα σχέδια της κυβέρνησης και επιβάλλει ότι θα γίνει κανονικά η κηδεία του, η οποία μετατρέπεται σε λαϊκή κινητοποίηση.

Μπορούμε να ανιχνεύσουμε ομοιότητες ανάμεσα στην Ελλάδα του 2015 και εκείνη του 1965;

Μια εμφανής ομοιότητα είναι ότι εξωτερικά παράκεντρα με ρευστάματα στο εσωτερικό προσπαθούν να επηρεάσουν την πολιτική ζωή. Τότε ήταν οι Αμερικάνοι σε συνεργασία με το συγκρότημα Λαμπράκη που έστησαν την Ένωση Κέντρου, σήμερα με παρόμοιο τρόπο στήνεται το «Ποτάμι» και οι «Πολίτες» στην Ισπανία.

Και τέλος κάποιο σχόλιο για τη μάχη που θα δώσουμε την Κυριακή;

Είναι η τρίτη φορά που η Ελλάδα αναφέρεται στην παγκόσμια ιστορία. Η πρώτη ήταν το 1821 και μετά ήταν το 1940. Με τα ίδια ακριβώς στοιχεία, μια πανίσχυρη συμμαχία, που την πρώτη φορά λέγεται Ιερά Συμμαχία και τη δεύτερη Άξονας δημιουργεί την αίσθηση ότι όλα έχουν τελειώσει. Τότε βρίσκει απέναντι της κάποιους «νεαρούς αλήτες» στη γωνιά της ανατολικής Μεσογείου που λένε «όχι δεν έχουν τελειώσει» και ανατρέπουν την κατάσταση.

Το πρόβλημα είναι ότι τις δύο προηγούμενες φορές καταλήξαμε είτε στην ελέω Θεού βασιλεία είτε στη Βάρκιζα. Το 1965 η μεγαλειώδης έκρηξη του κινήματος εξαιτίας της απουσίας του πολιτικού υποκειμένου που θα έδινε την προοπτική κατέληξε σε πραξικόπημα. Σήμερα έχοντας αυτή την γνώση και την εμπειρία πρέπει και μπορούμε να καταλήξουμε σε μια μεγάλη νίκη. Χρειαζόμαστε ένα σαρωτικό «ΟΧΙ» που θα απλώσει την ελπίδα από τους δρόμους της Αθήνας μέχρι το συνδικάτο μετάλλου της Γερμανίας. Θα νικήσουμε!

Ισραηλινό ρεσάλτο στο «Καράβι για τη Γάζα»

Το Ισραήλ για άλλη μια φορά έδειξε τα δόντια του στο κίνημα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό. Ο λόγος για τον στολίσκο της ελευθερίας, το «Ένα καράβι για τη Γάζα» που εδώ και μερικές μέρες είχε ξεκινήσει για να σπιάσει το ναυτικό αποκλεισμό της Γάζας. Τα χαράματα της Δευτέρας 29/6 και 100 ναυτικά μίλια από τις ακτές της Γάζας, σε διεθνή ύδατα, τρία σκάφη του ισραηλινού πολεμικού ναυτικού περικύκλωσαν το σκάφος «Μαριάν» και σύμφωνα με την ανακοίνωση των Σιωνιστών «επισκέφθηκαν και έψαξαν το πλοίο».

Το πλοίο μετά το ρεσάλτο οδηγήθηκε στο ισραηλινό λιμάνι του Ασόντ. Για την ιστορία και μόνο, να αναφέρουμε ότι το «επικίνδυνο» φορτίο το οποίο μετέφερε στα αμπάρια του το Μάριαν ήταν κυρίως φάρμακα και φωτοβολταϊκά για να ανακουφίσουν τον λαό της Γάζας από τις συνέπειες του αποκλεισμού που του έχουν επιβάλει.

Εκτός όμως από το Ισραήλ ευθύνες έχει και η «διεθνής κοινότητα», δηλαδή τα υπόλοιπα κράτη που ανέχονται από το κράτος-τρομοκράτη να επιδί-

δεται εκτός από τα γνωστά πολεμικά εγκλήματα στην νέα του ενασχόληση που είναι η πειρατεία σε διεθνή ύδατα.

Καμία αναφορά

Έκπληξη αποτελεί το γεγονός ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν έκανε καν κάποια αναφορά στο περιστατικό. Ψάχνοντας μάλιστα στη σελίδα του Υπουργείου ανακαλύψαμε ότι όχι απλά δεν έχει βγάλει έστω και μια μικρή ανακοίνωση για το θέμα αλλά ότι ο υπουργός Κοτζιάς την ίδια μέρα είχε προγραμματισμένη συνάντηση με τον πρέ-

σβη του Ισραήλ την οποία ούτε καν ανέβαλε!

Η κυβερνητική αντιμετώπιση στο θέμα είναι πια καθαρή. Μπορεί να μην φτάνει στο σημείο να στέλνει το ελληνικό λιμενικό να σταματήσει το στολίσκο, αλλά σε απόλυτη ευθυγράμμιση με την Πρεσβεία του Ισραήλ δεν λένε λέξη επί του θέματος. Μάλλον ο ηρωικός λαός της Γάζας δεν αξίζει μία μπροστά στην πολύτιμη συμμαχία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ με το σιωνιστή Νετανιάχου.

Και στο Τσάρλεστον οι φασίστες δολοφονούν

Ακράια ρατσιστικό έγκλημα έγινε πριν από μερικές μέρες στο Τσάρλεστον των ΗΠΑ. Ο λευκός ακροδεξιός Ντιλάν Ρουφ, αφού παρακολούθησε επί μια ώρα ομάδα ανάγνωσης της Βίβλου σε εκκλησία αφοροαμερικανών μεθοδιστών, έβγαλε την καραμπίνα του και άρχισε και πυροβολεί. Εννέα έπεσαν νεκροί επί τόπου.

Ο φονιάς συνελήφθη και δεν δυσκολεύτηκε καθόλου να ομολογήσει τα ρατσιστικά κίνητρά του. Για την ακρίβεια ήταν περήφανος για τις πράξεις του υποστηρίζοντας ότι ο στόχος του είναι η πρόκληση φυλετικού πολέμου. Στο παρελθόν έχει ποζάρει σε φωτογραφίες με κάθε λογής ρατσιστικό σύμβολο, όπως για παράδειγμα τη σημαία του καθεστώτος της Ροδεσίας και τη σημαία του αμερικανικού νότου.

Πολλά μπορούν να ειπωθούν για το έγκλημα κάθε αυτό αλλά θα χρειαστεί να εστιάσουμε στις αντιδράσεις. Ο πρόεδρος Ομπάμα δε συνέδεσε το θέμα με τον ρατσισμό αλλά με την ελεύθερη κυκλοφορία όπλων, αν και η αστυνομία κατηγοριοποίησε το γεγονός ως «έγκλημα μίσους», κάτι που δεν συμβαίνει σχεδόν ποτέ.

Αναρωτιόμαστε ποια θα ήταν η αντίδραση αν ο δράστης δεν ήταν λευκός (δεν μαθεύτηκε καν το θρήσκευμα του) αλλά μουσουλμάνος και τα θύματα όχι μαύροι αλλά λευκοί. Η απάντηση

απλή. Όλοι οι ηγέτες του «ελεύθερου κόσμου» θα ταξίδευαν επί τόπου για να διαδηλώσουν και να καταγγείλουν την τρομοκρατία, όπως με την επίθεση στο περιοδικό Σαρλί Εμπντό, ενώ τα δυτικά ΜΜΕ θα έκαναν πολύωρα ρεπορτάζ για τα αδικωμένα θύματα. Είναι όμως τόσο ρατσιστές οι «πολιτισμένοι δυτικοί» που ελέγχουν τα ΜΜΕ, που όταν συμβαίνουν εγκλήματα σαν και αυτό στο Τσάρλεστον περνάει απλά στα ψιλά.

Αξίζει να σημειώσουμε ότι το Τσάρλεστον δεν είναι ένα τυχαίο μέρος, πρόκειται για μια κοινότητα με μεγάλη παράδοση τόσο στον ρατσισμό όσο και στην μαύρη αντίσταση ήδη από τις αρχές του 19ου αιώνα. Η εκκλησία στην οποία έγινε το μακελειό ήταν το επίκεντρο μιας σχεδιαζόμενης εξέγερσης σκλάβων. Ο παπάς που ήταν και ιδρυτής της συγκεκριμένης εκκλησίας συνελήφθη, κρεμάστηκε και η εκκλησία κάηκε συθέμελα. Μόλις φέτος κατάφερε η μαύρη κοινότητα να κάμψει τις αντιδράσεις των ρατσιστών και να στήσει άγαλμα στη μνήμη του. Ευτυχώς τα σχέδια του Ρουφ για να ξεκινήσει φυλετικό πόλεμο έπεσαν στο κενό, μαζικά κόσμος, κυρίως μαύροι και λευκοί φοιτητές, οργανώνουν καμπάνιες για να να ξηλωθούν ρατσιστικά σύμβολα και μνημεία από όλο τον αμερικανικό νότο.

Μ.Σ.

Ευρωπαϊκή Ένωση Βυθίζουν τις βάρκες Απορρίπτουν τους πρόσφυγες

Απορρίφθηκαν από τους ευρωπαίους ηγέτες οι προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την υιοθέτηση ενός συστήματος ποσοτώσεων για την κατανομή των μεταναστών που διασχίζουν τη Μεσόγειο. Έτσι αντί να αναλάβουν οι χώρες της ΕΕ τη φιλοξενία των προσφύγων που βρίσκονται στις χώρες του Νότου, αποφάσισαν να αυξηθούν οι εξουσίες της FRONTEX, έτσι ώστε από δω και στο εξής να μην κυνηγούν απλά τους μετανάστες, αλλά να βυθίζουν τα πλοία τους και όσους γλυτώσουν να τους απελαύνουν κατευθείαν.

Σύμφωνα με την εφημερίδα Guardian, από την αρχή της συνεδρίασης ο πρόεδρος του ευρωπαϊκού συμβουλίου Ντόναλντ Τουσκ ξεκαθάρισε: «Κατ' αρχήν πρέπει να περιορίσουμε την παράτυπη μετανάστευση. Αυτό θα πρέπει να είναι πρώτο μέλημά μας. Περιμένω από το ευρωπαϊκό συμβούλιο ένα ισχυρό μήνυμα: Όλοι όσοι δεν έχουν το δικαίωμα αίτησης ασύλου, δεν θα έχουν καμία εγγύηση ότι μπορούν να παραμείνουν στην Ευρώπη. Μόνο με αυτό το μήνυμα θα μπορέσουμε να έχουμε πραγματική πρόοδο στην ανακατανομή των προσφύγων από την Ιταλία και την Ελλάδα».

Αναβάθμιση FRONTEX

Την πρόταση να αναλάβει η FRONTEX τη διεξαγωγή των απελάσεων, κάτι που μέχρι σήμερα, μπορούσαν να αναλάβουν μόνο οι εθνικές αρχές, την είχε κάνει νωρίτερα τον Ιούνιο σε επιστολή του ο Επίτροπος της ΕΕ για τη μετανάστευση, Δημήτρης Αβραμόπουλος, προς τους υπουργούς Εσωτερικών της ΕΕ. «Το σύστημα της ΕΕ για την επιστροφή των παράτυπων μεταναστών δεν είναι αρκετά γρήγορο και αποτελεσματικό» είχε αναφέρει στην επιστολή ο Αβραμόπουλος. «Η αποτελεσματικότητα του συστήματος θα πρέπει να ενισχυθεί. Είμαι πρόθυμος να διερευνήσω όλες τις εναλλακτικές λύσεις». Αυτό σημαίνει πρακτικά αναβάθμιση της FRONTEX και εντατικοποίηση των ελέγχων για την αποτροπή εισόδου στην ΕΕ, ακόμα και με καταστροφή των πλοίων που έρχονται από τη Βόρεια Αφρική.

Σύμφωνα με έρευνα της Διεθνούς Αμνηστίας «τουλάχιστον 61.474 πρόσφυγες έφτασαν στα ελληνικά παράλια μεταξύ 1 Ιανουαρίου και 22 Ιουνίου 2015». Οπως καταγγέλει το Ελληνικό Τμήμα «Ο αριθμός των αφίξεων αυξάνεται, με 5.000 κατά μέσο όρο να φθάνουν ανά εβδομάδα, τις τρεις πρώτες εβδομάδες του Ιουνίου. Εξαιτίας της αυξημένης επιτήρησης των συνόρων, της κατασκευής ενός φράχτη στα χερσαία σύνορα και της πρακτικής των απωθήσεων – της παράνομης μαζικής απέλασης μεταναστών και προσφύγων κατά το μήκος των συνόρων πίσω στην Τουρκία- η μεγάλη πλειοψηφία των προσφύγων και μεταναστών/ριων προσπαθούν να διέλθουν μέσω της θάλασσας».

Τα κράτη της ΕΕ που είναι συνυπεύθυνα για τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις που εξαναγκάζουν χιλιάδες ανθρώπους στην προσφυγιά, κλείνουν κάθε διέξοδο χερσαία ή θαλάσσια καταδικάζοντάς τους σε μαζική εξόντωση. Αντί να δώσουν τα απαραίτητα κονδύλια για χώρους υποδοχής αυξάνουν τις εξουσίες και τα κονδύλια προς τη FRONTEX, στο όνομα του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας.

Η δολοφονική ρατσιστική πολιτική της Ευρώπης- φρούριο που οδήγησαν σε πνιγμούς χιλιάδων προσφύγων στα νερά της Μεσογείου, χρειάζεται να ανατραπεί.

«Είναι ώρα, μαζί με την καταψήφιση της εκβιαστικής συμφωνίας, που προτείνουν τα γεράκια της ΕΕ, του ΔΝΤ και της ΕΚΤ να προχωρήσουμε σε λύσεις εργατικές, όπως η διαγραφή του χρέους, η κρατικοποίηση των Τραπεζών, ή εξοδος από ΕΕ και ευρώ. Μαζί με αυτό τον αγώνα, κλιμακώνουμε την πάλη κατά του ρατσισμού και του φασισμού», αναφέρει η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ που καλεί το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα να δώσει τη μάχη για ΟΧΙ στο δημοψήφισμα για την συμφωνία των εκβιαστών της ΕΕ.

Κ. Θ.

«Το μικρό νησί» Η περίοδος του Φρανκισμού στοιχειώνει την Ισπανία

Η περίοδος του Φρανκισμού όπως φαίνεται εξακολουθεί μέχρι σήμερα να στοιχειώνει την Ισπανία. Έτσι εξηγείται η επιμονή κινηματογραφιστών (πολλοί αρκετά νεότεροι) να επανέρχονται και να "σκαλίζουν" την αιματοβαμμένη δικτατορία και αυτά που άφησε πίσω της. Το «Μαύρο ψωμί», ο «Λαβύρινθος του Πάνα», το «Είναι εύκολο να ζεις με μάτια κλειστά» δεν είναι τα μόνα παραδείγματα.

Το «Μικρό νησί», του **Αλμπέρτο Ροντρίγκεζ**, είναι μια ταινία νουάρ από έναν σχετικά νέο δημιουργό και εκτυλίσσεται στην περιοχή Λα Ίσλα (το Νησί) στους βάλτους του Γκουαδαλκιβίρ το 1980, λίγα χρόνια μετά την πτώση της δικτατορίας. Εκεί φτάνουν δυο αστυνομικοί ντετέκτιβ, πολύ διαφορετικοί μεταξύ τους, για να εξιχνιάσουν την μυστηριώδη εξαφάνιση δυο νεαρών κοριτσιών.

Τέσσερα χρόνια από τη μεταπολίτευση, η κατάσταση στην ισπανική επαρχία φαίνεται να μην έχει αλλάξει ουσιαστικά. Κλειστές, εσωστρεφείς κοινότητες μέσα στη φτώχεια, με τον φόβο του χωροφύλακα και του τοπικού μεγαλο-αφεντικού, σκληρή καταπίεση και κρυφοί κώδικες συνεννόησης και τιμής. Αυτούς τους κώδικες προσπαθούν να σπάσουν οι δύο ντετέκτιβ για να βρουν άκρη. Έχουν όμως και μεταξύ τους ζητήματα. Ο ένας είναι με τη δημοκρατία, ο άλλος υπήρξε γνωστό «σκυλί» της δικτατορίας, παρόλο που θέλει πεισματικά να το αφήσει πίσω του.

Σύντομα ανακαλύπτουν ότι τα δυο κορίτσια δεν είναι τα μόνα που χάθηκαν στα λασπόνερα των εκβολών του ποταμού. Κι όλα τα θύματα συνδέονται με τα ίδια πρόσωπα: Τον νεαρό γόη της περιοχής, την οικονόμο μιας ενοικιαζόμενης έπαυλης και τον βοηθό της, τον ντόπιο αρχι-καπιταλιστή, ασφαλώς με την κάλυψη του αστυνομικού διευθυντή. Μυστικά και ψέμματα μπλέκονται με τη διάθεση των νεαρών θυμάτων να ζήσουν τη ζωή και τον έρωτα, να ξεφύγουν απ'τη μιζέρια και να βρουν δουλειά στην κοντινή Μάλαγα. Μια ωραία δομημένη ιστορία μυστηρίου αποκτά κοινωνικοπολιτικό βάθος και ουσία και αποτρέπει φόρο τιμής στο κλασικό νουάρ χάρη στη μεστή σκηνοθεσία, τις ηθοποιίες και την υποβλητική μουσική επένδυση.

«Ξεχασμένες ζωές» του Ουμπέρτο Παζολίνι

Ο κύριος Τζον Μέι είναι υπάλληλος στην υπηρεσία ενός δήμου του Λονδίνου με αρμοδιότητα να αναλαμβάνει την ταφή ανθρώπων που απεβίωσαν χωρίς να έχουν κανέναν συγγενή. Είναι ένας μεσήλικας άντρας που ζει την μοναχική, γεμάτη μικρές ιεροτελεστίες ζωή του. Είναι ωστόσο εξαιρετικά συναισθηματικός και αγαπά την δουλειά του. Εξαντλεί κάθε προσπάθεια να βρει κάποιον που σχετίζεται ή ξέρει τον εκάστοτε νεκρό, ώστε εκείνος να φύγει με τους γνωστούς του γύρω του και μια αξιοπρεπή τελετή.

Όμως η αφοσίωση αυτή κοστίζει στην υπηρεσία που εργάζεται και μέσα στο πλαίσιο περικοπών που ανακοινώνει ο κυ-

νικός διευθυντής του, θα στοιχίσει στον Τζον Μέι τη δουλειά του. Πριν αποχωρήσει, δεσμεύεται να διεκπεραιώσει μια τελευταία κηδεία ενός αλκοολικού άντρα. Σε αυτή την υπόθεση ο κύριος Μέι «δίνει τα ρέστα του» για να βρει τους συγγενείς και φίλους του αποθανόντα και μέσω της φροντίδας του και της μνήμης των άλλων να αποκαταστήσει την εικόνα για τον άνθρωπο αυτό, τη ζωή που έζησε και τις επιλογές που έκανε, προσπαθώντας σε τελική ανάλυση να δώσει νόημα και στη δική του μίζερη και μονόχρωμη ζωή.

Η μέθοδος του κυρίου Μέι ξεφεύγει από το γραφειοκρατικό του επάγγελμα και ανοίγει υπαρξιακά και φιλοσοφικά ζητήματα: Πόσο αξίζει να ζούμε (και να πε-

θαίνουμε); Τι αφήνουμε τελικά στο πέρασμά μας; Ποιός είναι τελικά αυτός που «έζησε τη ζωή του»; Και δίνει τις καλύτερες απαντήσεις, δικαιώνει τους ταπεινούς του ήρωες, όλους αυτούς που έζησαν μια φαινομενικά ασήμαντη ακόμα και «άσωτη» ζωή στα γκρίζα προάστια του Λονδίνου, μέσα σε σπίτια άχρωμα και μονυτά όπως του κυρίου Μέι. Ο κινηματογραφιστής **Ουμπέρτο Παζολίνι** (γνωστός από την παραγωγή της παλαιότερης επιτυχίας «The full monty») χειρίζεται άφοβα όλα τα στενάχωρα ερωτήματα και αποσπά από τον δευτερο-ρολά Έντι Μάρσαν την ερμηνεία της καριέρας του στο ρόλο του δυσλειτουργικού ήρωα.

Δήμητρα Κυρίλλου

Εκατοντάδες κόσμος βρέθηκε στην πολιτική κηδεία

του Θανάση Κορακάκη στο νεκροταφείο Καισαριανής την Τετάρτη 24 Ιουνίου. Ο Θανάσης Κορακάκης που έφυγε χτυπημένος από τον καρκίνο ήταν «αγωνιστής της δημοκρατίας και του σοσιαλισμού», όπως τόνισε από το μικρόφωνο της σεμνής αλλά συγκινητικής τελετής ο Μάκης Καβουριάρης.

Για ώρες τιμητική φρουρά γύρω από το φέρετρό του στέκονταν συντρόφισσες και σύντροφοί του από την Καισαριανή. «Όσοι είχαμε την τιμή να τον γνωρίσουμε θα τον θυμόμαστε για την πραότητα και ακεραιότητα του χαρακτήρα του, για τη ζεστή του φωνή, για το ειλικρινές του βλέμμα», τόνισε ένας

Έφυγε ο Θανάσης Κορακάκης

φυλακής που έκαναν μαζί στην περίοδο της χούντας.

Ο Θανάσης Κορακάκης γέννημα θρέμμα της Καισαριανής είχε ασχοληθεί με την λαϊκή ιστορία της γειτονιάς του αναδεικνύοντας τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ενώ ήταν συγγραφέας των βιβλίων «Καισαριανιώτες Συγγραφείς», «Εμφύλια παιδομαζώματα», «Φυτώρια Αυτοδιδάκτων. Φυλακές και Εξορίες. Το παράδειγμα της Καισαριανής», «Αυτοοργάνωση - Ένα κλωνάρι που πάει ν' ανθίσει: 1917-2001». Ανακοίνωση με συλλυπητήρια προς την οικογένειά του εξέδωσε και το Κίνημα στην Πόλη του Ζωγράφου τιμώντας τη μνήμη του αγωνιστή της αριστεράς.

άλλος σύντροφός του θυμίζοντας τα χρόνια της

Δημοψήφισμα Η μάχη του ΟΧΙ

Εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

ΕΛΤΑ πλ. Δημαρχείου Αθήνας 9πμ
Βράχος Ακρόπολης 11πμ
Δήμος Καλλιθέας 9.30πμ
Εφορία Αναξαγόρα 9.30πμ
Νοσοκομείο Αγία Σοφία 9πμ
Δήμος Ζωγράφου 9πμ
Λαϊκό Νοσοκομείο 9πμ
ΕΛΤΑ Βύρωνα 8πμ
Δήμος Καισαριανής 9πμ
ΕΛΠΕ Ελευσίνας 8πμ
Θριάσιο Νοσοκομείο 8.30πμ
Δήμος Άνω Λιοσίων 8πμ
Πολιοδομία Άνω Λιοσίων 9πμ
Ξυλοτεχνία Περιστέρι 9πμ
Αττικό 8πμ
Δήμος Αιγάλεω 8.30πμ
Δήμος Ίλιον 9πμ
ΔΟΥ Ίλιον 10πμ
Δρομοκαίτειο Νοσοκομείο 8.30πμ
Γκαράζ Ρέντη, Δήμος Νίκαιας 8πμ
Κρατικό Νίκαιας 11.30πμ
Δήμος Κερατσινίου 9πμ
Δήμος Δραπετσώνας 10.30πμ
ΟΛΠ Ικόνιο 6.45πμ
Τζάνειο Νοσοκομείο 12μμε
Δήμος Κορυδαλλού-Κοινωνικές Υπη-
ρεσίες 10.30πμ
Τράπεζες Κυψέλη 9.30πμ
ΥΠΕΧΩΔΕ και ΥΠ.ΑΝ 10.30πμ
Διοικητικό Πολυτεχνείου 10.30πμ
ΕΛΤΑ Γαλατσίου 9.30πμ
Δήμος Γαλατσίου 10πμ
ΔΕΗ Γαλατσίου 11πμ
Δήμος Βριλησίων
Δήμος και Εφορία Χαλανδρίου
ΙΚΑ-ΟΑΕΔ Νέας Ιωνίας
ΦΑΓΕ
ΕΡΤ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δήμος Θεσσαλονίκης
Ιπποκράτειο

ΠΑΤΡΑ

Εθνική Τράπεζα 10πμ
Δήμος 10.30πμ
ΕΛΤΑ 11πμ
ΙΚΑ 11.30πμ

ΗΡΑΚΛΕΟ

ΙΚΑ 10πμ
ΔΕΗ 9πμ

ΒΟΛΟΣ

Εφορία 10πμ
Δημαρχείο 10πμ
Νοσοκομείο 10πμ
ΕΡΑ 10πμ

ΧΑΝΙΑ

ΕΡΑ 9.30πμ
ΙΚΑ 12μμε

ΞΑΝΘΗ

Νοσοκομείο 11πμ
E-value και ΣΕΚΑΠ 2μμ

ΠΕΜΠΤΗ 2/7

ΕΘΕΛ Βοτανικού 4.30πμ
Κτίριο Περιφέρειας Ομόνοια 9πμ
Εφορία Μοναστηράκι 9πμ
ΔΕΔΔΗΕ Συγγρού 9.30πμ
Τράπεζες, Εφορία, ΚΕΠ Ζωγράφου
Αγλαΐα Κυριακού 9πμ
Δήμος Βύρωνα 9πμ
ΔΟΥ Βύρωνα 9πμ
Πνευματικό κέντρο και Κέντρο Υγείας
Βύρωνα 10πμ
Ιπποκράτειο Νοσοκομείο
Νοσοκομείο Συγγρός
ΙΖ Εφορία
Εθνική Ασφαλιστική 7πμ
Δήμος Νέας Σμύρνης 8:30πμ
ΕΘΕΛ Ελληνικού 5πμ
Δήμος Ελληνικού 8.30πμ
Δήμος Ηλιούπολης 10.30πμ
Δήμος Γλυφάδας 9πμ
ΕΘΕΛ Άνω Λιοσίων 4.30πμ

Γκαράζ Περιστερίου 8πμ
ΙΚΑ, ΔΕΗ, Κέντρο Ψυχικής Υγείας Ίλιον
Γκαράζ Πετρούπολης 8πμ
ΙΚΑ, Δήμος, ΚΕΠ Πετρούπολης
ΟΑΕΔ Περιστέρι 8πμ
Δήμος Αιγάλεω 8.30πμ
Νομαρχία Περιστερίου 9πμ
ΕΘΕΛ Πειραιά (Φούλγκορ) 4πμ
ΔΕΗ Ελαΐδα 6.45πμ
Δήμος Περάματος 9πμ
Γκαράζ Δήμου Κερατσινίου 8πμ
Πράσινο Δήμου Κερατσινίου 6.45πμ
Νοσοκομείο Μεταξά 11πμ
Εφορία, ΙΚΑ Κυψέλης 9.30πμ
Δικαστήρια Ευελπίδων 9.30πμ
ΔΕΗ Εξαρχείων 7πμ
Εφορία Εξαρχείων 7.30πμ
ΥΠΕΧΩΔΕ 9πμ
Νοσοκομείο ΕΛΠΙΣ 10πμ
Νοσοκομείο Άγιος Σάββας 11.30πμ
Δήμος Αθηναίων (Λιοσίων) 9πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΛΤΑ Σταυρούπολης
ΕΡΤ3 7μμ

ΠΑΤΡΑ

Νοσοκομείο Άγιος Αντρέας 9πμ
Νοσοκομείο Θώρακος 10πμ
Καραμανδάνειο 10.30πμ
Στρατιωτικό Νοσοκομείο 409 11πμ
ΟΑΕΔ 1μμ

ΗΡΑΚΛΕΟ

Βιομηχανική Περιοχή 7πμ
Δήμοι 10πμ
ΠΑΓΝΗ 10πμ

ΧΑΝΙΑ

ΟΤΕ 7.30πμ
Νοσοκομείο 12μμε

ΞΑΝΘΗ

Αντιπεριφέρεια 10.30πμ
Εφορία 12.30πμ
Δημαρχείο 1μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/7

ΙΚΑ Νέου Κόσμου 8πμ
Βρεφοκομείο 9πμ
ΔΕΗ Ρουφ 6.50πμ
ΠΥΡΚΑΛ 12μμε
Δήμος Ίλιον 9πμ
Δημαρχείο, ΕΛΤΑ, ΙΚΑ Περιστερίου 9πμ
Εφορία Περιστερίου 9πμ
ΟΛΠ (Τεχνικοί) 7πμ
Δήμος Πειραιά 11πμ
ΟΑΕΔ Πειραιά 12μμε
Νοσοκομείο Ερμηθός 9.30πμ
Τράπεζες Αμπελόκηποι 12.30πμ
Νοσοκομείο Παμμακάριστος 9πμ
Ίδρυμα Νεότητας Πατήσια 10.30πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΥΑΘ 9πμ
ΟΛΘ
ΙΚΑ Τούμπα
Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας

ΠΑΤΡΑ

Ρίο 10πμ
ΔΟΥ 10πμ
ΔΕΗ 12μμε
ΔΕΥΑΠ 12.30μμε

ΗΡΑΚΛΕΟ

Διοικητικό 10πμ
Βενιζέλειο Νοσοκομείο 9πμ
Νομαρχία 11πμ

ΒΟΛΟΣ

ΙΚΑ Βόλου 10πμ
ΙΚΑ Νέας Ιωνίας 12μμε

ΧΑΝΙΑ

ΔΕΗ 7.30πμ
Δήμος 10πμ
Υγειονομικό 11πμ

Αναφαίρετο δικαίωμα για όλα τα παιδιά

Με ψήφους 172 υπέρ, 91 κατά και 4 παρών ψηφίστηκε επί της αρχής στην ολομέλεια της βουλής το νομοσχέδιο για την απόκτηση ιθαγένειας στους μετανάστες δεύτερης γενιάς. Στη διαδικασία που έγινε με ονομαστική ψηφοφορία, υπέρ του νομοσχεδίου ψήφισαν οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, του Ποταμιού και του ΠΑΣΟΚ, κατά τάχθηκαν οι βουλευτές των ΑΝΕΛ (με εξαίρεση το βουλευτή τους Κ. Ζουράρη που ψήφισε υπέρ), της ΝΔ και της Χρυσής Αυγής, ενώ το ΚΚΕ ψήφισε παρών.

Ο νέος νόμος κινείται στη γραμμή συμμόρφωσης με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, που είχε βγάλει αντισυνταγματικό τον προηγούμενο νόμο του ΠΑΣΟΚ. Προσχώρησε στην άποψη της πλειοψηφίας του ΣτΕ που συγγεί την ιθαγένεια με την εθνική ταυτότητα. Το αποτέλεσμα αυτής της υποχώρησης είναι ότι βάζει ως προϋπόθεση για την απόκτηση της ιθαγένειας την ελληνομάθεια των παιδιών και τη νομιμότητα των γονέων.

Όσον αφορά στη λήψη της ιθαγένειας λόγω γέννησης, το νομοσχέδιο προβλέπει ως προϋπόθεση τη νόμιμη πενταετή παραμονή στην Ελλάδα από τον έναν γονέα τη στιγμή της γέννησης (κάτοχος κάρτας επί μακρόν διαμένοντος, δεκαετούς νόμιμης διαμονής, κλπ) και με την προϋπόθεση εγγραφής του παιδιού στην Α' Δημοτικού.

Όσον αφορά τη λήψη ιθαγένειας λόγω φοίτησης σε ελληνικό σχολείο, το νομοσχέδιο προβλέπει πως δικαίωμα θεμελιώνουν παιδιά που ολοκλήρωσαν εννέα χρόνια φοίτησης, ή έξι χρόνια στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση (δηλαδή από την Α' Γυμνασίου μέχρι την Γ' Λυκείου) ή παιδιά που έλαβαν δίπλωμα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης αφού είχαν ολοκληρώσει επιτυχώς της δευτεροβάθμια (απολυτή-

ριο Λυκείου).

Στη διάρκεια της ψήφισης του νομοσχεδίου στην Ολομέλεια η αρμόδια αναπληρώτρια υπουργός Μετανάστευσης, Τ. Χριστοδουλοπούλου, προχώρησε και σε μία ακόμα υποχώρηση. Στην κίνηση διαχωρισμού των τριών διατάξεων του νομοσχεδίου, οι οποίες καθορίζουν τους όρους κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας, ώστε οι πτέρυγες της Βουλής που συμφωνούν με τις δύο από αυτές (που αφορούσαν την ιθαγένεια λόγω φοίτησης) να διευκολυνθούν να τις ψηφίσουν.

“Ρεαλιστική”

Όπως δήλωσε η Τασία Χριστοδουλοπούλου: **“Αποφασίσαμε να ακολουθήσουμε μία διαδικασία για να υπάρχει μία μεγάλη πολιτική συναίνεση μέσα στη Βουλή. Θέλω να εξομολογηθώ ότι οι διατάξεις του νομοσχεδίου δεν απηχούν την ιδεολογική άποψη του ΣΥΡΙΖΑ. Έχουν δεχθεί μεγάλη κριτική γιατί δεν είναι ριζοσπαστικές. Παρόλα αυτά επιμένουμε σε μία ισορροπημένη γραμμή που είναι ρεαλιστική και βιώσιμη”**.

Αυτή η στροφή προς το ρεαλισμό έδωσε το πράσινο φως σε όλο το ρατσιστικό συρφετό να προχωρήσει για άλλη μία φορά σε ρατσιστικό παραλήρημα. Από τη μία ο υπόδικος βουλευτής της Χρυσής Αυγής, Χρ. Παπάς, έσκισε επιδεικτικά το νομοσχέδιο της κυβέρνησης για την ιθαγένεια και από την άλλη ο βουλευτής των ΑΝΕΛ, Χαϊκάλης, είπε: **“Οι αλλοδαποί φταίνε για την αύξηση της εγκληματικότητας και της ανεργίας. Έλληνας δε γίνεσαι, αλλά γεννιέσαι”**.

Το αποτέλεσμα όλων αυτών των συμβιβασμών είναι τουλάχιστον 100.000 παιδιά μεταναστών δεύτερης γενιάς να μένουν ξανά αποκλεισμένα. Πολλά από αυτά γιατί οι γονείς έχασαν εξαιτίας της οικονομικής

κρίσης τη νομιμότητά τους και άλλα γιατί δεν κατάφεραν να περάσουν επιτυχώς το γυμνάσιο ή το λύκειο ή τις πανελλήνιες.

Το αιτιολογικό του ΣΥΡΙΖΑ για αυτές τις υποχωρήσεις είναι ότι αν δεν προσαρμοζόταν ο νέος νόμος στις αποφάσεις του ΣτΕ, τότε θα έβγαине ξανά αντισυνταγματικός.

Κι όμως είναι γνωστό ότι η απόφαση αντισυνταγματικότητας του ΣτΕ βγήκε μετά από μία προσφυγή που έγινε από ένα ολόκληρο ακροδεξιό κύκλωμα με την εμπλοκή του ΛΑΟΣ και της Χρυσής Αυγής. Ο δικηγόρος που έκανε την προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας, Ιωάννης Ανδριόπουλος, διορίστηκε αργότερα ως επιστημονικός συνεργάτης του πρώην βουλευτή της Χρυσής Αυγής Χρυσοβιάντη Αλεξόπουλου.

Η υποχώρηση της κυβέρνησης σε αυτές τις απαιτήσεις, εκτός ότι θυσιάζει τα δικαιώματα δεκάδων χιλιάδων παιδιών, ανοίγει στην ουσία την όρεξη στην πλειοψηφία του ΣτΕ να επιβάλει την αντιδραστική της τοποθέτηση, κόντρα σε κάθε ριζοσπαστική αλλαγή που προσδοκά η πλειοψηφία του κόσμου.

“Γι’ αυτό και το διακύβευμα αυτού του νομοσχεδίου ξεπερνάει τα πολιτικά δικαιώματα των 200.000 παιδιών που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην Ελλάδα και αφορά τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες όλων μας. Η μάχη για να μην αποκλειστεί κανένα παιδί από το δικαίωμα στην ιθαγένεια μας αφορά όλες και όλους” είναι η τοποθέτηση της ΚΕΕΡΦΑ που θα συνεχίσει μαζί με τα συνδικάτα, τη νεολαία, τις αντιρατσιστικές κινήσεις και τις κοινότητες μεταναστών να διεκδικεί το αυτονόητο: Ιθαγένεια χωρίς αποκλεισμούς.

Κατερίνα Θωίδου

Η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ απαιτεί

Πάνω από εκατό σύνεδροι της 84ης Γενικής Συνέλευσης της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος, μαζί με δεκάδες κοινότητες μεταναστών πρότειναν προς το σώμα ψήφισμα που διεκδικεί από την κυβέρνηση ιθαγένεια για όλα τα παιδιά χωρίς αποκλεισμούς. Την Τρίτη 23/6, παραμονή της συζήτησης του νομοσχεδίου για την ιθαγένεια στην Ολομέλεια της βουλής, έγινε με πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ παρέμβαση κοινοτήτων μεταναστών μαζί με τα παιδιά τους στο Συνέδριο της ΔΟΕ, που εξοστράκωσε ενθουσιασμό στους συνέδρους.

Η παρέμβαση στηρίχθηκε από τους εξής φορείς: Ομοσπονδία Αλβανικών Συλλόγων στην Ελλάδα, Ενωμένες Γυναίκες της Αφρικής, Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος «η Ενότητα», Ελληνοπαγκλαντεσιανό Επιμελητήριο, Κοινότητα Σενεγάλης, Κοινότητα Γουίνεας, ASANTE, Αιγυπτιακή Κοινότητα, Ένωση Μεταναστών Εργατών, Πολιτιστικό Κέντρο Αφρικανικής Τέχνης ANA-SA, «Μηδενική Ανοχή» Κίνηση Χειραφέτησης ΑμεΑ, Πρωτοβουλία καλλιτεχνών, ΚΕΕΡΦΑ-Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή.

Η Ελόνα Γέρκο, Γενικός Γραμματέας της Ομοσπονδίας Αλβανικών Συλλόγων στην Ελλάδα, μιλώντας στη Συνέλευση είπε: **«Με πολλές διατάξεις του το σημερινό νομοσχέδιο απειλεί να αφήσει χωρίς δικαίωμα στην ιθαγένεια δεκάδες χιλιάδες παιδιά. Πρώτοι υπολογισμοί περιορίζουν αυτά που θα το πάρουν σε λιγότερα από 100.000. Καλούμε τους βουλευτές και τις βουλευτίνες να προωθήσουν τροποποιήσεις που καταργούν τα εμπόδια και τους αποκλεισμούς, έτσι ώστε να ανοίξει ο δρόμος για να αποκτήσουν ιθαγένεια όλα τα παιδιά»**.

Αδιαπραγμάτευτο

“Το δικαίωμα στην ιθαγένεια είναι αδιαπραγμάτευτο για όλους όσους γεννιούνται ή ήρθαν και ζουν, κατοικούν, εργάζονται και σπουδάζουν στην εδαφική επικράτεια της Ελλάδας”, αναφέρει το τελικό ψήφισμα της 84ης Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ. “Δεν μπορεί να κουτσουρεύεται για να προσαρμοστεί στα κριτήρια του Συμβουλίου της Επικρατείας, το οποίο πραξικοπηματικά στράφηκε κατά του νόμου 3838/10 και κατήργησε το δικαίωμα στην ιθαγένεια και την ψήφο των μεταναστών.

Ούτε βήμα πίσω από την δημοκρατική αρχή ότι δεν απαιτείται εθνική συνείδηση για την απόκτηση ιθαγένειας, αλλά απλή απόδειξη των δεσμών με την ελληνική κοινωνία. Θεωρούμε λοιπόν λάθος την απαίτηση της νομιμότητας των γονέων και την εξάρτηση της απόδοσης ιθαγένεια με την επιτυχία στην φοίτηση στα σχολεία, τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ. Αυτά τα κριτήρια απόκτησης της ιθαγένειας δημιουργούν μια νέα γενιά αποκλεισμένων παιδιών.

...Στα σχολεία μας, θέλουμε όλα τα παιδιά να έχουν ίσα δικαιώματα και όχι να διαχωρίζονται με βάση την εθνικότητά τους!

Διεκδικούμε μαζί με το ξήλωμα των μνημονίων της φτώχειας, να μπει τέλος στη ρατσιστική κληρονομιά της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Να δοθεί νέα ευκαιρία για τη νομιμοποίηση των μεταναστών, με απόδοση πλήρων δικαιωμάτων ψήφου και θρησκευτικής λατρείας, με χτίσιμο τζαμιών για τους μουσουλμάνους. Να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Να φύγει ο φράχτης του θανάτου στον Έβρο και η FRONTEX. Άσυλο στους πρόσφυγες. Καμιά εφαρμογή των κανονισμών του Δουβλίνου-Σέγκεν. Καμιά συμμετοχή στα νέα δολοφονικά σχέδια για βομβαρδισμό των σαπιοκάραβων των προσφύγων στη Λιβύη.

Διεκδικούμε ιθαγένεια για όλα τα παιδιά που γεννιούνται και μεγαλώνουν στη χώρα χωρίς αποκλεισμούς. Γι’ αυτό, απαιτούμε να φτάσει στην Ολομέλεια της Βουλής ένα νομοσχέδιο αναγνώρισης πλήρους δικαιώματος στην ιθαγένεια, χωρίς την εξάρτησή του από τη νομιμότητα των γονέων και την επιτυχή φοίτηση στην εκπαίδευση”.

Η παρέμβαση της ΚΕΕΡΦΑ, κοινοτήτων μεταναστών μαζί με τα παιδιά τους και φορέων στο συνέδριο της ΔΟΕ στις 23/6